

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

23. maj 2018

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

127. RU-plenarforsamling, 31.1.2018-1.2.2018

2018/C 176/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2018 . . .	1
2018/C 176/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om ændring af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde til støtte for strukturreformer	5
2018/C 176/03	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens forslag til Rådets afgørelse, hvorved det fastslås, at der er en klar fare for, at Polen groft overtræder retsstatsprincippet	8

UDTALELSER

Regionsudvalget

127. RU-plenarforsamling, 31.1.2018-1.2.2018

2018/C 176/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — COSME-programmets fremtid efter 2020: et regionalt og lokalt perspektiv	10
2018/C 176/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod fuld gennemførelse af en fornyet EU-strategi for regionerne i den yderste periferi	15
2018/C 176/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Erasmus for lokale og regionale folkevalgte	21
2018/C 176/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af sameksistens med konflikttarter inden for rammerne af EU's direktiver om naturbeskyttelse	25
2018/C 176/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det digitale indre marked: midtvejsevaluering	29

2018/C 176/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Oplæg om fremtiden for EU's finanser	34
2018/C 176/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integrerede territoriale investeringer — en udfordring for EU's samhørighedspolitik efter 2020	40

III Forberedende retsakter

REGIONSUDVALGET

127. RU-plenarforsamling, 31.1.2018-1.2.2018

2018/C 176/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Initiativ vedrørende bæredygtig udvikling af den blå økonomi i det vestlige Middelhavsområde	46
2018/C 176/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Endelige konklusioner og henstillinger fra Gruppen på Højt Niveau om Forenkling for perioden efter 2020	51
2018/C 176/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et mobilt Europa: arbejdsretlige aspekter af godstransport ad landevej	57
2018/C 176/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et mobilt Europa: fremme af gnidningsfri mobilitetsløsninger	66

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

127. RU-PLENARFORSAMLING, 31.1.2018-1.2.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2018

(2018/C 176/01)

Fremlagt af de politiske grupper EPP, PES, ALDE, EA og ECR

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

som henviser til:

- Kommissionens meddelelse om den årlige vækstundersøgelse 2018 ⁽¹⁾ og starten på det europæiske semester 2018;
- udvalgets resolution af 11. oktober 2017 om det europæiske semester 2017 og med henblik på den årlige vækstundersøgelse 2018;
- Europa-Parlamentets beslutning af 26. oktober 2017 om den økonomiske politik i euroområdet ⁽²⁾;

1. mener, at det på trods af det moderate makroøkonomiske opsving i EU's økonomi endnu ikke er tid til at hvile på laurbærrene, da arbejdsløsheden stadig er for høj i mange af Europas regioner, navnlig blandt unge. Flere år med for få investeringer har været en hård belastning for EU's konkurrenceevne og samhørighed;

2. er enig med Kommissionen i, at EU's svækkede konkurrenceevne og samhørighed samt sårbarheden i banksystemet kræver, at der gøres noget ved Den Økonomiske og Monetære Unions strukturelle mangler, inden en ny krise opstår, hvilket også påpeges i Regionsudvalgets udtalelse om en dybere økonomisk og monetær union i Europa frem mod 2025 ⁽³⁾;

3. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse tillægger den europæiske søjle for sociale rettigheder stor betydning;

4. støtter den årlige vækstundersøgelses stærke fokus på langsigtet vækst og beklager derfor, at den ikke tilpasser de kortsigtede politiske retningslinjer til EU's langsigtede mål om bæredygtig vækst og bæredygtige job. De landespecifikke anbefalinger bør i højere grad tage højde for målene i FN's dagsorden 2030 for bæredygtig udvikling;

5. beklager, at den årlige vækstundersøgelse ikke omtaler den rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til investeringer. RU minder om, at de lokale og regionale myndigheder har ansvaret for mere end halvdelen af de offentlige investeringer i EU. Udvalget opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fjerne de eksisterende hindringer for private og offentlige investeringer på lokalt og regionalt niveau. RU beklager endvidere, at den årlige vækstundersøgelse 2018 ikke fortsætter med at analysere hindringer for investeringer, et tiltag der ellers blev indført med den årlige vækstundersøgelse 2016;

⁽¹⁾ COM(2017) 690 final.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2017-0418&language=DA&ring=A8-2017-0310>

⁽³⁾ Vedtaget den 30. november 2017, ordfører: Christophe Rouillon (FR/PES).

6. er overbevist om, at det er en ufravigelig betingelse for at gøre det europæiske semester mere effektivt og øge tilslutningen på lokalt plan, at der sikres en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder som partnere i det europæiske semester set i lyset af den faktiske fordeling af beføjelser og kompetencer på tværs af myndighedsniveauerne i EU's medlemsstater. RU gentager sin opfordring til, at der udarbejdes en adfærdskodeks for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽⁴⁾, og anmoder Kommissionen om at arbejde aktivt for oprettelsen af en sådan kodeks. Udvalget anbefaler ligeledes, at den næste årlige vækstundersøgelse kommer til at omfatte et særligt kapitel om regionernes tilstand, der behandler de lokale og regionale myndigheders rolle, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre det samme i deres nationale reformprogrammer;

7. anbefaler medlemsstaterne at inddrage de lokale og regionale myndigheder direkte i deres nationale reformprogrammer samt i det europæiske semester uden at glemme, at regionerne ikke kan bære skylden for manglende opfyldelse af mål, som kun kan tilregnes staten;

8. mener, at de landespecifikke henstillinger i højere grad bør fokusere på forhold, der har med de demografiske forandringer at gøre, idet sidstnævnte i stadig højere grad vil spille en rolle for den territoriale og sociale samhørighed;

9. fremhæver, at ESI-fondene er — og bør forblive — EU's vigtigste redskab til opfyldelse af traktatens målsætninger om økonomisk, social og territorial samhørighed. Kravet om programmering i de operationelle programmer har bevist sit værd som et uundværligt værktøj til at vurdere regionernes økonomiske situation og deres behov for reformer;

10. modsætter sig ligeledes ideen om at underordne samhørighedspolitikken det europæiske semester, idet samhørighedspolitikken har sin egen legitimitet i de europæiske traktater. Hvis samspillet skal gøres mere effektivt ved at inddrage samhørighedspolitikken i de nationale reformprogrammer, skal sidstnævnte i øvrigt udformes på ny med udgangspunkt i det europæiske niveau, således at den territoriale dimension, partnerskabstilgangen og den decentrale tilgang bibeholdes⁽⁵⁾;

11. bemærker, at det ud over at styrke den administrative kapacitet også er nødvendigt at sikre en reel forenkling af reglerne om ESI-fondene, da disse har en negativ indvirkning på nævnte kapacitet samt på effektiviteten og produktiviteten for så vidt angår de personalestrukturer, der forvalter fondene;

12. glæder sig over EFSI's hidtidige resultater for så vidt angår omfanget af investeringer, som fonden har formået at generere, men er fortsat bekymret for den usikre additionalitet og den skæve geografiske fordeling. På baggrund af en nylig RU-undersøgelse⁽⁶⁾ fremhæver udvalget, at manglende administrativ kapacitet, manglende finansiering til langsigtede investeringer og omstændelige regler stadig udgør en hindring for de lokale og regionale myndigheders brug af EFSI;

13. noterer sig, at Kommissionen i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og med rådgivning fra Det Europæiske Knudepunkt for Investeringsrådgivning vil tage initiativ til at etablere en dedikeret facilitet for regionerne i den yderste periferi med henblik på at give dem bedre adgang til Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI);

14. minder om, at RU har støttet initiativer til en yderligere liberalisering af handelen, men fastholder, at ethvert nyt initiativ altid skal ledsages af forudgående konsekvensanalyser, som på et tidligt tidspunkt kortlægger og kvantificerer eventuelle asymmetriske følgevirkninger for europæiske regioner, så der hurtigt kan findes en politisk løsning. Udvalget opfordrer også til, at EU's handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter bliver et hurtigt og effektivt redskab til imødegåelse af illoyal handelspraksis;

15. er enig i, at fremtiden for europæisk industri vil afhænge af dens evne til at investere i produktion af høj kvalitet, nye teknologier og håndtere udfordringer og muligheder i tilknytning til digitalisering og dekarbonisering. Det er i særlig grad nødvendigt at fokusere på investeringer i teknologiske forbedringer hos SMV'er og arbejdstagernes specialisering. Udvalget opfordrer Kommissionen til at anvende meddelelsen om en industripolitisk strategi som et grundlag for at udarbejde en mere ambitiøs og holistisk vision for europæisk industri med en mellemlang tidshorisont og en stærk territorial dimension, der tager højde for den centrale rolle, som regionale økosystemer spiller i den industrielle modernisering;

16. understreger, at strukturreformerne i den årlige vækstundersøgelse bør fokusere på politikområder, hvor EU har kompetencer, hvis de skal være i overensstemmelse med nærhedsprincippet og skabe en europæisk merværdi på konkurrenceområdet;

⁽⁴⁾ Se RU's udtalelse om »Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder« af 11. maj 2017.

⁽⁵⁾ Se RU's udtalelse »Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 — For en stærk og effektiv europæisk samhørighedspolitik efter 2020«, vedtaget den 12. maj 2017.

⁽⁶⁾ http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/Implementation-EFSI/implementation_EFSI_pdf.pdf

17. understreger betydningen af at hjælpe regioner og byer med at styrke og sammenkoble deres iværksætterøkosystemer, så SMV'er i højere grad kan integreres i tværregionale, europæiske og globale værdikæder. Udvalget støtter derfor Kommissionens mål om at fremme grænseoverskridende adgang og samarbejde mellem SMV'er i hele værdikæden. Det er særlig vigtigt i regioner, hvor permanente territoriale udfordringer svækker virksomhedernes internationale muligheder;

18. minder om vigtigheden af erhvervsvenlige rammevilkår inden for lovgivning og administration, som gør det lettere for virksomheder, især vækstvirksomheder, at få adgang til bl.a. grænseoverskridende finansiering, så potentialet i det europæiske marked for risikovillig kapital kan udnyttes fuldt ud;

19. understreger, at den manglende administrative kapacitet hos mange offentlige myndigheder på lokalt og regionalt plan er en hindring for gennemførelsen af strukturreformer og for iværksættelsen af de langsigtede investeringer, der er nødvendige for at slå bro over investeringskløften. Udvalget gentager, at Kommissionen bør offentliggøre et samlet strategisk dokument, der koordinerer alle former for EU-finansieret teknisk bistand til kapacitetsopbygning, herunder støtteprogrammet for strukturreformer;

20. gentager sin anmodning om, at investeringer foretaget af lokale og regionale myndigheder i alle EU-lande under ESI-fondene holdes ude af beregningerne af underskud og gældslofter i stabilitets- og vækstpacten. Udvalget er modstander af makroøkonomiske betingelser, der straffer regioner og byer for politiske valg, de ikke har kontrol over;

21. er enig i, at det er nødvendigt at sikre sunde offentlige finanser og reducere den store offentlige gæld af hensyn til de kommende generationer. Udvalget fremhæver, at sammensætningen af de offentlige udgifter bør forbedres i lyset af OECD's principper for effektive offentlige investeringer på tværs af forvaltningsniveauer. Udvalget bidrager for øjeblikket til overvågningen af gennemførelsen af sådanne regler. Udvalget opfordrer Kommissionen til at arbejde for at fremme skattemæssig decentralisering på tværs af EU, hvilket i henhold til foreliggende dokumentation vil forbedre effektiviteten af de offentlige udgifter ⁽⁷⁾;

22. er enig i, at der bør gøres effektivt brug af de instrumenter, der er til rådighed på EU-plan, navnlig de europæiske struktur- og investeringsfonde under samhørighedspolitikken. Udvalget mener dog, at resultatrammens funktionsmåde bør forbedres, og problemet med dens manglende fleksibilitet løses;

23. understreger, at en stor del af de offentlige udbud gennemføres af lokale og regionale myndigheder. Tiltagene til forbedring af den administrative kapacitet i pakken om offentlige udbud ⁽⁸⁾ bør derfor specifikt rettes mod lokale og regionale myndigheder;

24. fremhæver, at 66 % af respondenterne i den nylige fælles undersøgelse fra OECD og RU om finansielle, administrative og reguleringsmæssige udfordringer for EU-byers og -regioners investeringer i infrastruktur ⁽⁹⁾ svarede, at de havde problemer med kompleksiteten i EU's direktiver om offentlige udbud. 61 % anså de potentielle omkostninger og tidsforbruget forbundet med sagsanlæg, når udbudsprocedurer indbringes for retten, for at være en udfordring;

25. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at mindske skattens gældsfræmmende virkninger og bekæmpe aggressiv skatteplanlægning. Udvalget understreger, at det igangværende arbejde med at indføre et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG), retligt bindende skridt til bekæmpelse af skatteunddragelse og øget gennemsigtighed på skatteområdet spiller en afgørende rolle. Udvalget bifalder Kommissionens indsats for at etablere regler, som gør det muligt at beskatte overskud, der genereres af multinationale selskaber i den digitale økonomi;

26. støtter opfordringen til et stærkere fokus på sammensætningen og effektiviteten af de forsvarsrelaterede offentlige udgifter. Udvalget understreger, at disse udgifter bør bidrage til at overvinde den nuværende fragmentering i EU's forsvarsindustri, bl.a. ved at tilskynde til rationalisering og grænseoverskridende samarbejde mellem virksomheder af forskellig størrelse;

27. bemærker, at 76 % af de landespecifikke henstillinger i 2017 vedrører strukturreformer, som kan have en varierende territorial indvirkning, og som, på grund af den nuværende kompetencefordeling mellem forvaltningsniveauerne, kun kan iværksættes i et partnerskab med de lokale og regionale myndigheder;

⁽⁷⁾ Se også OECD's rapport om Fiscal Federalism 2016 — Making Decentralisation Work.

⁽⁸⁾ COM(2017) 572.

⁽⁹⁾ Offentliggøres snarest.

28. bifalder erklæringen i den årlige vækstundersøgelse 2018 om, at stærkere og mere effektive offentlige institutioner er afgørende for at kunne opbygge robuste økonomiske strukturer, som beforder investeringer og vækst. Udvalget glæder sig ligeledes over erkendelsen af, at strukturreformer bør tage højde for de fordelingsmæssige virkninger for forskellige regioner;

29. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det bulgarske formandskab for Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om ændring af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde til støtte for strukturreformer

(2018/C 176/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU) AFGIVER —

- med henvisning til Kommissionens forslag til en forordning om ændring forordningen om fælles bestemmelser (EU) nr. 1303/2013 af 6. december 2017 ⁽¹⁾;
- og med henvisning til:
- i) *RU's udtalelse om Kommissionens forslag til generel forordning om de fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme af 4. maj 2012, hvori det understreges, at de lokale og regionale myndigheder ikke bør straffes, fordi nogle medlemsstater ikke overholder deres forpligtelser, navnlig med hensyn til nationale offentlige underskud;*
 - ii) *RU's udtalelse om Støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 af 8. april 2016, hvori RU modsatte sig, at samhørighedspolitikken underlægges det europæiske semester, da samhørighedspolitikken har sin egen legitimitet i de europæiske traktater;*
 - iii) *RU's udtalelse om Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 »For en stærk og effektiv europæisk samhørighedspolitik efter 2020« af 12. maj 2017, som #CohesionAlliance er baseret på, og hvori det understreges, at inddragelsen af samhørighedspolitikken i de nationale reformprogrammer med udgangspunkt i det europæiske plan skal udformes på ny, således at den territoriale dimension, partnerskabstilgangen og den decentrale tilgang bliver bibeholdt;*
 - iv) *RU's udtalelse om Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder af 11. maj 2017, som opfordrede til en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester på baggrund af den aktuelle fordeling af beføjelser og kompetencer i EU's medlemsstater for at gøre det europæiske semester mere effektivt og øge den lokale følelse af medansvar;*
 - v) *RU's udtalelse om Oplæg om en dybere økonomisk og monetær union frem mod 2025 af 1. december 2017, der støttede en konvergensstrategi som supplement til de allerede eksisterende europæiske politikker for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed —*

FØLGENDE RESOLUTION, HVORI DET:

1. understreger, at fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed er et mål for alle EU-politikker (artikel 3 i EU-traktaten) og samtidig en egentlig traktatfæstet politik (artikel 174-177);
2. påpeger, at samhørighedspolitikken — som defineret i EU-traktaten — ikke forpligter til at finansiere generelle strukturreformer i medlemsstaterne;
3. understreger, at begrebet og rækkevidden af »strukturreformer«, der er berettigede til finansiel støtte fra EU, bør defineres af hensyn til nærhedsprincippet. RU bemærker, at det er vigtigt at gøre dette på grundlag af en analyse af den europæiske merværdi, eftersom artikel 2-a i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 fra juli 1997, som det foreliggende forslag henviser til, giver en alt for bred definition af begrebet »strukturreformer«;
4. afviser argumentationen for, at **nærhedsprincippet** overholdes, eftersom målet med samhørighedspolitikken — gennemført af de europæiske struktur- og investeringsfonde, for hvilke forordningen om fælles bestemmelser danner den overordnede retlige ramme — ikke er at støtte strukturreformer i medlemsstaterne, men at *formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder*;

⁽¹⁾ COM(2017) 826 final.

5. bemærker med bekymring, at forslaget om at lade støtte til strukturreformer høre under direkte forvaltning og ikke stille nogen krav om medfinansiering af disse udgifter, antyder en mulighed for renationalisering af samhørighedspolitikken, hvilket strider mod princippet om medfinansiering og delt forvaltning, som den bygger på. Disse principper er afgørende for at kunne opmuntre til ejerskab, fremme god forvaltningsskik og øge samhørighedspolitikken løftestangseffekt mest muligt;

6. understreger, at **princippet om flerniveaustyring**, der er nedfældet i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser, kræver en koordineret indsats, navnlig mellem de forskellige forvaltningsniveauer, der gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, herunder ved hjælp af et operationelt og institutionaliseret samarbejde, navnlig med hensyn til udarbejdelse og gennemførelse af partnerskabsaftaler og programmer. Anvendelse af midler fra ESI-fondene til finansiering af nationale reformer ville derfor kræve en koordineret indsats mellem forskellige styringsniveauer, hvilket Kommissionens forslag ikke giver mulighed for;

7. bemærker med bekymring, at indførelsen af en ordning med økonomisk støtte til gengæld for reformer («cash for reforms»), som nu foreslås, vil stride mod principperne om partnerskab og flerniveaustyring og ikke virke fremmende for et lokalt og regionalt ejerskab til EU-relevante strukturreformer, eftersom de fleste af dem kræver inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

8. ser et modsætningsforhold mellem anvendelsen af midler fra ESI-fondene til finansiering af »generelle strukturreformer« i medlemsstaterne og forpligtelsen til **tematisk koncentration** som defineret i artikel 18 i forordningen om de fælles bestemmelser;

9. er bekymret over, at Kommissionen foreslår at ændre forordningen om fælles bestemmelser og anvende ESI-fondenes resultatreserve til at finansiere et reformgennemførelsesinstrument, som endnu ikke er blevet foreslået, og som der endnu ikke foreligger detaljerede oplysninger om;

10. understreger, at formålet med **ESI-fondenes resultatreserve** i henhold til artikel 20-22 i forordningen om fælles bestemmelser er at støtte udelukkende programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået, og give incitamenter til vellykket forvaltning og gennemførelse. RU frygter, at den foreslåede nedskæring af disse incitamenter vil tage modet fra succesrige regioner og forvaltningsmyndigheder, og kan derfor ikke tilslutte sig Kommissionens forslag om at bruge en del af denne resultatreserve — omend på et frivilligt grundlag — til andre formål. Hvis Kommissionens forslag vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, bør gennemførelsens frivillige karakter forankres ordentligt, så det bliver op til regioner og kommuner at ændre ESIF-programmernes nuværende udformning;

11. mener, at tilvalgsklausuler og frivillig deltagelse i en EU-ordning ikke kan bruges som argument for at hævde, at forslaget ikke har nogen relevans for nærhedsprincippet, for så vidt som denne ordning indebærer EU-finansiering med det mål at opnå traktatfæstede mål, som er relevante for alle EU's medlemsstater. Al EU-finansiering skal bevilges med sigte på målene i EU-traktaterne og have et retsgrundlag, der er direkte relateret til de mål, som den skal opfylde;

12. er bekymret for, at en ændring i forordningen om fælles bestemmelser på dette stadium i gennemførelsen af den nuværende programperiode, som foretages før resultatgennemgangen, der skal finde sted i 2019 (artikel 21), kan medføre juridisk usikkerhed og yderligere forsinkelser i gennemførelsen af igangværende programmer under ESI-fondene;

13. sætter også spørgsmålstegn ved timingen af det nye reformgennemførelsesinstrument, eftersom resultaterne af den foreslåede »pilotfase« ikke vil kunne indgå i Kommissionens forslag til den nye flerårige finansielle ramme, der skal fremlægges i maj 2018. Hvis pilotprojektet skal foreslås og vedtages af lovgiverne og indledes i 2018, vil det være yderst vanskeligt at indsamle dokumentation for dets præstationer og resultater inden maj 2018. Eventuelle forslag om et reformgennemførelsesinstrument for perioden efter 2020 vil således ikke kunne bygge på tidligere erfaringer;

14. bemærker, at princippet om at anvende ESI-fondene til at finansiere strukturreformer uden tilknytning til samhørighedspolitikken mål allerede er blevet indført med støtteprogrammet for strukturreformer. Finansieringsrammen for dette program trækkes fra den tekniske bistand under EFRU, og medlemsstaterne må bidrage med yderligere ressourcer fra teknisk bistand under de operationelle programmer. RU understreger, at denne foruroligende præcedens nu forstærkes med ØMU-pakken, hvilket betyder, at der rokkes ved grundprincipperne for samhørighedspolitikken;

15. afviser derfor Kommissionens forslag om at ændre forordningen om fælles bestemmelser med det sigte at anvende resultatreserven til at støtte strukturreformer i medlemsstaterne. RU er rede til at gøre fuld brug af sin ret til at anfægte retsaktens ved Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 8 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

16. er hvad angår den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 og programmeringsperioden åben for indgående at drøfte forbindelserne mellem samhørighedspolitikken, EU-relevante strukturreformer og det europæiske semester. Disse forbindelser må nødvendigvis indgå i en overordnet EU-strategi om økonomisk, social og bæredygtig styring som led i opfølgningen af Europa 2020-strategien. RU er overbevist om, at fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i alle faser af en sådan strategi er en nødvendig forudsætning som anført i RU's adfærdskodeks;

17. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det bulgarske formandskab for Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Kommissionens forslag til Rådets afgørelse, hvorved det fastslås, at der er en klar fare for, at Polen groft overtræder retsstatsprincippet

(2018/C 176/03)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

der henviser til:

- Kommissionens forslag af 20. december 2017 om, at Rådet vedtager en afgørelse i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union,
 - sin resolution af 23. marts 2017 om retsstatssituationen i EU fra et lokalt og regionalt perspektiv,
 - sin udtalelse af 12. februar 2015 om »De lokale og regionale myndigheders rolle i beskyttelsen af retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i EU på flere myndighedsniveauer«,
 - Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2017 om situationen for retsstaten og demokratiet i Polen,
 - Venedigkommissionens udtalelse af 8.-9. december 2017 om lovforslaget om ændring af loven om det nationale råd for retsvæsenet, lovforslaget om ændring af loven om højesteret foreslået af Polens præsident samt loven om de almindelige domstoles organisation, som blev vedtaget af Venedigkommissionen på dennes 113. plenarforsamling;
1. gentager, at det fælles sæt af grundlæggende værdier, som Den Europæiske Union bygger på, og som omfatter respekt for demokrati og retsstaten, som anført i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (EUT), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), er noget, som ligger udvalget stærkt på sinde;
 2. mener, at disse værdier udgør grundlaget for gensidig tillid mellem medlemsstaterne, mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne og mellem myndigheder på alle niveauer;
 3. understreger, at de fleste af de principper, som ligger til grund for retsstaten — lovlighed, respekt for grundlæggende rettigheder, lighed for loven, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, gennemsigtighed, ansvarlighed, magtadskillelse, en demokratisk og pluralistisk procedure for vedtagelse af lovgivning, retssikkerhed, forbud mod vilkårlighed i den udøvende magt, uafhængige og uvildige domstole og effektiv domstolsprøvelse — har direkte og umiddelbar relevans for lokale og regionale myndigheders funktion og er en forudsætning for deres aktive deltagelse i den europæiske integrationsproces;
 4. støtter derfor Kommissionens forslag af 20. december 2017 om, at Rådet vedtager en afgørelse i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, baseret på en vurdering om, at der er en klar fare for, at Polen overtræder retsstatsprincippet groft;
 5. forventer, at den polske regering og Kommissionen vil indgå i en konstruktiv dialog om, hvordan man håndterer situationen, inden den 20. marts 2018, ikke mindst for at undgå negative afsmittende virkninger for EU's beslutningsproces, herunder med hensyn til de forslag, der vil blive fremlagt af Kommissionen for programmeringsperioden efter 2020;
 6. afviser enhver form for politisk ex post-konditionalitet, som vil betyde, at lokale og regionale myndigheder kan blive taget som gidsler på grund af nationale regeringers politikker, der kan føre til, at EU-støtte til byer og regioner indstilles. Samhørighedspolitikken må ikke underlægges en række betingelser på EU-niveau, som de lokale og regionale myndigheder og andre støttemodtagere ikke har nogen indflydelse på overholdelsen af. Imidlertid henleder RU opmærksomheden på de allerede eksisterende bestemmelser i partnerskabsaftalerne, som gør det muligt at indstille støtten, hvis lokale og regionale myndigheder krænker retsstatsprincippet. Udvalget udtrykker sin bekymring over, om eventuel politisk konditionalitet vedrørende byers og regioners adgang til EU-midler er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet;
 7. understreger endvidere, at en traktatbrudsprocedure mod en medlemsstat ved Domstolen kan føre til, at Domstolen beslutter, at centralregeringen skal betale bøder;

8. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det bulgarske formandskab for Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

127. RU-PLENARFORSAMLING, 31.1.2018-1.2.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — COSME-programmets fremtid efter 2020: et regionalt og lokalt perspektiv

(2018/C 176/04)

Ordfører: Robert Sorin Negoită (RO/PES), borgmester for distrikt 3 i Bukarest kommune**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at sikre en forudsigelig og stabil støtteramme for SMV'er for tiden efter 2020 ved at udvikle et fornyet og styrket program, der skal afløse COSME-programmet, idet der tages hensyn til de behov, som forskellige typer SMV'er fra forskellige kanter af EU måtte have;
2. gør opmærksom på, at der i mange af EU's regioner er manglende kendskab blandt såvel virksomheder som finansielle formidlere til de finansielle instrumenter, som er til rådighed under COSME-programmet. Udvalget foreslår derfor, at man intensiverer arbejdet med at oplyse om og udbrede kendskabet til de tilgængelige finansielle instrumenter i alle EU's regioner;
3. fremhæver behovet for at afsætte tilstrækkelige midler til at lette adgangen til finansiering for den bredest mulige vifte af små virksomheder fra forskellige regioner. Udvalget mener, at fremme af offentlig-private partnerskaber mellem finansielle formidlere og lokale og regionale aktører med henblik på i fællesskab at gennemføre målrettede finansielle instrumenter, der kunne supplere eksisterende garanti- og egenkapitalinstrumenter, vil kunne bidrage til at nå det langsigtede mål om bæredygtig vækst og beskæftigelse;
4. bifalder initiativet Enterprise Europe Network (EEN) og bakker på det kraftigste op om dets videreførelse, udvidelse og opgradering under COSME-programmets efterfølger. Udvalget påpeger, at EEN mangler dækning og synlighed, navnlig i visse lande, landområder, fjerntliggende regioner og tyndtbefolkede områder, og foreslår derfor, at EEN's netværk af kontaktpunkter udvides med henblik på at sikre så bred en territorial dækning som muligt;
5. foreslår, at man under COSME-efterfølgerprogrammet giver prioritet til mål som f.eks. fremme af iværksætteri på tværs af sektorer og i forskellige typer regioner og områder, herunder mindre udviklede og perifere regioner og bynære områder, og styrkelse af regionale iværksætterøkosystemer ved at støtte kortlægningen af økosystemer og bringe hhv. mere udviklede og mindre udviklede regioner sammen;
6. mener, at man i næste programmeringsperiode skal forbedre gennemsigtigheden i og synergien mellem forskellige finansielle EU-instrumenter til støtte for SMV'er. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til klart at afgrænse den funktion og rækkevidde, som samtlige instrumenter til støtte for SMV'er og iværksættere skal have, og således undgå at skabe parallelle strukturer og til at sikre, at støttemodtagerne og de finansielle formidlere let kan få adgang til information om alle typer tilgængelige instrumenter;

7. mener, eftersom der forventes så stor en efterspørgsel efter COSME's lånegarantifacilitet (Loan Guarantee Facility — LGF), at selv den øgede finansiering af lånegarantifaciliteten under EFSI 2.0 muligvis ikke vil være tilstrækkelig, at man bør overveje at afsætte yderligere ressourcer til COSME ⁽¹⁾;

8. mener, at *Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier* bør revideres. Det nuværende niveau for den i meddelelsen fastsatte minimumspræmie er faktisk ret højt sammenlignet med de nuværende rentesatser for lån;

9. foreslår, at finansielle instrumenter, som giver delvis kreditrisikofordækning under COSME's lånegarantifacilitet, skal give op til 80 % kreditrisikofordækning. Uden en garanti vil projekterne ofte ikke blive gennemført af SMV'er, hvilket vil resultere i et suboptimalt investeringsforhold. Garantierne er udformet til at tage passende hensyn til SMV'ernes forretningsmodeller, hvilket giver dem mulighed for at vokse på et langsigtet bæredygtigt grundlag;

10. finder det nødvendigt at præcisere, at COSME-finansiering kan kombineres med andre EU-fonde;

11. ser gerne, at den lånegrænse på 150 000 EUR, over hvilken der skal føres tilsyn med, at den pågældende SMV ikke er støtteberettiget til finansiering under Horisont 2020, bør hæves til 500 000 EUR. Samtidig bør minimumsløbetiden for lån på et år forkortes, og maksimumsløbetiden bør forlænges ud over de ti år;

12. tager til efterretning, at det i forbindelse med iværksættere i vækstsektorer, som søger risikovillig kapital, samtidig med at de ønsker at bevare kontrollen med deres egen virksomhed, er blevet påpeget, at business angels ikke kan være en løsning. Udvalget mener derfor, at man bør overveje at styrke andre former for risikofinansiering som f.eks. mezzaninfinansiering;

13. foreslår, at COSME-støtte via EIF til private finansielle formidlere suppleres med støtte fra regionale investeringsfonde, der forvaltes af regionale myndigheder eller regionale udviklingskontorer. Flere regioner kunne gå sammen om at etablere fælles investeringsfonde;

14. mener, at det med henblik på at støtte erhvervsklimaet er nødvendigt med en effektiv samordning mellem lokale, regionale, nationale og europæiske programmer, og at der foreligger ensartede regler for erhvervsklimaet i medlemsstaterne;

15. mener, at der bør være mere fokus på de foranstaltninger, som de lokale og regionale myndigheder træffer for at fremme iværksætteri og nyetablering af SMV'er, og at man bør øge de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med støtte til erhvervsklimaet og udvikling af offentlig-private partnerskaber.

Støtte til SMV'er og iværksættere i tiden efter 2020

16. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at SMV'er, nystartede virksomheder og vækstvirksomheder er Europas vigtigste drivkræfter for vækst og jobskabelse, og at de skaber stabil, lokal beskæftigelse, hvilket styrker deres regioners økonomiske og sociale struktur;

17. fremhæver behovet for at styrke europæiske virksomhedssystemer ved at yde målrettet støtte til SMV'er, nystartede virksomheder og vækstvirksomheder som led i en sammenhængende, effektiv og resultatorienteret europæisk politik for SMV'er;

18. gør opmærksom på behovet for at supplere denne støtteramme med en mekanisme, der skal sikre, at principperne om et forvaltningssystem med mange niveauer og aktører indarbejdes i EU's politik for SMV'er. Udvalget gentager derfor sin opfordring fra sin udtalelse om Intelligent regulering for SMV'er ⁽²⁾ til, at man formelt og systematisk inddrager lokale og regionale SMV-repræsentanter i netværket af SMV-repræsentanter, der er det vigtigste forvaltningsinstrument i EU's politik for SMV'er.

⁽¹⁾ Se f.eks. Ewa Chomowicz: *EU budget post-Brexit. Confronting reality, exploring viable solutions*. Bruxelles, European Policy Centre [onlineversion], s. 5-6 og 25-26, marts 2017; Jörg Haas & Eulalia Rubio: *Brexit and the EU budget. Threat or opportunity?* Berlin, Delors Institute, s. 8-18, januar 2017.

⁽²⁾ RU's udtalelse om *Intelligent regulering for SMV'er* (ordfører: Christian Buchmann (AT/EPP), ECON-VI/020), punkt 8.

Adgang til finansiering

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at størstedelen af COSME-budgettet er øremærket til fremme af SMV'ers adgang til finansiering, og mener, at et fremtidigt støtteprogram for SMV'er bør videreføre arbejdet med at nå det prioriterede mål om at lukke SMV-finansieringskløften;

20. ser imidlertid gerne, at der lægges særlig vægt på at sikre, at man i COSME-efterfølgerprogrammet tager fat på de finansieringsbehov, som hele spektret af SMV'er i forskellige EU-regioner måtte have, herunder traditionelle SMV'er, selvstændige iværksættere, mikrovirksomheder samt nystartede højvækst- og scaleupvirksomheder;

21. mener, at et efterfølgerprogram til COSME-programmet bør tage højde for den nuværende efterkrisesituation, hvor jobskabelsen halter bagud i forhold til opsvinget i bruttonationalproduktet, og især bør fokusere på at støtte skabelsen af job i SMV'er og mikrovirksomheder;

22. fremhæver behovet for at afsætte tilstrækkelige midler til at lette adgangen til finansiering for den bredest mulige vifte af virksomheder fra forskellige regioner, herunder traditionelle SMV'er, mikrovirksomheder, kooperativer og socialøkonomiske virksomheder, og dét på forskellige stadier af forretningsudviklingen;

23. gør opmærksom på, at mange potentielle iværksættere mangler den nødvendige information og de nødvendige grundlæggende erhvervsfærdigheder, der kræves for at etablere egen virksomhed. Udvalget foreslår, at man yder støtte til disse potentielle iværksættere ved at tilbyde hjælp tidligt i opstartsfasen omfattende målrettet skræddersyet uddannelse inden virksomhedsopstarten;

24. gentager sit forslag som fremsat i sin udtalelse om Intelligent regulering for SMV'er⁽³⁾ om at oprette en europæisk ordning, »Take One«, der tilskynder iværksættere med enkeltmandsvirksomheder eller mikrovirksomheder til at ansætte deres første medarbejder gennem økonomiske incitamenter og fleksible regler, og som vil kunne finansieres gennem COSME-programmet;

25. bemærker, at lånegarantifaciliteten (LGF) fortsat er et væsentligt instrument, som bidrager til at give SMV'er adgang til finansiering, og ser derfor gerne, at garantifaciliteten under COSME-efterfølgerprogrammet får tilført tilstrækkelige ressourcer til at imødekomme SMV'ernes finansieringsbehov. Udvalget mener, at et sådant instrument ikke bør omfatte begrænsninger, men derimod være åbent for forskellige typer af virksomheder, og at en styrkelse af garantiinstitutioner og en medtagelse af dem i lånekæder vil kunne lette SMV'ers adgang til finansiering. Udvalget foreslår følgelig, at man inddrager garantiinstitutioner i udformningen og gennemførelsen af garantiinstrumenter under COSME-efterfølgerprogrammet;

26. gør opmærksom på, at der synes at være en tendens til, at risikovillig kapital og andre former for risikofinansiering hovedsagelig investeres i store byområder og storbyområder, og at det begrænsede antal finansielle formidlere, der på nuværende tidspunkt opererer under COSME-programmets egenkapitalfacilitet til vækst (Equity Facility for Growth — EFG) og disses begrænsede sektorbestemte fokus risikerer at hindre virksomheder i opstarts- og vækstfasen i at få adgang til EFG-finansiering;

27. foreslår følgelig at undersøge, hvordan den nuværende rent efterspørgselsdrevne tilgang vil kunne suppleres med et instrument for risikovillig kapital, der er baseret på fælles ressourceforvaltning, og som eventuelt kunne bringe lokale og regionale myndigheder samt udviklingsagenturer og banker sammen under COSME-efterfølgerprogrammet for derved at sikre en mere afbalanceret adgang til risikovillig kapital i EU's regioner;

28. mener, at alternative finansieringsformer såsom crowdfunding, crowd-investing og peer-lending kan udgøre effektive værktøjer til at forbedre adgangen til finansiering og støtte innovative virksomheder. Udvalget ser gerne, at COSME-efterfølgerprogrammet udstikker en klar ramme for gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem alternativ finansiering;

29. foreslår, at der oprettes en ekspertgruppe om alternativ finansiering omfattende fagfolk fra det regionale og lokale niveau, der skal give inspiration til og vejledning om, hvordan man udstikker en sådan ramme og imødekommer de forskellige behov blandt iværksættere, nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i forskellige lokale og regionale virksomhedskosystemer.

⁽³⁾ RU's udtalelse om *Intelligent regulering for SMV'er* (ordfører: Christian Buchmann (AT/EPP), ECON-VI/020), punkt 48.

Markedsadgang

30. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at foranstaltninger på EU-niveau til støtte for internationaliseringen af europæiske SMV'er kan og skal tilføre de europæiske SMV'er, der måtte ønske at udvide deres virksomhed på tværs af grænserne, en reel merværdi. Udvalget fremhæver, at disse foranstaltninger skal supplere de eksisterende initiativer på lokalt, regionalt og nationalt niveau for at undgå overlapninger og for at skabe et omfattende og sammenhængende sæt af foranstaltninger;

31. bifalder i den henseende initiativet Enterprise Europe Network (EEN), der medfinansieres under COSME-programmet, og som giver europæiske SMV'er rådgivning i udvidelse på tværs af både nationale grænser og EU-grænser, innovationsfremme og udvikling, herunder adgang til finansiering. Udvalget støtter stærkt en videreførelse, udvidelse og opgradering af initiativet under COSME-efterfølgerprogrammet i lyset af Brexit;

32. fremhæver den stærke lokale og regionale dimension i EEN-kontaktpunkterne, der i vid udstrækning er sammensat af agenturer for regionaludvikling, iværksætteri og innovation samt af regionale handels- og industrikamre, klynger og universiteter, der er dybt rodfastet i den lokale virkelighed og i tæt kontakt med lokale SMV'er;

33. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle med hensyn til at hjælpe deres SMV'er til at klare sig i konkurrencen på markederne, få adgang til udenlandske markeder og finde nye forretningspartnere både inden for og uden for EU;

34. betoner, at COSME-efterfølgerprogrammet bør sikre, at EEN fortsat er tæt knyttet til de lokale og regionale iværksætterøkosystemer, og at der etableres et tæt samarbejde med de lokale og regionale aktører, herunder de lokale og regionale myndigheder.

Fremme af iværksættervirksomhed

35. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder udformningen og resultatet af programmet »Erasmus for unge iværksættere«, der finansieres under det nuværende COSME-program, og anbefaler en videreførelse af programmet i efterfølgerprogrammet;

36. foreslår at supplere de i opstarts- og opskaleringsinitiativet omtalte opskaleringsrådgivere som led i EEN-tjenesterne med et netværk af regionale og lokale opskaleringspromotorer, som ligeledes kunne danne grundlaget for tværregionale opskaleringspartnerskaber, der yder formidlingstjenester og fremmer tværregionalt samarbejde og grænseoverskridende investeringer;

37. foreslår, at EEN's rolle som rådgivnings- og informationstjeneste styrkes, når det gælder grænseoverskridende offentlige udbud og mulighederne for grænseoverskridende virksomhedsoverdragelse;

38. understreger behovet for at sikre tilstrækkelig støtte til SMV'er i den næste flerårige finansielle ramme efter 2020 ved at styrke komplementaritet og undgå overlapninger mellem de forskellige SMV-relaterede finansielle instrumenter fastsat af Kommissionen og EIB/EIF.

COSME-programmet og andre EU-programmer

39. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de finansielle midler, der i øjeblikket afsættes til COSME-programmet, og som svarer til mindre end 0,3 % af EU's budget, ikke afspejler den centrale rolle, som SMV'er og iværksættere spiller med hensyn til at skabe beskæftigelse og vækst. Udvalget er dog bekendt med, at der også afsættes midler til fremme af SMV'ers adgang til finansiering i andre EU-programmer;

40. i lyset af det omfattende budget, der afsættes til SMV-støtte under de nuværende ESI-fondes tematiske mål nr. 3 (SMV'ers konkurrenceevne), understreger udvalget vigtigheden af at samordne COSPE-efterfølgerprogrammet og ESI-fondene, og anbefaler derfor, at der oprettes en SMV-styringsgruppe under inddragelse af relevante kommissionstjenestegrene og RU som værende den institutionelle repræsentant for de lokale og regionale myndigheder på EU-niveau;

41. foreslår, at der indføres ét enkelt kontaktpunkt, der giver information om og adgang til alle relevante instrumenter, der er til rådighed i de forskellige EU-fonde og -programmer for SMV'er og iværksættere. Udvalget mener, at en udvidelse og opgradering af Enterprise Europe-netværket kunne varetage denne funktion på lokalt plan;

42. opfordrer Kommissionen til både at forenkle adgangen til finansieringsinstrumenter fra de enkelte programmer og at kombinere støtte fra COSME-programmet eller et efterfølgerprogram med ressourcer fra andre fonde og programmer. Udvalget gentager sin bekymring — som den gav udtryk for i sin udtalelse om Intelligent regulering for SMV'er ⁽⁴⁾ — for flaskehalse, der opstår som følge af usammenhængende krav og modstridende definitioner på tværs af sektorpolitikker i EU.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁴⁾ RU's udtalelse om *Intelligent regulering for SMV'er* (ordfører: Christian Buchmann (AT/EPP), ECON-VI/020), punkt 14.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod fuld gennemførelse af en fornyet EU-strategi for regionerne i den yderste periferi

(2018/C 176/05)

Ordfører: Fernando Clavijo Batlle (ES/ALDE), regionspræsident, De Kanariske Øer

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank — Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi

COM(2017) 623 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at regionerne i den yderste periferi (EU's yderregioner) — der består af otte øer og øgrupper beliggende i Caribien, Det Indiske Ocean og Atlanterhavet og et fastlandsområde i Amazonas — omfatter seks franske oversøiske territorier (Fransk Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin), to portugisiske selvstyrende regioner (Azorerne og Madeira) og én spansk selvstyrende region (De Kanariske Øer), der alle oplever de i artikel 349 i TEUF nævnte særlige, vedvarende og kumulative begrænsninger, som hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling;
2. erkender den ekstraordinære rigdom i deres økosystemer, deres store potentiale for udvikling af vedvarende energi og aktiviteter inden for marin og maritim forskning, miljø, luftfart, astronomi, vulkanologi, oceanografi, landbrug, bæredygtig turisme og deres rige kulturarv;
3. understreger, at disse regioner — Europas yderste grænser — på trods af de udfordringer, de står over for, frembyder muligheder for erhvervsudvikling inden for sektorer som den blå, grønne og hvide økonomi, sølvøkonomien og omstillingen til en cirkulær økonomi, der alle har et stort potentiale for vækst og øget beskæftigelse;
4. glæder sig over EU's fornyede engagement i sine yderregioner og anerkender Kommissionens bestræbelser på at lytte til deres forslag i deres fælles memorandum »Por un nuevo impulso en la aplicación del artículo 349 del TFUE« (et nyt afsæt for anvendelsen af artikel 349 i TEUF). Denne støtte er særligt vigtig på dette følsomme tidspunkt for EU og bekræfter EU-institutionernes vilje til en bedre tilpasning til yderregionernes særlige situation;
5. minder om, at den nye meddelelse om regionerne i EU's yderste periferi indgår i EU's overvejelser om sin fremtid og udformningen af den næste programperiode og bør ses i lyset af EU-Domstolens dom fra december 2015, som endeligt har præciseret, at artikel 349 i TEUF er et selvstændigt og tilstrækkeligt retsgrundlag for yderregionerne;
6. mener, at den nye meddelelse bør gøre det muligt at tackle udfordringen med systematisk at anvende artikel 349 i TEUF og dermed forene de tre mål: lige muligheder, konkurrenceevne og EU's rolle udadtil. Disse tre mål er uløseligt forbundne og bør gøres til indikatorer for enhver ambitiøs offentlig politik for yderregionerne udstyret med instrumenter til at sikre lige rettigheder for deres borgere;
7. beklager, at den nye meddelelse ikke kommer ind på spørgsmål, der er vigtige for yderregionerne, såsom samhørighedspolitikken indvirkning, konkrete tilpasninger af social- og beskæftigelsespolitikken, transportpolitikken og fremtiden for randområdene særlige skatte- og toldordninger, der er vigtige for deres udvikling;
8. glæder sig over anlæggelsen af en tilgang, der udtrykkeligt er baseret på nærhedsprincippet, omend udvalget beklager forvirringen omkring de forskellige berørte kompetenceniveauer og ukendskabet til den indsats, der i dag gøres på hvert enkelt af disse niveauer;

9. glæder sig over, at Kommissionen har besluttet at styrke sit partnerskab med regionerne i den yderste periferi, så de kan udvikle deres fulde potentiale og fuldt ud drage fordel af EU-medlemskabet, og at der tages hensyn til deres bekymringer og synspunkter via en løbende dialog. Et stærkere partnerskab mellem yderregionerne, deres respektive moderlande, EU's institutioner, EIB og aktørerne i den private sektor er en vigtig dimension. I denne forbindelse har de toårige fora om regionerne i den yderste periferi vist deres kapacitet til at give alle berørte parter en stemme. Det er derfor vigtigt, at de videreføres;

10. henleder opmærksomheden på det fortsatte behov for at udføre forudgående konsekvensanalyser af lovgivningsforslagene for yderregionerne, så foranstaltningerne kan tilpasses. Med dette nye afsæt vil denne erkendelse forhåbentlig blive udmøntet i praksis;

11. noterer ligeledes Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2017 om Fremme af samhørighed og udvikling i EU's regioner i den yderste periferi: anvendelse af artikel 349 i TEUF, samt bidragene fra de tre berørte medlemsstater.

Yderregionerne i forreste linje, når det gælder Europas udfordringer

12. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin opfordring til at styrke EU's sociale dimension og håber, at den europæiske søjle for sociale rettigheder vil tage fat på de problemer, yderregionerne står over for, i form af arbejdsløshedstal, der er blandt de højeste i EU (især blandt unge), stigende ulighed og høje indikatorer for social udstødelse, som er udtryk for de vanskeligheder, disse regioner står over for med hensyn til beskæftigelse. Dette skaber stor social utilfredshed, hvilket protesterne i Fransk Guyana har vist;

13. konstaterer, at krisen har haft en betydelig negativ indvirkning på yderregionerne, hvilket placerer dem blandt de hårdest ramte områder i EU på grund af deres strukturelle særtræk: økonomisk sårbarhed, høj arbejdsløshed og en høj andel af lavt kvalificerede arbejdstagere;

14. beklager, at Kommissionen — skønt den havde indarbejdet en social dimension i sin strategi for 2012 — ikke har fulgt denne op med forslag om tilpasning eller konkrete skræddersyede foranstaltninger for yderregionerne for at give dem mulighed for særskilt behandling i EU's programmer;

15. sætter pris på Kommissionens tilsagn om at vurdere, om en specifik tildeling af ESF-midler til yderregionerne vil være berettiget. RU mener, at deres unikke karakter, som anerkendes i artikel 349 i TEUF, i høj grad underbygger en sådan tildeling, og støtter derfor anmodningen fra Parlamentet og yderregionerne om, at dette medtages i det næste forslag til ESF-forordning;

16. glæder sig over yderregionernes proaktive initiativ til oprettelse af et netværk for beskæftigelse, der har til formål at udarbejde forslag og projekter for at afhjælpe manglerne i EU's indsats på dette område;

17. er enig i, at yderregionerne på trods af de fremskridt, der er gjort gennem årene, fortsat står over for alvorlige udfordringer, der forstærkes af klimaændringer, globalisering og konjunkturkriser i verdensøkonomien, og støtter Kommissionens holdning om, at der er et klart behov for at forbedre indsatsen, så de kan få fuld gavn af deres EU-medlemskab;

18. opfordrer til, at der tages hensyn til konsekvenserne af Storbritanniens udtræden af EU på regionalt plan i forbindelse med den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser, da denne udvikling mærkbart vil påvirke regionerne, navnlig yderregionerne, som har mange forbindelser med Det Forenede Kongerige og samarbejde med dets associerede territorier på områder som turisme og traditionelle produkter;

19. konstaterer, at nogle yderregioner har oplevet og stadig oplever en stor irregulær indvandring, især af uledsagede mindreaargige, som det er svært for dem at håndtere;

20. minder om, at yderregionerne udgør Europas ydre grænser i deres respektive geografiske områder, og konstaterer, at forskellene i udvikling set i forhold til deres nabolande fremmer migrationsstrømmene;

21. minder om, at yderregionerne har en række karakteristika, der gør dem særligt sårbare over for følgerne af klimaændringerne. De er særligt udsatte for naturfænomener, som er blevet hyppigere og mere ekstreme. Et klart eksempel herpå er de ødelæggelser, orkanen Irma påførte yderregionerne, især Saint-Martin, på sin passage gennem Caribien;

22. glæder sig over Kommissionens forslag om at styrke yderregionerne i LIFE-programmet og udarbejde en evaluering af anvendelsen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i disse regioner og håber, at vanskelighederne med at få adgang til fonden bliver taget op.

Yderregionerne: En mulighed for Europa. Testlaboratorier for innovative projekter

23. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter, at den blå økonomi har et stort potentiale for vækst og beskæftigelse i EU, navnlig for yderregionerne, eftersom de styrker Europas maritime dimension og er en vigtig faktor i den internationale forvaltning af verdenshavene;

24. glæder sig over, at den nye meddelelse anerkender, at vedvarende energikilder, især marine vedvarende energikilder, stadig ikke er tilstrækkeligt udviklet, og opfordrer til, at der ydes den nødvendige støtte for at styrke dem, eftersom yderregionerne er selvskrevne til at spille en ledende rolle på området;

25. glæder sig over opfordringen til medlemsstaterne om at sikre, at deres lovgivning tager hensyn til de særlige forhold i yderregionerne for at understøtte udviklingen af vedvarende energi og energieffektivitet i yderregionerne;

26. støtter initiativet om ren energi for EU's øer og opfordrer indtrængende yderregionerne, hvis elsystemer er helt isolerede, til at spille en aktiv rolle via deres netværk for energispørgsmål;

27. opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at foreslå et nyt specifikt instrument, der skal kompensere for ekstraomkostningerne ved produktion og lagring af ren energi;

28. bemærker, at yderregionerne har en enestående biodiversitet, der tegner sig for næsten 80 % af den europæiske biodiversitet, og at de er blandt de 34 områder, der betragtes som afgørende for den økologiske balance på jorden;

29. bifalder yderregionernes indsats for at fremme den cirkulære økonomi og minder om, at denne omstilling kræver store investeringer, især på områderne folkeoplysning, infrastruktur samt forskning og innovation;

30. glæder sig over forslaget om at indføje et kapitel om affaldshåndtering i yderregionerne i LIFE programmet 2018-2020 og om at støtte dem i at blive testlaboratorier for pilotprojekter inden for den cirkulære økonomi, samt hensigten om at indføre bestemmelser, der skal facilitere overførsel af affald til behandling i nabolandene;

31. minder Kommissionen om behovet for at tilpasse de nuværende udvælgelseskriterier for LIFE+-programmet til realiteterne i yderregionerne i den næste programperiode;

32. noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at yde støtte til bevarelse af biodiversitet, bæredygtig anvendelse af økosystemtjenester og tilpasning til klimaændringer med et specifikt fremtidigt program, der skal gælde for alle yderregioner. RU anbefaler, at der åbnes op for finansiering af projekter i alle yderregioner samt direkte forvaltning af Kommissionen i samarbejde med regionerne.

Støtte til lige muligheder: En europæisk solidaritet med tilpassede instrumenter

33. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de økonomiske og sociale tilpasninger, som yderregionerne har iværksat, fortsat bør kunne få solidarisk finansieringsstøtte fra EU i henhold til den nye europæiske strategi for perioden efter 2020;

34. minder om, at EGTS kan være et passende redskab til at skabe flere muligheder for og samarbejdsaktiviteter i afsides liggende egne såsom yderregionerne;

35. støtter initiativet til at lette yderregionernes adgang til EFSI via en kvikskranke i EIB's Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning;

36. anmoder Kommissionen om at være konsekvent i sin indstilling til statsstøtte til yderregionerne og om at tage hensyn til deres særlige forhold i alle retningslinjer i tæt samordning med EU's øvrige politikker;

37. mener, at yderregionernes mangfoldige kulturarv og deres kulturelle og kreative industrier kan få en større økonomisk effekt med hensyn til beskæftigelse og har et stort udviklingspotentiale, der betinges af ekstraomkostningerne ved den fjerne beliggenhed, som begrænser udbredelsen af værker og kunstnere. RU anmoder Kommissionen om, at der i det næste kulturprogram indføres et afsnit om mobilitet på EU-plan med specifikke midler til yderregionerne;

38. værdsætter, at yderregionerne tildeles det maksimale støttebeløb til mobilitet på uddannelsesområdet, og anser det for hensigtsmæssigt at bevare dette i fremtiden. RU bifalder også muligheden for at udvide denne støtte til tredjelande;

39. betragter indførelsen af et værktøj, der skal gøre det muligt at følge udviklingen i yderregionernes gradvise integration i det indre marked, som en positiv udvikling. Dette gælder også meddelelsen om, at der vil blive taget hensyn til de særlige behov hos virksomhederne i yderregionerne i COSME-programmets nye strategier til støtte for deres internationalisering.

Støtte til kraftigere vækst: Konkurrencepolitik i de regionale projekters tjeneste

40. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at landbruget er en vigtig sektor for økonomien, miljøet, den fysiske planlægning og beskæftigelsen i yderregionerne, hvilket EU også har anerkendt ved at træffe særlige foranstaltninger under POSEI-programmet og give konkrete undtagelser i den fælles landbrugspolitik. RU mener, at denne anerkendelse bør opretholdes;

41. mener, at den stigende liberalisering af det europæiske og internationale landbrugsmarked for produkter, der modsvarer dem, som produceres i yderregionerne, er ved at underminere deres konkurrenceevne. RU finder det nødvendigt at øge finansieringsrammen i POSEI-programmet for — ud over andre strukturelle hensyn — at håndtere denne exceptionelle situation;

42. minder Kommissionen om, at den i handelsaftaler, der forhandles med tredjelande eller internationale organisationer, i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 skal medtage et særligt kapitel for alle spørgsmål af særlig interesse for yderregionerne, og gør opmærksom på nødvendigheden af, at der i disse aftaler systematisk indføres bestemmelser om udelukkelse af følsomme produkter;

43. anser det inden for rammerne af de bilaterale aftaler, der indgås med de latinamerikanske lande om import af bananer, for nødvendigt, at stabiliseringsmekanismen forlænges ud over 2020, at den anvendes automatisk, og at det vurderes, om dette tiltag også skal anvendes på andre aftaler og produkter;

44. glæder sig over Kommissionens forslag om at undersøge muligheden for at godkende statsstøtte til nybygning af skibe i yderregionerne under hensyntagen til bæredygtigheden af ressourcerne, og mener, at der er behov for støtteforanstaltninger for at muliggøre finansiering af fiskerfartøjer, der driver traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri i yderregionerne, i samklang med Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2017;

45. minder om, at fiskeri- og akvakultursektoren har et stort potentiale for vækst og beskæftigelse i yderregionerne, som ikke er blevet tilstrækkeligt understøttet, og peger på, at nærforvaltningen i denne sektor har en direkte positiv indvirkning på ressourcernes bæredygtighed;

46. glæder sig over Kommissionens beslutning om at overveje særlige foranstaltninger, navnlig en kompensationsordning for yderregionerne i den yderste periferi, i forbindelse med nye programmer og henleder opmærksomheden på yderregionernes krav om genindførelse af det selvstændige program for udligning meromkostninger gennem en forordning, et budget og en særskilt forvaltning, der kan støtte fiskeri og akvakultur i yderregionerne;

47. beklager, at den nye meddelelse ikke omhandler samhørighedspolitikken, som den dog anerkender som den vigtigste vektor for økonomisk vækst og jobskabelse. RU håber, at Kommissionen tager behørigt hensyn til yderregionerne ved fornyelsen af denne politik;

48. gentager sin støtte til en samhørighedspolitik efter 2020, der er styrket, forenklet og koncentreret om sit hovedformål: at sikre balance og lige muligheder i alle EU's regioner. Derfor bør den særskilte behandling af yderregionerne opretholdes;

49. beklager, at den særlige yderligere bevilling under EFRU, som er af afgørende betydning for yderregionerne, ikke er blevet tilstrækkeligt udviklet i meddelelsen, og støtter dens opretholdelse og styrkelse, eftersom dens mål er at afhjælpe yderregionernes vedvarende strukturelle ulemper, som begrænser deres konkurrenceevne og udvikling;

50. minder om sin holdning om, at finansielle instrumenter ikke kan erstatte tilskud, der er grundlæggende for yderregionernes konvergens inden for EU. Under alle omstændigheder bør disse instrumenter ikke være en forpligtelse, men blot en mulighed;
51. beklager, at meddelelsen ikke giver overbevisende løsninger eller forslag til fremtiden for de problemer, som yderregionerne støder på i programmerne for europæisk territorialt samarbejde, og mener derfor, at der er behov for en omfattende revision;
52. understreger endnu en gang nytten af strategier for intelligent specialisering og glæder sig over den nylige udvikling af netværkssamarbejde mellem yderregionerne om sådanne strategier;
53. tager vel imod Kommissionens ønske om at gøre yderregionerne til forsøgsområder, platforme for teknologioverførsel og testlaboratorier for innovative løsninger inden for deres ekspertiseområder;
54. bakker op om Kommissionens initiativ for yderregionerne i Horisont 2020 og vil nøje følge de konkrete forslag for disse regioner, som EU's fremtidige forskningsprogram efter 2020 udmøntes i;
55. gør opmærksom på den strategiske betydning af tilgængelighed (transport, energi og telekommunikation) for yderregionerne, som er afgørende for den ensartede udvikling af disse regioner, der er beliggende langt fra og isoleret fra det europæiske kontinent, og for sikringen af ligebehandling af deres borgere;
56. glæder sig over initiativet til at iværksætte en undersøgelse for bedre at identificere og kvantificere yderregionernes konnektivitetsbehov. Undersøgelsen bør tage hensyn til alle juridiske og finansielle instrumenter, der tjener dette formål;
57. fremhæver det vigtige spørgsmål vedrørende regioner med geografiske og demografiske udfordringer såsom yderregionerne og deres særlige behov. RU opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på den indvirkning, som EU's mobilitetspolitikker og -programmer har på disse regioner, og til at offentliggøre en grøn bog om dette spørgsmål ⁽¹⁾;
58. minder om, at lufthavne og havne er de eneste indgangs- og udgangsporte til og fra yderregionerne, og at de har en vigtig social funktion. RU glæder sig over mulighederne for at finansiere investeringer i disse i berettigede tilfælde og for at yde driftsstøtte;
59. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin gennemgang af TEN-T-prioriteterne at undersøge, hvordan yderregionernes særlige behov kan kortlægges og medtages, især hvad angår motorvejene til søs, så der bliver mulighed for projekter, som skaber bedre forbindelser mellem yderregionerne og deres moderlande eller mellem en yderregion og naboregionerne i deres nærområde.

Styrkelse af yderregionernes tiltrækningskraft og deres regionale og internationale indflydelse

60. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at det for at øge yderregionernes tiltrækningskraft og styrke deres indflydelse i deres respektive nærområder er nødvendigt at integrere områdets geografiske dimension i alle EU's politikker og dermed sikre kohærens mellem politikernes interne og eksterne dimension;
61. anerkender, at yderregionerne kan blive den økonomiske drivkraft for deres respektive geografiske naboerområder og udvikle sig til en effektiv kanal for EU's indflydelse i verden, især for EU's udviklingspolitik, eftersom disse regioner har et ubestrideligt potentiale, der ikke udnyttes tilstrækkeligt;
62. vil opmærksomt følge den idé, der er blevet fremført, om at overveje at målrette nye EU-investeringer imod prioriterede og mere omfattende projekter i yderregionernes nærområder og eventuelt oprette fælles programmer mellem yderregionerne og deres nabolande;
63. beklager, at Kommissionen ikke har lanceret en ambitiøs og sammenhængende strategisk ramme for at fremme internationaliseringen af økonomierne i disse regioner;
64. glæder sig over anerkendelsen af vigtigheden af at gennemføre »territoriale konsekvensanalyser« for at udvikle og drøfte nye lovgivningsforslag og internationale handelsaftaler. RU mener, at myndigheder og eksperter fra yderregionerne systematisk bør deltage i vurderingen af de mulige territoriale virkninger af EU's initiativer;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om Mobilitet i regioner med geografiske og demografiske udfordringer (CdR 1691/2014).

65. advarer om vanskelighederne ved at opnå synergi mellem EFRU og EUF og er enig i, at det er relevant at give mulighed for strukturerede samarbejdsprojekter med reel merværdi.

Konklusioner

66. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at målet om at tage bedre hensyn til yderregionerne i EU's politikker og initiativer fortsat er en opgave, der må tilpasses udfordringerne i forbindelse med den europæiske integration;

67. bemærker, at det er vigtigt systematisk og udførligt at anvende artikel 349 i TEUF helt fra de indledende faser af beslutningsprocessen, så anvendelsen tilpasses til virkeligheden i yderregionerne;

68. vil med opmærksomhed følge gennemførelsen af den nye meddelelse og udformningen af de fremtidige forslag, som den indeholder.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Erasmus for lokale og regionale folkevalgte

(2018/C 176/06)

Ordfører: François DECOSTER (FR/ALDE), medlem af regionalrådet i Nord-Pas-de-Calais**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning og baggrund

1. Det Europæiske Regionsudvalg deltager fuldt ud i den debat, som Kommissionen indledte med »Hvidbog om Europas fremtid — EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier« og noterer sig de forslag, der blev fremsat af Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, under debatten om Den Europæiske Unions tilstand i september 2017;
2. minder om, at EU-institutionerne stadig betragtes som fjerne og teknokratiske, og at EU-borgerne ikke altid ser fordelene ved de vigtige europæiske beslutninger i deres dagligdag;
3. minder om, at de lokale folkevalgte på europæisk plan generelt nyder stor tillid fra deres medborgere — i højere grad end de fleste nationale politikere;
4. noterer sig, at EU-borgerne i lyset af den nuværende geopolitiske krise, den stigende terrortrussel og »Brexit«-forhandlingerne mener, at offentlige tiltag i stigende grad bør gennemføres på europæisk plan for at tackle de fælles udfordringer;
5. understreger, at den største udfordring er at fremme ikke blot teknisk viden om EU og institutionerne, men også en åben tilgang til samarbejde og udveksling inden for rammerne af den europæiske integration, som tager udgangspunkt i værdierne demokrati, retsorden, overholdelse af menneskerettighederne og solidaritet. Denne europæiske tilgang er en forudsætning for, at den europæiske integration kan udfylde sin fredsbevarende rolle og skabe en bæredygtig og retfærdig fremtid for alle;
6. bemærker den store succes med Erasmus+-programmet, der reelt afspejler EU's politikker og i 2017 fejrer 30-års jubilæum. Programmet har gjort det muligt for mere end fem mio. borgere at gennemføre et ophold i et andet land, efterhånden som programmet er blevet mere omfattende og udvidet til forskellige målgrupper: navnlig studerende, men også skoleelever, gymnasieelever, lærlinge, undervisere og erhvervslærere, nyuddannede, arbejdssøgende, frivillige samt professionelle inden for forenings- og sportsverdenen;
7. glæder sig over iværksættelsen, på Europa-Parlamentets initiativ, af Erasmus for lærlinge;
8. erkender, at udviklingen af teknologier og livsstil tager fart, og at de offentlige myndigheder i deres foranstaltninger i højere grad må tage højde for denne udviklings menneskelige dimension;
9. minder om, at de lokale og regionale myndigheder i Europa står over for udfordringer (økonomisk og finansiel krise, klimaændringer, demografisk udvikling, miljøproblemer osv.), der kræver handling og integrerede strategier;
10. understreger, at forvaltning på flere myndighedsniveauer, lokalt selvstyre og decentraliseringsreformer øger de lokale og regionale myndigheders rolle i gennemførelsen af EU's politikker, og at det er afgørende, at de får hjælp til at udvikle kompetencer og kapacitet på disse områder;
11. fastholder, at alle, der deltager i gennemførelsen af politikker for integreret udvikling, bør kunne tilegne sig de kompetencer samt den generelle og tværfaglige viden, der skal til for at arbejde hen imod de lokale og regionale myndigheders udvikling;
12. bemærker, at de regionale myndigheder i de fleste medlemsstater i overensstemmelse med nærhedsprincippet er direkte ansvarlige for udformningen og leveringen af offentlige tjenesteydelser og sigter mod at gøre disse væsentlige og effektive gennem udnyttelse af de muligheder, som de offentlige EU-politikker giver.

EU bør udvikle nye innovative instrumenter til at tackle aktuelle og fremtidige udfordringer

13. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at den flerårige finansielle rammes begrænsninger bevirker, at EU ikke altid er tilstrækkeligt reaktivt til at handle effektivt i forbindelse med nye kriser og nye udfordringer i en periode, hvor Unionen gennemgår store forandringer;
14. opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til at foreslå foranstaltninger, der kan bringe den flerårige finansielle ramme mere i tråd med vor tids store udfordringer, så der kan reageres hurtigt på nye problemer;
15. understreger, at grænseoverskridende og interregional udveksling kan styrke forbindelserne mellem de forskellige europæiske, nationale og regionale programmer og instrumenter, der sigter mod at tilskynde til innovation, vækst og beskæftigelse;
16. erkender, at EU's foranstaltninger for øjeblikket er underlagt regler, der ikke så let kan tilpasses den generelle udvikling og specifikke situationer, hvilket er grunden til, at Kommissionen har foreslået at videreudvikle EU's strategier, politikker og tiltag, navnlig med hvidbogen om Europas fremtid;
17. opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage hensyn til den menneskelige kapital under udarbejdelsen af den kommende flerårige ramme for bedre at kunne imødegå borgernes behov og dette århundredes udfordringer;
18. opfordrer de kommende rådsformandskaber til ligeledes i højere grad at tage hensyn til den menneskelige kapital ved fastlæggelsen af deres program.

Situationen for de lokale og regionale folkevalgte i denne sammenhæng

19. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de 91 000 lokale og regionale myndigheder og dermed de hundredtusindvis af lokale folkevalgte i Unionen er et vigtigt forbindelsesled mellem borgerne og EU, og at udviklingen af deres viden og kompetencer vedrørende EU-politikker samt udviklingen af forbindelser med folkevalgte i andre medlemsstater (programlande) og ikke-EU-programlande⁽¹⁾ er nøgleelementer af målene om udvikling af menneskelig kapital og europæisk integration;
20. bemærker, at de lokale og regionale folkevalgte, inden de vælges, ikke altid tilbydes den nødvendige uddannelse til at udføre deres opgaver, og at mulighederne for yderligere uddannelse er et nyttigt redskab under udøvelsen af deres mandat. RU understreger, at sådan uddannelse ikke kun skal bestå i at udstyre dem med den nødvendige tekniske viden, men også bør give dem en forståelse for baggrunden for og essensen af den europæiske integrationsproces med henblik på at vise vælgerne, hvorfor og hvordan det europæiske projekt kan være dem til gavn;
21. mener, at de lokale og regionale folkevalgtes beslutninger er tæt forbundne med EU's bestemmelser:
- a. når regioner med lovgivningsmæssige beføjelser deltager i EU's beslutningsproces ved at have sæde i Rådets arbejdsgrupper og deltage i møder i Ministerrådet, der er åbne for regional deltagelse
 - b. når de deltager i EU's beslutningsproces i høringsfasen ved at besvare Kommissionens forskellige offentlige høringer
 - c. når der udarbejdes rapporter fra Regionsudvalget på de kompetenceområder, der er fastsat i traktaterne
 - d. når de anvender EU-direktiver og -forordninger inden for en lang række områder (vand, affald, mobilitet, energibesparelse osv.)
 - e. når de ansøger om EU-midler (EFRU, ESF osv.)
 - f. når de planlægger offentlig støtte
 - g. når de samarbejder med lokale myndigheder i de forskellige medlemsstater.

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/programme-guide/part-a/who-can-participate/eligible-countries_en

Oprettelse af Erasmus for lokale og regionale folkevalgte

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at erfaringerne fra evalueringen af den forberedende foranstaltning, brugen af lokalforvaltningsordningen og programmer for peerudveksling udgør en informationskilde, som bør udnyttes til at forbedre uddannelses- og udvekslingsoplevelsen;

23. ønsker, at udvekslingen af bedste praksis mellem lokale og regionale myndigheder prioriteres, navnlig hvad angår anvendelsen af EU-midler til strategiske investeringer, Horisont 2020 programmet og samhørighedspolitikken samt en kombination af disse. Dette understreger, at Erasmus for lokale og regionale folkevalgte kunne anvendes til at hjælpe økonomisk mindst udviklede regioner med at øge deres administrative kapacitet;

24. opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage hensyn til nødvendigheden af at informere, bistå og uddanne EU's lokale og regionale folkevalgte i effektiv anvendelse af EU-midler og interregionalt samarbejde på EU-plan;

25. anmoder Kommissionen om at se nærmere på eller tage hensyn til nye initiativer, som foreslås af grupper af lokale og regionale myndigheder med det formål at forbedre igangværende EU-politikker eller lancere nye initiativer af europæisk karakter;

26. mener, at de europæiske institutioner bærer en del af ansvaret for de lokale og regionale folkevalgtes grundlæggende uddannelse, så de kan få bedre kendskab til essensen af den europæiske integrationsproces og politikkerne, og at de europæiske strukturer ikke kan sidde denne opfordring fra de lokale og regionale folkevalgte overhørig, navnlig med henblik på valg til Europa-Parlamentet;

27. bekræfter sit tilsagn om støtte i udvalgets hvidbog fra 2009 om forvaltning på flere myndighedsniveauer til oprettelsen af »Erasmus for lokale og regionale folkevalgte«, sit ønske om at samarbejde med Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for at sikre en konceptuel og operationel udvikling samt sit tilsagn om støtte til indførelsen af programmer for uddannelse og udveksling af erfaringer og bedste praksis for lokale og regionale folkevalgte;

28. minder om, at der i 2012/2013 blev iværksat et pilotprojekt, som har været en stor succes med mere end 1 000 modtagne støtteansøgninger til 100 ledige pladser;

29. mener, at pilotprojektet kan fungere som grundlag for iværksættelse af programmet, hvis den uddannelsesmæssige dimension øges, så der opnås bedre kendskab til de europæiske institutioner samtidig med, at der gives eksempler på tilfælde i praksis og udveksling med andre lokale folkevalgte, således at de enkelte lokale og regionale folkevalgte kan få direkte indblik i det europæiske samarbejde med henblik på at viderefordre dette til borgerne. Der kunne udvikles onlineuddannelsesværktøjer, ligeledes med henblik på en bedre forberedelse af den planlagte mobilitet under programmet;

30. understreger, at mobilitetsaspektet nødvendigvis må bevares, idet forskellige undersøgelser har påvist effektiviteten ved videnovertagelse gennem peerlæring. Sådanne multilaterale udvekslinger mellem lokale folkevalgte giver mere reel europæisk merværdi end bilateralt samarbejde;

31. mener, at en sådan uddannelse også, men ikke udelukkende, kunne baseres på netværket af europæiske universiteter og højere læreanstalter for at sikre de folkevalgtes uddannelse, og at man i denne forbindelse kunne trække på de historiske steder, der har bidraget til udviklingen af europæisk kultur og den europæiske ånd;

32. håber, at de lokale og regionale folkevalgte efter en sådan grundlæggende uddannelse kan indgå i et samarbejde mellem folkevalgte fra forskellige medlemsstater om et bestemt emne med henblik på at:

a. udveksle eksempler på god praksis

b. øge deres viden om de europæiske ordninger

c. skabe konstruktive forbindelser mellem mennesker

d. iværksætte nye initiativer på lokalt og regionalt plan;

e. slå mere effektivt til lyd for fordelene ved at samarbejde med personer fra andre lande og dermed opbygge en europæisk tilgang;

33. mener, at dette instrument desuden vil tjene til at styrke de lokale og regionale folkevalgtes europæiske sindelag og give grobund for udvikling af en europæisk bevidsthed hos de lokale og regionale myndigheder;
34. mener, at en sådan ordning bør afprøves og tilpasses på baggrund af de indhøstede erfaringer fra pilotprojektet i løbet af 2018, 2019 og 2020 for derefter at kunne indgå i Kommissionens nye planlægning om nødvendigt på et andet retsgrundlag med oprettelse af et Erasmusprogram for lokale og regionale folkevalgte eller lokale og regionale Erasmusaktører;
35. betoner, at programmet bør indrettes således, at både fuldtids- og fritidspolitikere samt personer, der beklæder ledende stillinger af mere teknisk karakter, kan deltage, og at der bør tilstræbes en ligelig kønsfordeling og en afbalanceret territorial repræsentation ved at garantere, at lokale og regionale folkevalgte fra såvel store som små lokale og regionale enheder og uanset befolkningens størrelse, kan deltage;
36. opfordrer Kommissionen til at foreslå en eller flere eksperimentelle metoder med en kraftig løftestangseffekt og tage ved lære af erfaringerne med pilotprojektet fra 2012 for at forbedre det nye program og dermed fremme de lokale folkevalgtes indlæring om og erfaring med EU og Unionens politikker;
37. mener, at omkostningerne kan fordeles mellem EU-budgetter, myndigheder i de deltagende folkevalgtes hjemlande og i givet fald uddannelsesinstitutioner, der modtager offentlige midler i visse medlemsstater;
38. opfordrer medlemsstaterne til at støtte dette initiativ, som vil komme deres borgere til gode, navnlig i form af et bedre kendskab til politikker, til det daglige arbejde hos de lokale myndigheder i andre medlemsstater og EU's fonde og til den konkrete gennemførelse heraf samt bidrage til stabilitet og gensidig tillid blandt medlemsstaterne;
39. foreslår Europa-Parlamentet, at det som i 2012 støtter Erasmusprogrammet for lokale og regionale folkevalgte gennem forskellige tiltag (rapporter, konferencer osv.) og navnlig ved i 2018 at foreslå, at pilotprojektet skal indgå i budgetproceduren med henblik på iværksættelse i 2019;
40. understreger, at oprettelsen af et Erasmus-program for lokale og regionale folkevalgte kun kan ske gennem tildeling af flere finansielle midler, uden at dette på nogen måde må gå ud over Erasmus+-programmets budget;
41. vil deltage fuldt ud i etableringen af et sådant program ved at bidrage til udarbejdelsen af de deltagende folkevalgtes ansøgningsmateriale, distribuere indkaldelsen af interessetilkendegivelser, tilrettelægge et modul under den europæiske uge for regioner og byer og bidrage til fastlæggelsen af et eller flere onlineuddannelsesmoduler;
42. anmoder om, at der snarest oprettes en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Regionsudvalg til at udforme og forberede programmet.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af sameksistens med konfliktarter inden for rammerne af EU's direktiver om naturbeskyttelse

(2018/C 176/07)

Ordfører: Csaba Borboly (RO/EPP), formand for regionalrådet i Harghita

Basisdokument: Initiativudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på, at biodiversitet, Natura 2000-nettet og artsbeskyttelse er et spørgsmål af fælles europæisk interesse, som vedrører alle medlemsstater, regioner og lokale myndigheder, og det er efter udvalgets mening derfor meget vigtigt at videreføre og videreudvikle den nuværende praksis med, at medlemsstater og regioner samt lokale myndigheder iværksætter koordinerede foranstaltninger for at nå de fastsatte mål og opnå fælles fordele efter solidaritets- og subsidiaritetsprincipperne;
2. mener, at det ikke er nødvendigt at revidere naturdirektiverne, men at man snarere bør lægge vægt på en korrekt gennemførelse af disse i alle EU's forskellige regioner og medlemsstater i tråd med de seneste tekniske og videnskabelige fremskridt ved at udnytte den fleksibilitet, der ligger i direktiverne, til at håndtere specifikke lokale bekymringer vedrørende eventuelle konflikter mellem bestemte arter og menneskelige aktiviteter, hvilket udvalget også gav udtryk for i sin tidligere udtalelse i forbindelse med kvalitetskontrollen af naturdirektiverne. Denne holdning deltes også af Europa-Parlamentet. Udvalget vil derfor bidrage til Handlingsplanen for Naturen, Mennesket og Økonomien gennem en passende indsats for at fremme sameksistens med konfliktarter i de relevante tiltag på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan;
3. understreger direktivernes afgørende betydning, idet Natura 2000-nettet og den effektive koordinering af miljøbeskyttelsespolitikken i høj grad har bidraget til en harmonisering af de biodiversitetsrelaterede mål mellem medlemsstaterne, hvilket klart viser Den Europæiske Unions merværdi;
4. minder om, at det er medlemsstaternes ansvar at finde frem til de rigtige løsninger på deres eget område samt inden for rammerne af direktiverne og i disses ånd med henblik på at tage højde for den særlige situation i forskellige regioner, både for så vidt angår enkelte arter og specifikke problemer, under inddragelse af lokale og regionale myndigheder såvel som andre interessenter i processen;
5. bemærker, at mange af problemerne vedrørende sameksistens mellem mennesker og konfliktarter kan opstå som følge af det pres, som menneskelige aktiviteter lægger på mange arters naturlige levesteder og menneskers ofte upassende adfærd over for disse dyr, lige fra invasive aktiviteter i beskyttede områder til aktiv pleje med henblik på jagt eller turisme og uhensigtsmæssig affaldshåndtering, der for eksempel fører store rovdyr i retning af bebyggelser. Udvalget understreger derfor, at der er behov for en holistisk tilgang til biodiversitet og for løsninger på specifikke problemer i en lokal kontekst, hvilket på sin side kræver et tæt samarbejde mellem de forskellige forvaltningsniveauer og alle relevante interessenter;
6. håber, at der under forberedelsen af den næste flerårige finansielle ramme vil blive afsat tilstrækkelige midler til at sikre finansiering af beskyttende, forebyggende (bl.a. oplysning og miljøundervisning) og kompenserende foranstaltninger, forskning og andre konkrete tiltag til gavn for udviklingen på de forskellige berørte indsatsområder og under alle relevante EU-fonde;
7. understreger endnu en gang, at det er af interesse for alle EU's territoriale niveauer at forbedre biodiversitetssituationen, og at det derfor fortsat er nødvendigt at gennemføre koordinerede foranstaltninger;
8. henleder opmærksomheden på den kvantitative og kvalitative forbedring af biodiversiteten i mange regioner, og på den deraf følgende større sandsynlighed for interaktion med menneskelige samfund. For nogle af de såkaldte konfliktarters vedkommende kan disse møder indebære alvorlige risici for mennesker og for de økonomiske aktiviteter, hvis lokalsamfundene ikke er ordentligt forberedte eller ikke tilbydes nogen passende, realistisk, forholdsmeæssig og lokalt tilpasset løsning til håndtering af disse problemer.

En mere effektiv gennemførelse

9. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at konfliktarter — der defineres som dyrearter, som i kraft af deres biologi og adfærd er i konkurrence med en række menneskelige aktiviteter om anvendelsen af fælles ressourcer og plads — kræver nye tiltag baseret på videnskabelige data, som kan bestå i udarbejdelse af passende fremgangsmåder for direktivernes anvendelse og gennemførelse af andre foranstaltninger af forskellig art;

10. anser det for absolut nødvendigt, at der for så vidt angår bevarelse af biodiversiteten og gennemførelse af direktiverne afsættes midler til en tværfaglig og helhedsorienteret forskning, hvor samfundsvidenskab vil kunne yde et stort bidrag ved siden af specifik naturvidenskabelig viden på dette område;

11. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder er vigtige aktører i miljøbeskyttelsen og bevarelsen af biodiversiteten på tre fronter: for det første som de førende initiativtagere til investeringer finansieret med offentlige midler fra medlemsstaterne og ESI-fondene og for det andet i deres egenskab af offentlige myndigheder med ansvar for regulering og udstedelse af tilladelser inden for landbrugssektoren samt fysisk planlægning og byplanlægning. Således har de stor indflydelse på arealanvendelsen og dermed mulighed for at prioritere miljøaspekter. For det tredje er de lokale og regionale myndigheder tættest på lokalsamfundene og spiller en vigtig rolle med hensyn til at informere beboerne og motivere og tilskynde dem til at beskytte levesteder og konfliktarter;

12. opfordrer Kommissionen til at fortsætte og intensivere sin indsats for at overføre viden og støtte løsninger på lokalt og regionalt plan i forhold til, hvordan man lever med konfliktarter, og, hvor det er muligt, at vende potentielle problemer til fordele. Dette bør omfatte fremme af bedste praksis for mere hensigtsmæssige løsninger til forvaltning af Natura 2000-områder og beskyttede arter. NGO'er og andre relevante interessenter bør med deres praktiske viden fra relevante projekter, som de gennemfører over hele Europa, betragtes som stærke partnere når det gælder videnoverførsel;

13. er bekymret over, at der i flere medlemsstater kan observeres en modvilje i lokalsamfundene mod genkomsten, tilstedeværelsen og de øgede bestande af konfliktarter. U hensigtsmæssige konfliktløsninger samt uigennemtænkte, forsinkede eller dårligt kommunikerede forvaltningstilgange kan udløse modstand mod miljøpolitikker, som især i visse regioner, hvor der findes store rovdyr, kan føre til øget krybskytteri, udsætning af fælder og forgiftning, hvilket er en aldeles forkastelig udvikling, som dog ikke kan modvirkes alene gennem forbud og straf;

14. konstaterer, at der i mange medlemsstater findes fremragende lokale og regionale fremgangsmåder for sameksistens med konfliktarter og navnlig med store rovdyr, og mener, at det netop derfor er vigtigt at insistere på behovet for at udvikle lokale og regionale projekter inspireret af disse eksempler. Ved siden af disse lokale, regionale og nationale offentlige eller private initiativer, kan LIFE-projekter også tjene som eksempler på god praksis, hvis den opretholdes og videreføres efter projektets afslutning;

15. håber, at man ved udarbejdelsen af den kommende flerårige finansielle ramme vil tage aktiviteter rettet mod beskyttede arter, som er vores fælles europæiske arv, og navnlig investeringer og tiltag vedrørende store rovdyr og konfliktarter — som skal være effektive og samtidig i lokalsamfundenes interesse — under behørig overvejelse i videreførelsen af Horisont 2020 og den mekanisme, der skal afløse ESI-fondene;

16. forsikrer Kommissionen om sin uforbeholdne støtte til den kommende oprettelse af særlige platforme for biogeografiske områder og understreger, at direkte inddragelse af de lokale og regionale myndigheder er en absolut forudsætning for, at disse kan fungere godt.

Forskning og udvikling — nye initiativer

17. Det Europæiske Regionsudvalg understreger nødvendigheden af, at der i forbindelse med procedurerne for udvælgelse af studier lægges særlig vægt på forsknings- og udviklingsforløb, der fremmer biodiversitetsrelaterede, økonomiske og sociale mål samt mål vedrørende forvaltning af vildtbestanden, og som kan finde konkret og hurtig anvendelse;

18. anser det for nødvendigt, at man i forbindelse med den lokale og regionale gennemførelse af forsknings- og udviklingsforløb er opmærksom på at undgå, at der opstår forskelle, som kan give sig udslag i en begrænset adgang til forskningsmidler for regioner og lokaliteter, hvor der findes områder med høj naturværdi og vigtige levesteder, men som er mindre udviklede;

19. vil gerne påpege, at de forskellige biodiversitetsrelaterede pilotprojekter i høj grad har bidraget til overførsel af viden mellem medlemsstaterne og i mange tilfælde haft positive virkninger, idet de har bidraget til, at lokalsamfundene har fået en bedre forståelse for og tilegnet sig de forskellige mål med det resultat, at de nu samarbejder konkret med de offentlige myndigheder og ikkestatslige organisationer om beskyttelse af truede og værdifulde arter;

20. understreger imidlertid, at sådanne initiativer i mange tilfælde ikke videreføres og altså forbliver punktuelle og midlertidige. Udvalget mener derfor, at man ved udvælgelsen af sådanne projekter bør anvende et kriterium, som tager hensyn til den praktiske opfølgning på projekter, der tidligere er iværksat af den pågældende organisation eller af dens medlemmer, hvilket vil fremme en effektiv anvendelse af EU-midlerne;

21. anser det for nødvendigt at træffe nye foranstaltninger for at tilskynde til, at der i lokalsamfundene sættes på udvikling af positive eksterne virkninger som dem, der ofte nævnes i forbindelse med biodiversitet og store rovdyr. I mange tilfælde bliver disse muligheder ikke udnyttet tilstrækkeligt, eller de nødvendige forudsætninger herfor, især i form af viden og støtte, er ikke fuldt ud til stede.

Særlige aspekter vedrørende store rovdyr

22. Det Europæiske Regionsudvalg er af den opfattelse, at den tilgang, der hidtil har været anlagt til store rovdyr — som i kraft af deres adfærd, fysiske egenskaber, økologiske betydning og instinkter kan forvolde stor skade på menneskers sundhed, endog dødbringende kvæstelser, og som udgør en alvorlig trussel mod husdyrs sundhed og velfærd — er utilfredsstillende. Der er derfor behov for at forbedre håndteringen af konflikter relateret til store rovdyr ved fuldt ud at udnytte relevante erfaringer fra forsknings- og udviklingsprojekter og andre relevante projekter for at mindske følgerne og risiciene for mennesker og husdyr;

23. mener, at store rovdyr bør beskyttes uden for bebyggede områder i henhold til deres beskyttelsesniveau, uanset om de lever inden for eller uden for et Natura 2000-område. Udvalget mener imidlertid, at der, såfremt større rovdyr ikke kun enkelte gange, men jævnligt bevæger sig ind i bebyggede områder, er tale om et adfærdsmønster, som udgør en risiko for mennesker (især børn og ældre samt personer med nedsat mobilitet), og at en sådan adfærd ikke kan betragtes som naturlig for det »konfliktskabende individ« af den pågældende art. I sådanne tilfælde må man sætte alt ind på at mindske risikoen og om nødvendigt fjerne det pågældende »konfliktskabende individ« på passende og kontrollerbar vis eller træffe andre nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør træffes i henhold til den relevante forvaltningsplan, hvis en sådan findes. Målet er at sikre, at der er forvaltningsplaner for alle områder til håndtering af såvel beskyttelse som konflikter. Under alle omstændigheder bør foranstaltninger mod »konfliktskabende individer« kun træffes i undtagelsestilfælde, og de må ikke påvirke bestandens fremtid og levedygtighed;

24. beklager dybt, at landmændene i dag ikke deltager i aktiviteterne på EU's platform for sameksistens mellem mennesker og store rovdyr med det resultat, at denne samfundsgruppes særlige interesser ikke kan fremføres direkte i det samarbejde, som Kommissionen har iværksat. Udvalget opfordrer derfor alle berørte parter til at være åbne over for et kompromis, så der hurtigst muligt kan skabes de nødvendige forudsætninger for, at alle interesser kan blive taget i betragtning på denne platform.

Regionale og lokale aspekter af biodiversitet

25. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at kvaliteten og udstrækningen af de store rovdyrs levesteder i flere regioner er forbedret, hvilket dog — set i relation til landbrugets aktiviteter — godt kan hænge sammen med en nedgang i visse traditionelle former for landbrug. Udvalget bemærker, at der især for så vidt angår græsmarker og enge i bjergområder er mange andre levesteder, herunder områder til beskyttelse af fugle og plantesamfund, som er ved at forsvinde i takt med, at de menneskelige aktiviteter, som er en forudsætning for deres eksistens, ophører;

26. mener, at det med hensyn til levesteder og dertil knyttede former for landbrug er nødvendigt at indføre nye incitamenter for landbrugerne, ikke blot i områder, som er direkte knyttet til Natura 2000-nettet, men også i de omkringliggende områder, idet disse landbrugsformer, navnlig de traditionelle — som hovedsageligt er ekstensive og også tager hensyn til lokale forhold — i høj grad bidrager til en større biodiversitet og bæredygtig udvikling af landdistrikter. Udvalget opfordrer Kommissionen til at foreslå nye incitamenter og mulige justeringsmetoder i sin kommende evaluering af indvirkningen af den fælles landbrugspolitik på biodiversiteten;

27. erkender, at de lokale og regionale myndigheder kunne træffe flere og mere effektive foranstaltninger for at opfylde biodiversitetsrelaterede mål. Udvalget mener dog også, at samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne og EU bør styrkes for at udnytte det potentiale, der ligger inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder, hvilket kræver en passende ramme;

28. anmoder om, at medlemsstaterne — men først og fremmest de lokale og regionale myndigheder — kan få teknisk bistand EU-agenturer, så de kan udarbejde deres egne programmer, som medfinansieres med nationale og/eller EU-midler;

29. anser det for absolut nødvendigt at sikre, at jægere, jagtbetjente, skovbrugere og landmænd direkte inddrages i rapporteringen om biodiversitet og i udarbejdelsen af handlingsplaner, eftersom det for mange værdifulde eller beskyttede arters vedkommende netop er dem, som har ydet et stort bidrag til at skabe og bevare den nuværende situation — der betragtes som naturlig — ved at pleje og regulere bestande, organisere og strukturere skove og drive den nødvendige infrastruktur;

30. opfordrer medlemsstaterne til at anvende undtagelserne og fritagelserne i naturdirektiverne for visse arter, som kan skabe konflikter, med den nødvendige hurtighed og fleksibilitet og under behørigt hensyn til situationen på regionalt eller lokalt plan, og — hvor det er nødvendigt — i samarbejde med tilgrænsende medlemsstater/regioner. Udvalget mener desuden, at de regionale og nationale projekter vedrørende store rovdyr og konfliktarter bør tage hensyn til de særlige forhold, traditioner og natur- og kulturarven på lokalt og regionalt plan.

En konsekvent politik

31. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på, at der er stor forskel på de betalingssystemer, der knytter sig til Natura 2000-områderne medlemsstaterne imellem, og at det i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik i visse medlemsstater blev besluttet ikke at indføre sådanne betalinger, skønt disse medlemsstater huser betydelige bestande af store rovdyr. Udvalget mener, at det allerede i indeværende programmeringsperiode vil være hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på dette område;

32. foreslår, at man under udviklingen og moderniseringen af transportinfrastrukturen, navnlig veje og jernbaner, er særlig opmærksom på sammenkoblingen mellem levesteder og de korridorer, som anvendes af store rovdyr. Som følge af den stigende fragmentering af levesteder på grund af det europæiske landskabs opdeling og særlige udformning tvinges de ofte, enten enkeltvis eller i grupper, til at krydse områder, der dyrkes eller bebos af mennesker, for at vandre mellem forskellige dele af deres levesteder. Denne situation kræver særlig opmærksomhed i forbindelse med arealplanlægning og udformning af forvaltningen af beskyttede områder og tilstødende områder;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skræddersy finansieringsordninger mere effektivt, så de kan tackle problemer vedrørende biodiversitet og forvaltning af levesteder, herunder store rovdyrs levesteder, for at sikre, at der kan udvikles den nødvendige infrastruktur og menneskelige kapital til håndtering af konflikter mellem mennesker og bestemte arter og ydes hurtig og ukompliceret erstatning;

34. er enig i, at modellen med flerniveaustyring kan anvendes med succes på miljøbeskyttelsesområdet, navnlig når det gælder tiltag til forøgelse af biodiversiteten. Der er derfor brug for nye koordinerede tiltag også på dette område.

Næste skridt

35. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår at arrangere en fælles konference med Kommissionen i 2019 om en passende sameksistens med konfliktarter og navnlig store rovdyr, som også er sikker og nyttig for lokalsamfundene, med det mål at fremme et så bevidst og bredt engagement fra de lokale og regionale myndigheders side. Dette ville give lejlighed til at vurdere, hvilken effekt initiativudtalelsen har haft, og hvordan platformene for de biogeografiske områder i EU har fungeret, og til at føre en politisk og videnskabelig debat om, hvilke konkrete skridt der skal tages efter 2021;

36. opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder, deres organisationer og repræsentanter bliver direkte repræsenteret og kan deltage reelt og effektivt i oprettelsen af platforme og mekanismer for samarbejde vedrørende konfliktarter og i udarbejdelsen af politikker på dette område. Udvalget anmoder Kommissionen om at offentliggøre anbefalinger og retningslinjer i så henseende for også at hjælpe medlemsstaterne med at udveksle god praksis;

37. mener, at de lokale og regionale myndigheder, som er berørt af store rovdyr, allerede i den nuværende programmeringsperiode bør etablere et samarbejde af EGTS-typen, enten inden for en makroregional ramme eller et biogeografisk område eller i en form, som er åben for hele EU's område, for at løse fælles eller lignende problemer og handle mere effektivt og samordnet.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det digitale indre marked: midtvejsevaluering

(2018/C 176/08)

Ordfører: Alin Adrian Nica (RO/EPP), borgmester i Dudeștii Noi Kommune**Basisdokument:** Midtvejsevalueringen af gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked — Et forbundet digitalt indre marked for alle

COM(2017) 228 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen midtvejs i gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked vil gøre status over, hvor langt man er kommet med gennemførelsen i et initiativ, som er overordentligt nyttigt til at få overblik over de hidtidige fremskridt og indkredse de foranstaltninger, der skal træffes for at overholde de indgåede forpligtelser, samt fastlægge områder, hvor der er brug for en yderligere indsats, og nye tiltag;
2. understreger endnu en gang den betydning, som de lokale og regionale myndigheder har på dette område og deres rolle i gennemførelsen af henstillingerne i strategien for det digitale indre marked, eftersom de er drivkraften i den økonomiske vækst på lokalt og regionalt plan og er selvsikrede til at skabe, bruge og forvalte en lang række digitale it-produkter og -tjenester;
3. minder om, at udvalget har givet sin støtte til udviklingen af elektronisk kommunikation i det indre marked med henblik på at tilskynde til en dynamisk og bæredygtig vækst i alle sektorer af økonomien, og fremhæver i den forbindelse de lokale og regionale myndigheders centrale rolle og deres muligheder for at bidrage til digitaliseringen af den europæiske industri;
4. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle at spille ved levering af digitale tjenester til borgerne og oprettelse og forvaltning af digitale infrastrukturer, ofte i et grænseoverskridende eller interregionalt samarbejde. Disse tjenester kræver omgående indgreb for at foretage afbalancerede ændringer for så vidt angår hindringerne for grænseoverskridende online aktiviteter, herunder især forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning om administrationens opbygning og funktion, aftaleret og lovgivning om ophavsret ⁽¹⁾;
5. anbefaler at skabe de nødvendige betingelser for, at alle geografiske områder lettere kan få adgang til højhastighedstjenester og ultrahurtige bredbåndstjenester, som i det lange løb vil være effektive i et konkurrencebaseret miljø, og opfordrer også Kommissionen til i forbindelse med gennemførelsen af det digitale indre marked med jævne mellemrum at rapportere om fremskridtene i overvindelsen af den digitale kløft, især på regionalt og lokalt plan ⁽²⁾;
6. understreger, at det er vigtigt at dække alle aspekter ved interoperabilitet og elektronisk identifikation (e-identifikation), elektronisk underskrift, elektronisk forvaltning af dokumenter og andre aspekter af elektronisk forvaltning (e-forvaltning) ved at tage udgangspunkt i modeller, der anvendes i lande/regioner, som har gjort store fremskridt på dette område, for derigennem at styrke sikkerheden og borgernes og virksomhedernes tillid;
7. påpeger, at digitaliseringen af samfundet giver mulighed for vækst og jobskabelse, især i afsidesliggende regioner og i regioner med demografiske udfordringer;
8. går ind for, at lovgivningen om ophavsret ajourføres i lyset af den digitale revolution og forbrugernes ændrede adfærd, og fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle og potentiale, når det gælder harmoniseringen af disse rettigheder;

⁽¹⁾ CdR 00039/2016.⁽²⁾ CdR 02646/2015.

9. bekræfter betydningen af investeringer i forskning inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) for at sikre etablering og vækst af nye virksomheder og påpeger, at de store socioøkonomiske udfordringer kan håndteres med innovativ IKT ⁽³⁾;

10. foreslår at undersøge muligheden for at anvende et system til beskatning af indtægter fra grænseoverskridende onlinesalg med udgangspunkt i retfærdighed og objektivitet, som kunne føre til en udjævning af de skattesatser, der betales af de virksomheder, der driver e-handel i hele EU, og derved stimulere virksomhedernes og navnlig SMV'ernes kommercielle aktiviteter.

Internetsikkerhed og bedre midler til at imødegå IT-sikkerhedshændelser

11. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at Kommissionens nye strategi for internetsikkerhed bør bidrage til at gøre det nemmere at forebygge, spore og reagere på IT sikkerhedshændelser, og — for så vidt angår de mere alvorlige sager — at forbedre informationsudvekslingen og samordningen mellem medlemsstaterne og Kommissionen. For at nå dette mål er det nødvendigt at forstærke det samarbejde, som medlemsstaterne, EU institutionerne, de lokale og regionale myndigheder, den private sektor og civilsamfundet har indgået partnerskaber om ⁽⁴⁾;

12. opfordrer til at udvikle standarder, værktøjer og mekanismer, som kan garantere sikkerheden i net og informationssystemer og holde trit med udviklingen i truslerne på internettet og således sikre et højt beskyttelsesniveau i alle medlemsstater;

13. understreger, at sikkerhedsmæssige svagheder i forbindelse med datalagring og -adgang samt et stigende antal cyberangreb på vigtige byinfrastrukturer og byforvaltningssystemer kræver en bred systemisk og samordnet indsats, der omfatter afhjælpende og forebyggende foranstaltninger, og som sikrer gennemførelse ved hjælp af både markedsbaserede initiativer og en myndighedsledet regulering og håndhævelse. Der bør udvikles og gennemføres avancerede sikkerhedsuddannelser, også hos de lokale og regionale myndigheder. Det gælder også for dem, der beskæftiger sig med e-indkøb, udvikling og den daglige drift af teknologier for intelligente byer;

14. konstaterer, at gennemførelsen af målene for det digitale indre marked forudsætter, at værdierne, samfundet og de nationale økonomier beskyttes mod de negative følgevirkninger af cyberangreb, og at de grundlæggende værdier respekteres såsom ytringsfrihed, privatlivets fred og fremme af den åbne, fri og gennemsigtige brug af IT-teknologi;

15. er bevidst om faren ved grænseoverskridende IT-sikkerhedshændelser, som i øjeblikket gennemgår en alarmerende udvikling med hensyn til hyppighed og risikoniveau. Da disse trusler mod net- og informationssystemer kan hæmme de økonomiske aktiviteter og føre til betragtelige finansielle tab, hvorved brugernes tillid undermineres og der voldes stor skade på EU's økonomi, opfordrer udvalget til at intensivere samarbejdet og koordineringen staterne imellem, navnlig for så vidt angår håndteringen af store grænseoverskridende IT-sikkerhedshændelser;

16. er overbevist om nødvendigheden af at styrke brugernes tillid til elektroniske tjenester, samtidig med at det sikres, at de informeres om deres rettigheder og beskyttes, når de opererer på nettet, hvilket også kræver beskyttelse af ophavsretten og den intellektuelle ejendomsret;

17. bifalder etableringen af et EU-agentur for cybersikkerhed med fuld operativ kapacitet, der som følge af stabile operationelle rammer dækker hele livscyklussen for IT-sikkerhed og får til opgave at forebygge, opdage og reagere på cyberhændelser;

18. støtter forslaget om en administrativ og teknisk forvaltning af en europæisk ramme for global sikkerhedscertificering inden for IKT, som bygger på eksisterende certificeringssystemer, og som anerkendes i alle EU's medlemsstater;

19. anbefaler at fortsætte tiltag i kampen mod cyberangreb ved at iværksætte sikkerhedsforanstaltninger, der sigter mod at forbedre beskyttelsen af kritisk infrastruktur, så borgerne og virksomhederne kan drage nytte af et sikkert og tilforladeligt digitalt miljø, samtidig med at de grundlæggende rettigheder og de andre centrale værdier i EU respekteres inden for en passende juridisk ramme.

⁽³⁾ CdR 5559/2013.

⁽⁴⁾ CdR 625/2012.

Udvikling af onlineplatforme

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger den rolle, som onlineplatforme kan spille med hensyn til at lette drøftelserne af relevante emner af fælles interesse vedrørende installation, vedligeholdelse og udvikling af højhastighedsbredbåndsnæ i alle EU's regioner og territorier;
21. glæder sig over Kommissionens annoncering af, at den vil oprette »Digital Innovation Hubs«, og opfordrer Kommissionen til at sørge for en geografisk balance ved tildelingen af midler ⁽⁵⁾;
22. gør opmærksom på, at det er nødvendigt at etablere bredbåndsnæværk som middel til at løse de nuværende økonomiske og sociale udfordringer og inddrage befolkningen i et videnbaseret samfund;
23. bemærker, at brugen af nettet og de tjenester, det stiller til rådighed, er drivkræfter for økonomisk vækst og beskæftigelse såvel som for social ligestilling og lige adgang til information. Internetadgang kan betragtes som en egentlig borgerrettighed og indikator for livskvalitet;
24. konstaterer, at onlineplatformene (søgemaskiner, sociale medier, app-butikker osv.) har en stadig større indflydelse på den internetbaserede økonomi;
25. anbefaler at etablere næværkene med henblik på bæredygtighed og effektivitet. Etableringen af et bredbåndsnæ med en god dækning kræver store og langsigtede infrastrukturinvesteringer, og de ansvarlige myndigheder bør tilbyde værktøjer, der letter adgangen for private virksomheder i landområderne;
26. foreslår at øge opmærksomheden omkring en større effektivisering af radiofrekvensallokeringen og at tilskynde til private investeringer, der suppleres af offentlige investeringer for at følge målsætningerne for elektroniske kommunikationssystemer ved at forhindre, at næværkene monopoliseres;
27. finder det nødvendigt at gøre det mere trygt for borgerne og virksomhederne at anvende elektroniske tjenester ved løbende at informere om deres rettigheder og sikre en passende grad af beskyttelse, når de færdes i onlinemiljøet. Udvalget anmoder også om, at der træffes effektive forholdsregler for at fjerne det ulovlige indhold, som de støder på;
28. understreger behovet for, at medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder, som i mange tilfælde har ansvaret for skoler og uddannelsesinstitutioner, sammen med andre aktører gør en koordineret indsats for at støtte bestræbelserne på at hæve niveauet for digitale færdigheder og sikre, at borgere ikke udelukkes fra samfundet og økonomien, som er baseret på IKT. RU understreger i den forbindelse, at digitale kompetencer og kvalifikationer hos borgere, arbejdstagere og arbejdssøgende har enorm betydning for en vidtrækkende gennemførelse af digitaliseringen i erhvervslivet og samfundet ⁽⁶⁾, og er foruroliget over den vedvarende digitale kløft, som Kommissionen har påvist.

Sikring af den ramme, der er nødvendig, for at dataøkonomien fungerer

29. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at konstante ændringer og digitaliseringen af økonomien giver nye muligheder for lokale og regionale myndigheder med henblik på at gøre bedst mulig brug af den digitale økonomis vækstpotentiale, for så vidt som der er behov for betydelige investeringer i infrastruktur og informations- og kommunikationsteknologi, navnlig cloud computing og big data samt forskning og innovation for at styrke industriens konkurrenceevne og forbedre de offentlige tjenester samt sikre øget inklusion og styrkede færdigheder. Udvalget støtter i den forbindelse Kommissionens initiativ til, i forlængelse af sin meddelelse af 21. september 2017 om Et retfærdigt og effektivt skattesystem i Den Europæiske Union for det digitale indre marked, inden foråret 2018 at fremlægge et direktivforslag, der fastsætter regler på EU-plan for beskatning af den digitale økonomis overskud ⁽⁷⁾;
30. glæder sig over, at der i kraft af WiFi4EU-initiativet tilskyndes til at give gratis wi-fi til brugere i lokalsamfundene, og at private investorer dermed har fået et incitament til at deltage i udviklingen af digitale næværksinfrastrukturer;
31. støtter initiativet WiFi4EU og har til hensigt at fremme det på lokalt plan samt udbrede dets potentielle fordele, således at så mange støtteberettigede europæiske offentlige myndigheder som muligt er parate til at søge om adgang til midler, når den første indkaldelse af projektforslag lanceres;

⁽⁵⁾ CdR 02646/2015.

⁽⁶⁾ CdR 02646/2015.

⁽⁷⁾ Se RU's udtalelse COR-2017/01530.

32. bemærker den vigtige rolle, som en forbedring af kvaliteten af bredbånd vil spille i udviklingen af 5G-net, der vil have en indvirkning på digitaliseringen af økonomien og samfundet samt på udviklingen af innovative og konkurrencedygtige digitale tjenester og dermed på langt sigt give socioøkonomiske fordele, vækst, beskæftigelse og samhørighed. RU gentager i den forbindelse sin opfordring til Kommissionen om at færdiggøre 5G-standardiseringen så hurtigt som muligt, da standarder er af afgørende betydning for konkurrenceevnen og for telekommunikationsnettenes interoperabilitet;
33. påpeger de problemer, der findes i forbindelse med adgang til grænseoverskridende tjenester for forbrugere, som ønsker adgang til tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosiddende;
34. fremhæver den positive indvirkning af grænseoverskridende portabilitet af elektroniske tjenester, idet brugerne dermed vil have adgang til deres onlineabonnementer ikke kun hos sig selv, men også når de rejser i en anden medlemsstat;
35. opfordrer til at gøre en endnu større indsats for at gøre det lettere for alle europæiske borgere at få adgang til de onlinetjenester, der er tilgængelige i andre medlemsstater end deres egen, for derigennem at løse problemet med geoblokering, og opfordrer til at afskaffe den urimelige forskelsbehandling af forbrugerne i de forskellige EU-lande;
36. går ind for forbud mod blokering af adgang til websteder eller andre onlinegrænseflader på grundlag af kunders bopæl samt omdirigering af kunderne fra én landespecifik udgave til en anden, da både forbrugere og virksomheder som slutbrugere af varer eller tjenesteydelser er berørt af en sådan praksis. Omdirigering af kunden bør kun finde sted med dennes samtykke, og virksomhederne bør forpligtes til give kunden mulighed for nemt at kunne få adgang til den udgave af onlinegrænsefladen, som han oprindeligt forsøgte at komme ind på, inden han blev omdirigeret;
37. henleder opmærksomheden på den nuværende interesseforvridning mellem på den ene side dem, der frembringer onlineindholdet, og forbrugerne, og noterer, at lovgivningen om ophavsret og intellektuel ejendomsret trænger til at blive opdateret;
38. konstaterer, at udviklingen inden for digitalisering såsom cloud-tjenester og streaming indebærer enorme udfordringer, især inden for ophavsretten⁽⁸⁾;
39. opfordrer til en mere intensiv brug af cloud-applikationer for at få adgang til europæiske og globale datainfrastrukturer, som er afgørende for gennemførelsen af aktiviteter på forskellige områder, og understreger, at denne adgang til datainfrastruktur skal ske med en høj grad af sikkerhed, dataportabilitet og interoperabilitet.

Garanti for beskyttelse af personoplysninger

40. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver det store ansvar for beskyttelse af personoplysninger, som påhviler de uafhængige databeskyttelsesmyndigheder;
41. finder det nødvendigt at tilpasse strategien for beskyttelse af personoplysninger til de dynamiske behov i det virtuelle rum, som hele tiden ændrer sig meget hurtigt, i bevidstheden om, at beskyttelsen af disse data er en problematik af betydning for en lang række områder, såsom retsvæsen, økonomi, kommunikation, uddannelse, sundhed, administration og forbrugerbeskyttelse;
42. sætter pris på, at Kommissionen har givet medlemsstaterne et vist råderum til at indføre undtagelser for anvendelse af beskyttede værker til undervisningsformål. Dermed respekteres den nationale, regionale og lokale identitet og de deraf følgende særlige typer af licenser, som udspringer af forskellige politiske og sociale kontekster⁽⁹⁾;
43. mener, at det på længere sigt er ønskeligt at tilpasse regelsættet for godtgørelse af forfattere, designere og kunstnere⁽¹⁰⁾.

Lokal og regional betydning/ Relevans for RU

44. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er en vigtig opgave for byer og regioner at oprette databaser over offentlige informationer, tilvejebringe sikkerhedselementer, udvikle de nødvendige digitale færdigheder, sikre og fremme finansieringen af bredbåndsnet og skabe et gunstigt miljø for tværregional og grænseoverskridende handel med onlinetjenester, som kan yde et vigtigt bidrag til et højt præstationsniveau og en datadreven økonomi;

⁽⁸⁾ CdR 02646/2015.

⁽⁹⁾ CdR 05114/2016.

⁽¹⁰⁾ CdR 00039/2016.

45. henviser til, at RU i sine tidligere udtalelser ofte har gjort opmærksom på det bidrag, som de lokale og regionale niveauer kan yde i alle faser af indsamlingen af data og leveringen af tjenester til borgere og virksomheder. Dette kan også konstateres i praksis: i Europa er der utallige eksempler på samarbejde mellem regioner, nationale myndigheder og forskningscentre på området det digitale indre marked;

46. fremhæver den vigtige opgave, de lokale og regionale myndigheder kan påtage sig ved at tilskynde til en harmonisering af data og fremme den digitale økonomis vækstpotentiale, hvilket bør tages med i betragtning, når der lanceres en indsats på nationalt eller EU-niveau.

Konsekvenserne af Det forenede Kongeriges ønske om at forlade Den Europæiske Union for det digitale indre marked

47. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at efter udfaldet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige til fordel for en udtræden af EU er virksomhederne i dag påvirket af usikkerheden omkring betingelserne for medlemskabets ophør. For de virksomheder, der leverer varer eller tjenester online, er det centrale spørgsmål — især for så vidt angår det digitale indhold — hvordan Kommissionen vil anvende initiativet om det digitale indre marked i dette land;

48. mener, at hvis Det Forenede Kongerige accepterer den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser, bør reglerne for det digitale indre marked finde anvendelse dér ud over den fastsatte periode på to år for forhandlingerne om Brexit.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Oplæg om fremtiden for EU's finanser

(2018/C 176/09)

Ordfører: Marek Woźniak (PL/EPP), formand for Wielkopolska-regionen**Basisdokument:** Oplæg om fremtiden for EU's finanser, Kommissionen**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet med henblik på at lancere en bred debat om Europas fremtid. Oplægget om fremtiden for EU's finanser skitserer de vigtigste udfordringer for Den Europæiske Union efter 2020, samt de forpligtelser, der skal opfyldes. Det giver et overslag over, hvordan de fem scenarier, der er beskrevet i hvidbogen, vil påvirke strukturen i den kommende flerårige finansielle ramme (FFR), og præsenterer alternativer, reformmuligheder og risici for EU's fremtidige budget;
2. bemærker, at EU's budget står over for mange udfordringer på lang sigt, og at dets nuværende finansieringsniveau er utilstrækkeligt, hvilket betyder, at den flerårige finansielle ramme skal revideres grundigt. Den fremtidige vision for budgettet skal modsvare EU's nye ambitioner, hvilket vil kræve, at budgettet omfatter finansiering fra en række forskellige kilder efter 2020. Samtidig bør EU's udgifter fortsat skabe en større europæisk merværdi;
3. er overbevist om, at oplæggets analyse viser, at der er behov for at ændre styringsreglerne for FFR og EU's finansieringssystem. Den nuværende situation, hvor den europæiske økonomi er i en genopretningsfase, og hvor Det Forenede Kongeriges udtræden af EU ventes at føre til rabatordningernes ophør, giver en mulighed, som ikke har været set lignende i over 30 år, for en gennemgribende reform af EU's finansieringssystem;
4. understreger betydningen af den flerårige finansielle ramme, som fortsat bør have fokus på investeringer og støtte EU's fælles mål og politikker. I den forbindelse er det ikke nødvendigt at etablere særlige instrumenter uden for FFR eller særskilte budgetter for lande i euroområdet på den ene side og de øvrige EU-lande på den anden side;
5. minder om, at den økonomiske krise understregede EU-budgettets begrænsninger, idet budgettet kun udgør 1 % af EU's BNI, men anvendes til at gennemføre horisontale opgaver, som medlemsstaterne ikke kan håndtere alene. Den nuværende FFR er afgørende for opnåelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed, støtten til forsknings- og udviklingsprojekter og transportinfrastruktur og jobskabelsen. Den er imidlertid ikke tilstrækkelig fleksibel til at imødekomme forventningerne og de nye udfordringer, som har betydet, at det nuværende budgets loft for bevillinger er blevet nået;
6. bemærker også, at »nettosaldo«-tilgangen, som ikke tager højde for investeringsafkast for den private sektor, og langstrakte forhandlinger om hver eneste euro, der gives ud under den årlige budgetprocedure, maskerer en reel europæisk merværdi og gør det vanskeligt at realisere mere ambitiøse politikker og programmer. Desuden har niveauet for udgifter og det nuværende system for egne indtægter vist sig at være suboptimalt. Udvalget opfordrer Det Europæiske Råd til at træffe beslutninger med kvalificeret flertal om FFR-forordningen som anført i artikel 312, stk. 2, andet afsnit, i EUF-traktaten;
7. henleder igen opmærksomheden på EU's ændrede behov og de store udfordringer, som EU's budget står over for i perioden efter 2020 på følgende områder: 1) social retfærdighed og fattigdom, 2) adgang til offentlige tjenesteydelser, boliger og uddannelse, 3) konkurrenceevne og innovation, 4) jobskabelse, 5) demografiske forandringer, migration og borgernes sikkerhed, 6) fælles forsvarspolitik, 7) klimaændringer, 8) økonomisk, social og territorial samhørighed, 9) landbrug og fødevarer sikkerhed, 10) infrastruktur og mobilitet, 11) energi, 12) konsekvenserne af globaliseringen, 13) bæredygtig vækst, 14) særlige følgevirkninger i bestemte områder, der kan forårsages af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og 15) digitalisering. FFR skal derfor fokusere på at sikre, at der er ressourcer til at løse disse problemer, så der skabes en håndgribelig europæisk merværdi for EU's borgere;

8. bemærker med bekymring, at besparelser på EU-budgettet (herunder dem der skyldes Brexit) uden en forøgelse af de finansielle midler fra egne indtægter vil øge byrden for medlemsstaterne i form af bidrag eller uundgåeligt føre til begrænsninger for de politikker, der modtager støtte;

9. understreger vigtigheden af, at EU-budgettet anvendes mere effektivt ved at udvide partnerskabsprincippet til alle aspekter af budgettet og strømline fondene og bestemmelserne herfor;

10. opfordrer derfor til at styrke den kommende fælles finansielle ramme, så EU kan påtage sig ansvaret for at gennemføre traktatens målsætninger og de nye politiske prioriteter og de dertil knyttede opgaver. Dette skal ske uden at begrænse den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken for alle medlemsstater og regioner, som set i lyset af omfanget og den strukturelle karakter af de udfordringer, der venter EU, mindst skal tildeles samme andel af EU-budgettet som hidtil;

11. mener, at omfanget af de udfordringer, som EU står over for, samt de dynamiske processer, der finder sted omkring Unionen, indebærer, at EU's budget skal være mere funktionelt og fleksibelt end før. Det skal være mere åbent over for nye tendenser og ændringer i politikker. Dette princip bør gælde for både negative tendenser og nye udviklingsmuligheder. Der er derfor behov for at vedtage et EU-budget, som er enklere, mere retfærdigt og mere i overensstemmelse med demokratiske principper i tråd med anbefalingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter;

12. bemærker, at det fremtidige EU-budget skal tage hensyn til områders særlige karakteristika med hensyn til udviklingspotentiale og problemer samt til geografiske og demografiske udfordringer. Et EU-budget på dette grundlag vil gøre det muligt at påtage sig et større ansvar for de indgåede forpligtelser og foranstaltningernes gennemslagskraft på regionalt og lokalt plan. Udvalget gør opmærksom på, at delt forvaltning spiller en særlig rolle i den forbindelse, idet denne samordner EU's politik og gennemførelsen på lokalt plan, og derved sikrer en sammenhængende territorial udvikling;

13. er bekymret over, at oplægget, som behandler spørgsmål, der har afgørende betydning for Europas struktur i de kommende år, ikke understreger de lokale og regionale myndigheders rolle, navnlig i de tilfælde, hvor kompetencerne inden for de områder, der nævnes i punkt 7, alene ligger hos disse myndigheder;

14. minder om, at den specifikke henvisning til fremme og beskyttelse af de regionale og lokale myndigheder i Lissabontraktaten skal udmøntes fuldt ud gennem overholdelse af nærhedsprincippet og ved at sikre, at de lokale og regionale myndigheder — navnlig gennem RU — kan deltage i den europæiske lovgivningsproces, da de som oftest i sidste ende er støttemodtagerne i EU's politikker og programmer, men også eftersom de spiller en afgørende rolle i implementeringen af EU-lovgivningen. Desuden skal det europæiske budget sikre, at nærhedsprincippet overholdes, således at kompetencefordelingen mellem det europæiske, nationale og lokale niveau bliver hensigtsmæssig;

15. gentager sin støtte til den syvårige programmeringsperiode, som påpeget i udtalelsen om samhørighedspolitikken fremtid. Udvalget bemærker imidlertid også fordelene ved en udvidet 10-årig programmeringsperiode (5+5) med en obligatorisk gennemgribende midtvejsevaluering. Det foreslår derfor at give sin støtte til en syvårig periode for sidste gang og derefter tilpasse den valgperioden. Disse scenarier vil skabe tilstrækkelig stabilitet og forudsigelighed og gøre det muligt at gennemføre en mere effektiv strategisk planlægning. Desuden ville en gennemgribende midtvejsevaluering betyde, at resultaterne fra den første gennemførelsesperiode allerede ville være tilgængelige og kunne implementeres for at gøre EU-budgettets anvendelse mere pålidelig og nøjagtig. Det burde tillige være muligt at anvende et budgetmæssigt fleksibilitetskriterium for at kunne håndtere alvorlige krisesituationer eller ændringer af prioriteterne;

16. glæder sig over Kommissionens og Europa-Parlamentets forslag til en klar og ambitiøs tidsplan for det proceduremæssige arbejde med vedtagelsen af den nye flerårige finansielle ramme, hvilket gør det muligt at nå til enighed med Rådet inden valget til Europa-Parlamentet i 2019. Udvalget er imidlertid dybt bekymret over Rådets forslag om, at de endelige aftaler om den fremtidige flerårige finansielle ramme først bør indgås, efter at Det Forenede Kongerige har forladt EU. Det advarer imod, at beslutningsprocessen vedrørende FFR bliver for lang, da dette vil medføre en betydelig forsinkelse i vedtagelsen af den fremtidige lovpakke og dermed forhindre, at den kan gennemføres rettidigt;

17. gør opmærksom på, at der i programmeringen stadig ikke er lagt op til nogen efterfølgerstrategi til Europa 2020-strategien. Udvalget opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at påbegynde arbejdet med en sådan efterfølgerstrategi med ambitiøse, men også realistiske strategiske mål med henblik på en mere effektiv tilpasning af fremtidige EU- og nationale politikker ved anvendelse af tilgængelige instrumenter og finansielle midler;

18. påpeger, at enhver form for »overgangsbestemmelser«, selv om de er tilladt i henhold til FFR's finansforordning, vil resultere i alvorlige juridiske og operationelle problemer i begyndelsen af den næste flerårige finansielle ramme, hvilket vil have en negativ indvirkning på de operationelle programmer og støttemodtagerne, navnlig hos de lokale og regionale myndigheder. Udvalget er parat til at bidrage og støtte Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme.

Europæisk merværdi

19. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder det foreslåede fokus på europæisk merværdi, som vedrører traktatbaserede forpligtelser. Disse udgør den nødvendige referenceramme for debatten om den flerårige finansielle ramme;

20. anser de foreslåede kriterier for levering af offentlige goder med en europæisk dimension, stordriftsfordele og afsmittende virkninger samt sikring af de fælles europæiske værdier og styrkelse af det indre marked for at være hensigtsmæssige. Den fastlagte definition af europæisk merværdi skaber tillid til, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet vil blive overholdt, når der træffes foranstaltninger på EU-plan. Udvalget gør navnlig opmærksom på, at reduktionen af forskelle mellem udviklingsniveauer i de enkelte EU-medlemsstater og internt i medlemsstaterne er en forudsætning for at styrke EU's konkurrenceevne som helhed. Udvalget mener derfor, at det er vigtigt at fremhæve samhørighedspolitikens rolle i realiseringen af en europæisk merværdi, idet den bidrager til gennemførelse af strukturreformer og udbygning af forvaltningskapacitet på alle niveauer (spillovereffekt), samtidig med at den yder direkte støtte, f.eks. inden for rammerne af initiativet »mindre udviklede regioner«;

21. bifalder Kommissionens opfordring til, at FFR bør fokusere på prioriteter, som i høj grad har indflydelse på borgernes dagligdag, og som kan bidrage til at genoprette tilliden til EU's merværdi. Med dette mål for øje bør EU-budgettet også i højere grad afspejle dialogen med borgerne, navnlig via de to politiske forsamlinger med demokratisk valgte medlemmer (Europa-Parlamentet og Det Europæiske Regionsudvalg). Derudover bør der skabes flere synergieffekter med de nationale, regionale og lokale parlamenter;

22. støtter i den forbindelse også Europa-Parlamentets opfordring til, at der udvikles yderligere vurderingsmetoder, f.eks. ved at indarbejde passende resultatindikatorer, eller ved at der tages højde for virkningen af specifikke politikker i regionerne. I den henseende bør de eksisterende samhørighedspolitiske instrumenter som f.eks. ESI-fondenes platform for åbne data anvendes. Udvalget mener også, at beslutningerne om tildelingen af støtte til politikområder bør træffes på grundlag af en kvalitativ og politisk vurdering af EU's prioriteter og ikke på basis af en rent kvantitativ bedømmelse;

23. fremhæver, at der på grund af indflydelsen fra magtfulde politiske interesser er en risiko for, at der træffes beslutninger, som ikke fremmer foranstaltninger med en høj merværdi for Europa, men som snarere vedrører nationale bekymringer, såsom nettosaldo eller beskyttelse af specifikke budgetmæssige grænser. Udvalget opfordrer Rådet til at undgå FFR-forhandlinger baseret på beregninger af nettosaldoresultater, idet der for det første ikke kan tages hensyn til indirekte fordele (f.eks. når et udenlandsk selskab realiserer et EU-projekt) i sådanne beregninger, og fordi de ikke er i overensstemmelse med den europæiske ånd baseret på samhørighed og solidaritet.

Budgetreform

24. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at der er behov for en grundlæggende reform for at afskaffe ineffektive regler og instrumenter og flytte fokus til de mere effektive af slagsen. Udvalget gentager, at den komplekse budgetstruktur, særligt rabat- og tilpasningsmekanismene, gør EU's indsats mere utydelig og forværrer krisen i offentlighedens tillid til EU-institutionerne. Udvalget opfordrer derfor til, at disse mekanismer fjernes med henblik på at skabe mulighed for en reel evaluering af omkostninger og fordele ved EU. Udvalget påpeger i den forbindelse behovet for at sikre et større spillerum for måling af de fælles fordele ved EU's politikker, økonomiske synergier, grænseoverskridende virkninger og positive eksterne resultater;

25. opfordrer til, at FFR **harmoniseres og gøres mere gennemsigtig**. Udvalget påpeger, at indførelsen af »satellitinstrumenter« ikke er den rette løsning. Det er derfor overbevist om nødvendigheden af at inkludere særlige instrumenter i strukturen for FFR (f.eks. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen) og sikre synergier ved hjælp af ét fælles regelsæt;

26. bemærker, at det nuværende EU-budget ikke er stort nok til, at det kan udøve en stabiliserende virkning, hvilket betyder, at der er behov for at gøre brug af egne indtægter til at støtte EU's flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020. Udvalget gentager sin opfordring til at indføre nye egne indtægter i form af en pakke, der kombinerer forskellige skatter (EU-selskabsskat, FKSSG, AFT, seigniorage, beskatning af overskud i den digitale økonomi, reformerede momsafgifter);

27. opfordrer Rådet og formandskabet for Rådet til at gøre deres yderste for at få medlemsstaterne til at foretage en grundig reform af EU's egne indtægter. Konklusionerne i rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter udgør et fremragende grundlag for disse argumenter;

28. opfordrer medlemsstaterne til at overveje en forøgelse af deres bidrag til EU-budgettet baseret på deres indtægter som målt ved bruttonationalindkomst (BNI);

29. advarer om, at en fastlæggelse af niveauet for udgifter til 1 % af EU's BNI efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil føre til en årlig reduktion i EU's budget på over 23 mia. EUR. Udvalget opfordrer derfor til, at ikke mindre end 1,3 % af Den Europæiske Unions BNI stilles til rådighed for det kommende budget, og tilslutter sig dermed Europa-Parlamentets holdning til dette spørgsmål.

Det fremtidige budget

30. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at strukturen i FFR **strømlines**. De vigtigste finansieringsområder bør afspejle de prioriteter, der skal støttes, og bør være synlige for borgerne (f.eks. samhørighedspolitik, den fælles landbrugspolitik);

31. efterlyser sikring af en balance mellem henholdsvis nødvendig fleksibilitet og stabilitet ved finansieringen af strategisk vigtige indsatsområder for EU. Udvalget mener i den forbindelse, at der skal etableres en hensigtsmæssig procedure for tildeling af reserver, som forhindrer en ubegrundet akkumulering af midler, og som samtidig opstiller klare kriterier for fordelingen af disse midler, i den kommende FFR. Udvalget opfordrer derfor til, at der oprettes en krisereserve til situationer, hvor der opstår en ny opgave eller en uforudset krise, og en ikke-programmeret reserve. Det opfordrer ligeledes til at styrke de særlige fleksibilitetsinstrumenter, der findes i øjeblikket;

32. påpeger behovet for at **sikre sammenhæng** mellem EU's instrumenter, således at de alle bidrager til realiseringen af EU's målsætninger og fremmer gennemførelsen af reformer i medlemsstaterne;

33. opfordrer til, at alle inddrevne bøder på konkurrenceområdet indgår i EU's budget som formålsbestemte indtægter;

34. understreger behovet for at fremme større **komplementaritet** og begrænse overlappningen mellem EU's eksisterende finansielle instrumenter for at sikre større effektivitet i det fremtidige EU-budget. En sådan konsolidering vil også gøre det muligt at øge den kritiske masse af finansieringsinstrumenter og gøre adgangen til disse midler lettere og mere gennemsigtig;

35. mener fortsat, at det fremtidige budget bør **fokuser på resultater**. Med hensyn til sammenhængen mellem EU's ressourcer og samordningen af den økonomiske politik i EU er RU imod, at samhørighedspolitikken slet og ret underordnes det europæiske semester i stedet for at bringe dem på linje med hinanden, eftersom samhørighedspolitikken har sin egen berettigelse som fastlagt i EU-traktaterne. Hvis man ønsker en mere effektiv sammenhæng ved at inkludere samhørighedspolitikken i de nationale reformprogrammer, skal reformprogrammerne desuden omformuleres allerede på EU-niveau, således at den territoriale dimension og den partnerskabsbaserede decentrale tilgang bibeholdes ⁽¹⁾. RU er ligeledes overbevist om, at en ufravigelig forudsætning for, at det europæiske semester kan blive mere effektivt, og for en større ansvarstagning på lokalt plan, er, at de lokale og regionale myndigheder på struktureret vis inddrages som partnere i det europæiske semester i lyset af den nuværende fordeling af beføjelser og kompetencer mellem myndighedsniveauer i EU's medlemsstater ⁽²⁾.

Fremtidige finansieringsområder

36. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at den stedbaserede tilgang til gennemførelsen af EU's politik støttes yderligere ved at styrke det lokale og regionale niveau og de funktionelle områder, der går på tværs af regionale grænser, som centrale aktører i gennemførelsen af EU's målsætninger for borgerne;

37. gentager i den forbindelse sin opfordring til, at samhørighedspolitikken fortsat prioriteres i den fremtidige budgetstruktur til gavn for alle regioner i EU, og støtter i høj grad #CohesionAlliance. Udvalget er af den opfattelse, at de tre dimensioner af samhørighed (økonomisk, social og territorial) spiller en central rolle med hensyn til at fremme stærkere økonomisk konvergens i EU, sikre et mere integreret Europa med et stærkere socialt element og gøre det muligt for alle områder i EU at drage fordel af det indre marked. Større samhørighed og territorial modstandsdygtighed er afgørende for EU's konkurrenceevne på den globale scene;

⁽¹⁾ Se RU's udtalelse »Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 — For en stærk og effektiv europæisk samhørighedspolitik efter 2020«, vedtaget den 12. maj 2017.

⁽²⁾ Se RU's udtalelse »Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder«, vedtaget den 11. maj 2017.

38. er overbevist om, at det nye budget i højere grad skal fokusere på at finde og skabe varige fordele og sikre en bedre udnyttelse af udviklingspotentiale og ressourcer. På den måde vil samhørighedspolitikken kunne sikre reelle og målelige resultater på EU-plan og de lavere niveauer. Derfor bør samhørighedspolitikken, som en politik der skaber europæisk merværdi, som et minimum bevare sin andel af EU's samlede budget;

39. understreger behovet for fortsat at yde tilstrækkelig finansiering og støtte til den interne udvikling i alle områder inden for rammerne af samhørighedspolitikken. Samtidig understreger udvalget, at denne politik bør gøres mere fleksibel for de lokale og regionale myndigheder, som på direkte og indirekte vis er involverede i brugen af 75 % af EU-budgettet;

40. opfordrer til, at den nuværende fælles forvaltning af de europæiske struktur- og investeringsfonde opretholdes, idet denne garanterer deres effektivitet og en løbende dialog igennem hele programmeringsperioden. Udvalget fremhæver i den forbindelse Den Europæiske Socialfonds (ESF) særlige betydning inden for rammerne af ESI-fondene med hensyn til at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder og bekæmpe de sociale skævheder i EU. Udvalget opfordrer endvidere til, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) bliver en integreret del af fremtidens ESI-fonde;

41. opfordrer til, at CEF-instrumentet, COSME, LIFE, Horisont 2020, Erasmus+ og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet videreføres med et passende finansieringsgrundlag;

42. gør opmærksom på det stigende behov for at intensivere brugen af territoriale samarbejdsprogrammer (grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde) og makroregionale strategier for at styrke konkurrenceevnen, beskæftigelsen og den sociale inklusion i Europa. Disse programmer og strategier skaber desuden stor merværdi for skabelsen af en fælles europæisk identitet;

43. bemærker, at der bør afsættes flere midler til forskning og innovation, som har en særlig stor indvirkning på økonomisk vækst, produktivitet og konkurrenceevne i EU;

44. opfordrer endnu en gang til, at det tilstræbes at sikre en retfærdig, bæredygtig og solidaritetsbaseret landbrugspolitik⁽³⁾ med et budget, der er stort nok til at kunne støtte landbrugere, regioner, forbrugere og borgere. Udvalget anbefaler regulering af landbrugsmarkedene for at undgå dyre kriser i bestemte sektorer og et loft for de direkte betalinger til den enkelte bedrift, hvilket ville indebære besparelser under den fælles landbrugspolitik's første søjle. Udvalget afviser enhver idé om at indføre samfinansiering af medlemsstaternes direkte betalinger. En renationalisering af den fælles landbrugspolitik vil være til ulempe for landbruget i mange af EU's medlemsstater. Udvalget er tilhænger af en styrkelse af den anden søjle med det formål at sikre, at landdistrikterne får mulighed for at gennemføre passende udviklingsforanstaltninger, og efterlyser desuden flere muligheder, så medlemsstaterne kan overføre midler fra den første til den anden søjle;

45. mener, at landdistrikter skal medtages som et aspekt i alle EU-politikker, og ikke blot i den fælles landbrugspolitik, hvilket vil være fuldt ud i tråd med gennemførelsen af målet om territorial samhørighed i EU. Som RU-studien om et EU-budget øremærket landdistrikter netop påviser, er behovene i landdistrikter langt mere vidtrækkende, end hvad der kan opnås med politikken for landdistriktudvikling inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Det er derfor nødvendigt at give større plads til landdistrikter i den næste generation af strukturfonde på grundlag af vedtagelsen af en europæisk »dagsorden for landdistrikter«;

46. gentager sin opfordring til at sikre en finanspolitisk kapacitetsmekanisme, der på den ene side skaber incitamenter til gennemførelsen af strukturreformer i medlemsstater, hvis rækkevidde bør fastlægges afhængigt af deres europæiske merværdi, og på den anden side skaber en midlertidig kapacitet til at absorbere asymmetriske økonomiske chok. Dette skal udgøre et supplement til de samhørighedspolitiske instrumenter og skal være tæt knyttet til efterlevelsen af EU's bredere lovgivningsmæssige ramme og fremskridt i retning af konvergens, uden at det fjerner bevillinger fra selv samhørighedspolitikken. Udvalget er fortsat overbevist om, at den finanspolitiske kapacitetsmekanisme bør gøres til genstand for fælles beslutningstagning med fuld inddragelse af Europa-Parlamentet og gennemføres på niveauet for Den Økonomiske og Monetære Union. I overensstemmelse med princippet om frivillig deltagelse bør medlemsstater uden for euroområdet også have adgang til denne;

47. gentager også, at RU er imod, at en finanspolitisk kapacitet for euroområdet gøres til en budgetpost på EU-budgettet, så længe loftet for de egne indtægter ligger på de nuværende 1,23 % af EU's BNI, da dette forslag enten vil indebære, at midlerne til den finanspolitiske kapacitet vil være utilstrækkelige til, at den kan få en stabiliserende virkning, eller en risiko for en crowding out-effekt på finansieringen af EU-politikker såsom ESI-fondene;

⁽³⁾ Se RU's udtalelse »Den fælles landbrugspolitik efter 2020«, vedtaget den 12. juli 2017.

48. minder om sin opfordring til i den næste flerårige periode at lade BNP-supplerende foranstaltninger indgå i etableringen af den nye generation af europæiske struktur- og investeringsfonde, hvilket vil gøre det muligt at tilpasse medfinansieringssatsen pr. regionskategori til den reelle udgift, der er forbundet med at finansiere medfinansierede operationer, eller i givet fald at basere programmeringen på tiltagens støtteberettigelse i områder, der ligger i udviklede regioner, og som er underlagt relevante territoriale og sociodemografiske betingelser. Ved tildelingen af EU-midler bør der i højere grad, på baggrund af yderligere harmoniserede og sammenhængende kriterier, tages hensyn til den demografiske udfordring på regionalt og lokalt niveau, til globaliseringens konsekvenser og til andre særlige udfordringer (f.eks. sociale, miljømæssige, geografiske og naturlige);

49. er overbevist om, at økonomisk vækst ikke kan gå hånd i hånd med ulighed og social udstødelse, og påpeger, at artikel 9 i EUF-traktaten foreskriver, at EU garanterer et passende niveau af social beskyttelse i alle sine politikker og aktiviteter;

50. minder om, at kønsaspektet langt fra er strømlinet inden for alle politiske områder. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at anvende en kønsbudgetteringsmetode i alle dele af FFR;

51. mener, at der bør fokuseres mere på udviklingsbistand og navnlig »flygtninge- og migrantkrisen«, som er et globalt problem.

Scenarier

52. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin modstand mod fremtidige udviklingsscenarier (»uændret kurs«, »samarbejdet nedtrappes«, »nogle samarbejder mere«, »radikal omlægning«), der ville reducere eller helt fjerne de vigtigste langsigtede investeringspolitikker, dvs. samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik. Der er et reelt behov for at undgå et Europa, som bevæger sig i mange forskellige retninger, og foretage en forudgående vurdering af de territoriale virkninger af de forskellige scenarier;

53. påpeger, at de fleste af scenarierne fokuserer på at fremme væksten i BNP frem for at sikre territorial, økonomisk og social samhørighed. Dette kan have negative konsekvenser for EU's fremtid;

54. bemærker, at det bedste af de foreslåede alternativer er scenario 5 (»samarbejdet optrappes betydeligt«), som er den mest attraktive løsningsmodel for borgerne i byer og regioner. Der bør gøres en indsats for, at alle medlemsstater godkender en stor stigning i EU-budgettet og når til enighed om nye egne indtægter.

Afsluttende overvejelser

55. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den flerårige finansielle ramme efter 2020 skal være både fremadskuende og fleksibel for at kunne fastholde sit strategiske fokus og planlægningssikkerheden for de lokale og regionale myndigheder samt imødegå eventuelle kriser og undgå etablering af ad hoc-fonde ved siden af FFR;

56. appellerer endnu en gang til, at principperne om partnerskab, flerniveaustyring og nærhed overholdes på alle politikområder, og tilskynder til samarbejde mellem alle samfundets sektorer med henblik på at opbygge et mere demokratisk EU, der nyder tillid hos alle borgere.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Integrerede territoriale investeringer — en udfordring for EU's samhørighedspolitik efter 2020

(2018/C 176/10)

Ordfører: Petr Osvald (CZ/PES), Medlem af byrådet i Plzeň

Basisdokument: ikke relevant

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at de lokale og regionale myndigheder er direkte berørt af gennemførelsen af samhørighedspolitikken redskaber såsom integrerede territoriale investeringer (ITI), da de er hovedstøttemodtagere under denne politik og direkte inddraget i styringen af politikken gennemførelse under delt forvaltning. Flere år efter at ITI-redskabet blev indført under programmeringsperioden 2014-2020 og under henvisning til de gode muligheder for nemmere at opnå investeringssynergier i anvendelsen af ESI-fondene, fremlægger RU en initiativudtalelse om emnet. Udvalget mener, at de erfaringer med gennemførelsen, som de lokale og regionale myndigheder til dags dato har haft både hvad angår succeshistorier og de udfordringer, de er stødt på, bør vurderes fuldt ud og indgå i overvejelserne med henblik på en lovgivningsramme efter 2020.

Samhørighedspolitikken målsætninger og en stedbaseret tilgang

2. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU's samhørighedspolitik skal tilpasses de faktiske forhold og behov i de enkelte områder, hvis den skal bidrage mere effektivt til gennemførelsen af EU's målsætninger og skabe europæisk merværdi for generelt at forbedre EU's borgeres økonomiske og sociale levevilkår og behov samt for at fjerne uligheder. Den bør således på varig og målrettet vis ikke blot løse det pågældende områdes problemer, men også drage mest muligt nytte af områdets potentiale og karakteristika. Den bør først og fremmest prioritere regionalpolitik og regional udvikling og navnlig regionens behov i modsætning til behovene i de individuelle sektorer. Samhørighedspolitikken nuværende komplekse udformning fjerner den fra det egentlige og oprindelige formål. Dens sammensathed og kompleksitet udgør en stor forhindring for en effektiv og fleksibel gennemførelse af politikken på lokalt og regionalt plan;

3. påpeger, at hvis vi virkelig ønsker at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv, også med hensyn til synergi, og ønsker at drage størst mulig nytte af en regions potentiale, bør man foretage gennemgribende ændringer af den måde, ESI-fondene er bygget op på. For at gennemføre EU's fremtidige målsætninger og skabe europæisk merværdi skal det være en regional og lokal tilgang, der tager udgangspunkt i lokale forhold, og ikke en national tilgang og fælles landsdækkende prioriteter, der står i centrum;

4. opfordrer til, at nærhedsprincippet og princippet om delt forvaltning anvendes på rationel vis inden for rammerne af samhørighedspolitikken. På grundlag af disse principper bør EU kun fastlægge generelle målsætninger (det, EU som helhed ønsker at opnå), mens det bør være det lokale og regionale niveau, der selv fastlægger, hvordan målene nås, afhængig af den konkrete virkelighed i området og dets potentiale, som med tiden forandrer sig;

5. bemærker, at en styrkelse af den stedbaserede tilgang indebærer mere regelmæssig kommunikation fra Kommissionens tjenestegrene, især GD REGIO og revisionsmyndighederne, da de vil blive nødt til at kommunikere direkte, ikke alene med de nationale myndigheder, men også med de lokale og regionale myndigheder. Det begrænser også mulighederne for at fastlægge generiske modeller, som nok gør det muligt at forenkle forvaltningen og kontrollen og at mindske omkostningerne hertil, men som samtidig skaber en stor afstand mellem samhørighedspolitikken og dens støttemodtagere. Indførelsen af integrerede territoriale tilgange på baggrund af EU-borgernes aktive deltagelse vil dog have en tydelig effekt med hensyn til at skabe en europæisk merværdi for borgerne, hvilket skal være en prioritet for Kommissionen samt alle EU-institutioner og medlemsstaterne;

6. påpeger, at vi, såfremt vi ønsker at opbygge et EU for borgerne, skal lade vores politikker tage udgangspunkt i lokalområderne, uanset deres størrelse, dvs. både kommuner og regioner, idet disse lokalområder spiller en grundlæggende og unik rolle for borgerne med hensyn til livskvalitet, miljø, uddannelse, beskæftigelse, sociale ydelser og sundhed, kultur osv. Eftersom de befinder sig tættest på borgerne, har de en større forståelse for deres behov og er mere lydhøre over for forandringer i den sociale og demografiske struktur. De fastsætter betingelserne for menneskers livskvalitet under hensyntagen til deres interesser og prioriteter og skaber derved en indiskutabel europæisk merværdi;

7. understreger derfor, at regionalpolitikken og den regionale dimension af samhørighedspolitikken ikke alene har en mærkbar og direkte effekt for mennesker, idet den får EU til at betyde mere for borgerne, viser de reelle fordele for deres liv og bidrager til at fjerne økonomisk og ikkeøkonomisk ulighed, men at den også navnlig skaber de grundlæggende betingelser for indførelsen af andre af EU's politikker. Udvalget finder det derfor afgørende, at gennemførelsen af selve den regionale samhørighedspolitik bør betragtes som en indiskutabel europæisk merværdi, ligesom eksempelvis støtte til videnskab og forskning opfattes som en europæisk merværdi. Når den regionale samhørighedspolitik gennemføres, bør det derfor ikke være nødvendigt at påvise en europæisk merværdi hverken for individuelle typer af aktiviteter eller endda projekter. Det er snarere dens bidrag som helhed, der bør tages i betragtning under hensyntagen til både horisontale og vertikale synergier;

8. påpeger, at såfremt borgernes opfattelse af samhørighedspolitikken og af EU som sådan skal forbedres, skal projekter, der er blevet gennemført som en del af denne politik, være projekter, der giver borgerne reelle fordele, der afspejler deres behov. Der bør derfor etableres regional samhørighedspolitik for alle former for lokalområder, såvel kommuner som regioner, herunder ultraperifere regioner, hvor der tages hensyn til situationen blandt almindelige mennesker samt de enkelte lokalområders potentiale og behov med hensyn til tid, vilkår og beliggenhed. En bundstyretilgang bør derfor vedtages, og potentialet i en integreret tilgang og gensidige synergier bør anvendes fuldt ud. Det regionale og lokale niveau og funktionelle regioner, der spænder over flere administrative eller statistiske områder, bør spille en afgørende rolle i processen med at opnå synergier og integration (under hensyntagen til logiske forbindelser til naboregioner og mindre lokalsamfunds interesser og behov), idet de forener tydelig planlægning og strategier med viden om lokale forhold;

9. understreger, at der ud fra EU-borgernes synspunkt findes en indiskutabel europæisk merværdi, nemlig en forbedring af livskvaliteten i lokalområderne og i EU som helhed. En forbedring af livskvaliteten i lokalområderne er en forudsætning for en vellykket gennemførelse af alle øvrige EU-politikker. Denne europæiske merværdi kan kun i begrænset omfang opnås gennem en sektorbaseret tilgang, men den kan opnås meget effektivt gennem regionale, horisontale prioriteter såsom: livskvaliteten i lokalområderne (dvs. lokal og regional mobilitet, navnlig arbejdskraftens mobilitet, beskæftigelse og beskæftigelsesegnethed, sociale og kulturelle ydelser, inklusion og integration, sikkerhed osv.) og intelligente samfund, udnyttelse af lokal økonomisk og ikkeøkonomisk potentiale osv. Gennemførelsen af sektorbaserede prioriteter, som skal imødekomme de vigtigste prioriteter fra borgernes synspunkt, kan kun have — og har — begrænset virkning, og fordi de ikke er tilpasset lokale forhold, rejser de ofte (i mange tilfælde begrundet) tvivl blandt borgerne om fordelene, ikke kun for dem selv, men for EU som helhed. For at kunne imødekomme det, der udgør en mærkbar europæisk merværdi for EU-borgerne, er det kun en integreret, territorial tilgang, der tager udgangspunkt i lokale forhold, der kan anvendes effektivt i modsætning til en sektorbestemt eller national tilgang;

10. minder om, at den 7. samhørighedsrapport, der blev offentliggjort i 2017, afslører en stigning i ulighederne mellem regionerne, også inden for de rigeste regioner. Integrerede territoriale investeringer anvendes ikke i tilstrækkelig grad til at rette op på disse forskelle mellem regionerne. Erfaringerne fra perioden 2014-2020 viser, at integrerede territoriale investeringer og lokale udviklingsværktøjer styret af lokalsamfundet kan anvendes til at hjælpe de by- og landområder, der er i store vanskeligheder. I visse af de europæiske regioner er deres placering og fordeling af EFRU-midler baseret på indikatorer for ledigheden og den økonomiske dynamik. De regioner, der er i størst vanskeligheder, har fået tilført flere midler end de mere velstående regioner. Dette princip om geografisk ligestilling er afgørende for, at ingen region sakker bagud og går glip af den globale vækst;

11. glæder sig over rapporten *Integrated territorial and urban strategies: how are ESIF adding value in 2014-2020*⁽¹⁾? offentliggjort af Kommissionen i december 2017 og er enig i rapportens konklusioner. RU ønsker navnlig at fremhæve følgende punkter fra rapporten, afspejler de erfaringer de lokale og regionale myndigheder har gjort til dato:

- Integrerede territoriale investeringer har potentiale til at rettes mod udviklingsbehov og udviklingsproblemer og at udforme bottom-up-reaktioner med aktiv inddragelse af lokale borgere og institutioner for at sikre, at »ingen person eller region lades i stikken«. De har også potentiale til at reagere på lokale chok eller uventede udviklinger gennem integrerede pakker, som giver handlingsplanerne substans.
- Strategier for by- og territorialudvikling er et tydeligt bevis på, at samhørighedspolitikken fremmer gennemførelsen af lokalt baserede tilgange til regional- og byudvikling, og har tilskyndet til geografisk bestemte pakker af tiltag, der er udformet i overensstemmelse med interessenterens synspunkter, men som også opfylder EU's overordnede mål og fører til europæisk merværdi og fleksibilitet.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/integrated_strategies/integrated_strategies_en.pdf

- Strategierne indebærer en integreret udvikling — de er tværsektorielle, omfatter flere partnere og omfatter (i mange tilfælde) flere fonde. De tilskynder til vertikalt og horisontalt samarbejde, territorial integration og videndeling. Der har igennem længere tid på EU-plan været drøftelser i gang om, hvordan man kan fremme bedre samarbejde og integration på tværs af politikområder og mellem myndigheder, men integrering af indsatser er ofte mest gennemførlige i praksis på lokalt plan.
- Integrerede territoriale investeringer tilfører en høj grad af institutionel innovation inden for regional og bymæssig udvikling og etablerer nye relationer eller arbejdsmetoder. Processen for udvikling og gennemførelse af strategien har tilskyndet til eller krævet nye arbejdsmetoder og nye måder at tænke og samarbejde på. I mange tilfælde har det endda skabt samarbejde og netværk mellem de forskellige centre/områder.

Integrerede territoriale investeringer og den igangværende programmeringsperiode

12. Det Europæiske Regionsudvalg gør gældende, at integrerede territoriale investeringer (ITI) synes at være et i alle henseender effektivt redskab til gennemførelse af en stedbaseret tilgang og er allerede i den igangværende programmeringsperiode blevet anvendt i mange medlemsstater i en række forskellige situationer og i forskellige former, dvs. lige fra regionale integrerede territoriale investeringer til byområder (IT'er i byer, jf. artikel 7), i tillæg til andre integrerede redskaber såsom lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) samt andre integrerede territoriale instrumenter;

13. glæder sig over, at der som led i forberedelserne til den igangværende programmeringsperiode blev produceret en række dokumenter af høj kvalitet, som betonede, at det med henblik på at højne effektiviteten af EU's fonde og sætte mere fokus på projekternes resultater er nødvendigt at anlægge en integreret stedbaseret tilgang med udgangspunkt i de lokale forhold, som med tiden ændrer sig. Disse dokumenter indeholder principperne for såvel tilgang som gennemførelse. Desværre er disse principper ikke altid blevet gennemført systematisk, og i den igangværende programmeringsperiode er det en national og meget sektorbaseret tilgang, der har været i højsædet, hvilket muligvis indebærer mindre administration for Kommissionen, men ikke opnår den nødvendige effekt i specifikke regioner og for specifikke EU-borgere, hvilket tydeligt fremgår af den aktuelle debat om samhørighedspolitikens tilstand;

14. mener, at det vigtigste af de dokumenter, der refereres til ovenfor, må være »En dagsorden for en revideret samhørighedspolitik med stedbaseret tilgang til at imødekomme EU's udfordringer og forventninger« (den såkaldte »Barcarapport«), der blev offentliggjort i januar 2015, og som omfatter fire scenarier for gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer med udgangspunkt i de forskellige vilkår og lokale og regionale karakteristika. I den igangværende programmeringsperiode er forslagene i dette dokument kun i begrænset grad blevet anvendt, bl.a. pga. dokumentets sene offentliggørelse (først i 2015). Det kunne være en god idé at tage udgangspunkt i dette dokument i forbindelse med debatten om fremtiden for ITI;

15. glæder sig over, at Kommissionen (GD REGIO) i samarbejde med eksperter også har udarbejdet et udmærket dokument med titlen »**Scenarios for Integrated Territorial Investment**« (**scenarier for integrerede territoriale investeringer**), der blev offentliggjort i januar 2015, og som omfatter fire scenarier for gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer med udgangspunkt i de forskellige vilkår og lokale og regionale karakteristika. I den igangværende programmeringsperiode er forslagene i dette dokument kun i begrænset grad blevet anvendt, bl.a. pga. dokumentets sene offentliggørelse (først i 2015). Det kunne være en god idé at tage udgangspunkt i dette dokument i forbindelse med debatten om fremtiden for ITI;

16. glæder sig over, at 20 medlemsstater frivilligt har deltaget i gennemførelsen af ITI i den igangværende programmeringsperiode. Desværre har nogle lande kun anvendt ITI med henblik på gennemførelsen af artikel 7 i EFRU-forordningen, hvoraf det fremgår, at mindst 5 % af de nationale EFRU-bevillinger under målsætningen om »Investering til vækst og beskæftigelse« skal øremærkes til strategier for integreret byudvikling uden at tage tilstrækkeligt højde for de faktiske behov på nationalt og lokalt plan. Mange medlemsstater har også anvendt redskabet mere bredt (»tematiske« IT'er, gennemført i henhold til artikel 36 i forordningen om fælles bestemmelser). Dette vigtige potentiale for integrerede investeringer bør i fremtiden optimeres ved at bygge videre på eksisterende eksempler på god praksis og gennem yderligere tilpasning af instrumenterne til forskellige lokale og regionale krav og gennemførelse af anbefalingerne i denne udtalelse;

17. beklager, at der har været en betydelig forsinkelse i gennemførelsen af integrerede territoriale tilgange, og at redskabet ikke har været i stand til at tilvejebringe alle de synergier, som det kunne og burde tilvejebringe. Dette kan dog ikke og må heller ikke fortolkes som, at gennemførelse af EU's samhørighedspolitik gennem integrerede territoriale investeringer ikke er effektiv. Tværtimod er det i lyset af de komplikationer og den manglende klarhed, der har været, et bevis på dette værktøjs potentiale, at det — takket være en stor indsats blandt interessenternes medarbejdere — overhovedet blev til noget, og at det giver resultater med en reel positiv effekt for området og dets borgere. Derudover understreger udvalget de integrerede territoriale tilganges merværdi, når de i visse sammenhænge har fungeret som en løftestang for kapacitetsopbygning og lettet en integreret territorial tilgang og forvaltning på flere myndighedsniveauer, dér hvor dette ikke fandtes tidligere.

Som det kan ses fra workshoppen om status for bæredygtig byudvikling og ITI, som blev afholdt i Det Europæiske Regionsudvalg i 2017 ⁽²⁾, er de største problemer forbundet med gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer i den igangværende programmeringsperiode:

- For sen levering af »Vejledning til medlemsstaterne om integreret bæredygtig byudvikling« (artikel 7 i EFRU-forordningen), som Kommissionen ikke offentliggjorde før maj 2015. Det var alene på grundlag af dette dokument, at man begyndte at udforme systemet for implementeringen af ITI i medlemsstaterne, spore byzonegrænserne og fastlægge procedurerne for godkendelse af strategidokumenter for byudvikling og de egentlige strategidokumenter. Kun derefter kunne planlægningen af individuelle projekter begynde.
- Det grundlæggende problem med gennemførelsen og udarbejdelsen af strategidokumenter for byområder i forbindelse med ITI skyldtes, at de operationelle programmer og disses indikatorer og forvaltningssystemer i de fleste lande allerede var blevet vedtaget i forbindelse med planlægningen af ITI-gennemførelsen uden hensyntagen til ITI. Byområdernes strategier skulle således tilpasses de forskellige allerede fastlagte operationelle programmer og indikatorer, hvilket i høj grad begrænsede deres fleksibilitet og reelle synergieffekter.
- I visse tilfælde har man ikke foretaget den obligatoriske tildeling af finansielle midler fra de operationelle programmer til ITI, hvorved hele princippet om gennemførelse og synergieffekter gennem integrerede territoriale investeringer mister enhver betydning.
- Den forsinkede gennemførelse og oprettelsen af unødigt komplicerede strukturer til gennemførelsen af ITI, hvor der selv på byniveau skal oprettes formidlende organer til overvågning og vurdering af projekter, alt imens den egentlige projektudvælgelse primært foretages af forvaltningsmyndighederne for de forskellige operationelle programmer. Disse strukturer forekommer i visse tilfælde uforholdsmæssige både på grund af de begrænsede midler, der afsættes til ITI, og den i realiteten meget begrænsede kompetence, som disse formidlende organer er udstyret med, eller den mulige overlapning af aktiviteter. Gennemførelsesstrukturer af en sådan kompleksitet gør i sådanne tilfælde hele proceduren uforholdsmæssigt vanskelig.
- I gennemførelsesprocessen tages der ikke tilstrækkeligt hensyn til det mandat og de beføjelser, som de organer, der er ansvarlige for udvælgelsen af operationer (jf. artikel 7 i EFRU-forordningen), besidder. Ved gennemførelse af integrerede territoriale strategier for bæredygtig byudvikling i et funktionelt område, der strækker sig ud over byernes officielle grænser, er status for de subregionale myndigheder, der handler på grundlag af et bredt partnerskab mellem interessenter i området og på grundlag af flerniveaustyring, som oftest ikke tilstrækkeligt klart fastlagt i lovgivningen.

Workshoppen fremhævede også de positive aspekter, især de faste ressourcer til gennemførelsen af strategier samt etableringen af synergi mellem projekterne og ikke mindst håndteringen af problemer på baggrund af lokale forhold og lokalt potentiale, dvs. den reelle anvendelse af den stedbaserede tilgang.

Vejen frem efter 2020 — forslag vedrørende den fremtidige programmeringsperiode

18. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at man, hvis man vil vide, hvordan man bedst gennemfører ITI efter 2020, bør tage afsæt i de erfaringer, man hidtil har gjort med deres gennemførelse. For den kommende programmeringsperiode bør man dog ikke nøjes med at ændre det nuværende frivillige system til gennemførelse af ITI. De eksisterende erfaringer bør blot ses som forsøgsresultater fra pilotprojekter, der bør udnyttes til at omdanne EU's samhørighedspolitik til en politik, der i bund og grund bygger på regional udvikling samt en integreret territorial og stedbaseret tilgang, og som reelt drager nytte af lokal- og regionalområdets potentiale og løser de økonomiske og sociale problemer og udfordringer til gavn for EU's borgere og EU som helhed;

19. foreslår, at der i videst muligt omfang tages udgangspunkt i dokumentet om scenarier for integrerede territoriale investeringer ved udformningen af den kommende programmeringsperiode. ITI-tilgangen bør udforskes grundigere andre steder end lige i byområder, hvor den som oftest anvendes lige nu, og gennemføres mere bredt på funktionelle områder og i landdistrikter og defineres på forskellig vis på baggrund af lokale forhold, sådan som de er skitseret i dokumentets fire scenarier. Det er meget vigtigt at anvende instrumentet for integrerede territoriale investeringer i funktionelle områder, da målrettet støtte til disse områder baseret på en bundstyret strategi kan vise sig særlig effektiv og produktiv med hensyn til at skabe synergier mellem lokale ressourcer og eksterne finansieringskilder. Det bør være obligatorisk for alle medlemsstater at muliggøre en iværksættelse af redskabet til integrerede territoriale investeringer i den næste programmeringsperiode, så ITI

⁽²⁾ I samarbejde med Kommissionen inden for rammerne af værktøjet TAIEX REGIO PEER 2 PEER (instrument som har til formål at fremme udveksling af viden og god praksis mellem organer, som forvalter finansiering inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, og som dermed forbedrer deres administrative kapacitet og sikrer bedre resultater af EU's investeringer; dette arrangement blev iværksat af regionen Murcia).

kan realisere sit potentiale og dermed blive det bedste redskab til gennemførelsen af EU's regionale samhørighedspolitik, idet der i den forbindelse bør tages udgangspunkt i partnerskabsprincippet med henblik på at sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages og deltager på passende vis i udformningen, gennemførelsen, opfølgningen og evalueringen af strategierne;

20. foreslår også, at de funktionelle områder, der udgør en logisk helhed, og som ikke bør være større end NUTS III-regioner, fungerer som udgangspunkt ved udformningen af overordnede integrerede strategier, medmindre logiske forbindelser inden for et givet område skaber en anden funktionel enhed, inden for hvilken strategien kan gennemføres mere effektivt. Dette betyder dog ikke, at NUTS III-myndighederne eller myndighederne i en tilsvarende region også bør være det eneste forvaltningsorgan for gennemførelsen af ITI-strategien, eller at der kun bør udformes en enkelt integreret strategi på dette område. Tværtimod ønsker udvalget at udforme individuelle strategier for integrerede territoriale investeringer for forskellige typer områder inden for den ovennævnte funktionelle enhed med udgangspunkt i de lokale forhold og funktionelle og logiske forbindelser, men således at resultater og effekt harmoniseres på dette niveau. Denne harmonisering bør også gøre det muligt at skabe logiske tematiske forbindelser til naboregioner samt at tage hensyn til mindre lokalsamfunds interesser og behov. Implementeringen og forvaltningen af strategierne bør dog foregå på en måde, som maksimerer effekten, først og fremmest er frivillig og respekterer lokale forhold og omstændigheder;

21. anbefaler på det kraftigste, om muligt, en koncentration af alle de ressourcer, der afsættes til ITI i et enkelt operationelt multifondprogram, således at hver enkelt ITI altid kun bør være knyttet til et enkelt operationelt program — dvs. at individuelle organer, der gennemfører integrerede territoriale investeringer, alene bør forholde sig til en enkelt forvaltningsmyndighed for det operationelle program. ITI har rent faktisk større merværdi, når de er flerfondsfinansierede. Et fælles regelsæt, der integrerer investeringer fra EFRU, ESF, samhørighedsfonden og de dele af ELFUL, som vedrører udvikling af landdistrikterne, ville være den mest effektive måde at gennemføre samhørighedspolitikens målsætninger. Medmindre man for den kommende programperiode vedtager idéen om, at ITI'er knyttes til et enkelt operationelt program, bør det undgås at etablere komplicerede forbindelser til individuelle sektorbestemte operationelle programmer. RU anbefaler flerfondsprogrammer, der gennemføres på regionalt niveau. Det operationelle program, som ITI indgår i, bør logisk set være flerfondsfinansieret. Med henblik på at opnå større synergieffekt bør man imidlertid også skabe mulighed for, at ITI-redskabet, hvor det er relevant, kan etablere funktionelle forbindelser med andre operationelle programmer og andre instrumenter (såsom Horisont og EFSI). ITI-gennemførelsesorganer på alle niveauer bør gives maksimal fleksibilitet til gennemførelse af målene. Muligheden for at udpege en ledende fond for teknisk bistand kunne ligeledes lette den operationelle gennemførelse af instrumenter, der finansieres gennem flere fonde;

22. mener, at der i forbindelse med gennemførelsen af en ITI bør være produktivits- og resultatindikatorer til stede, som er tilpasset det endelige mål for den integrerede territoriale investering. Det er derfor nødvendigt at råde over særlige indikatorer for dette programmeringsinstrument, og derfor bør de regionale myndigheder i den fase, hvor de operationelle programmer udformes, have mulighed for at foreslå egne indikatorer, som vurderes af Kommissionens tjenestegrene med henblik på at sikre, at der er overensstemmelse mellem de foreslåede foranstaltninger, indikatorerne og målet med ITI'en. Endvidere gøres der opmærksom på de juridiske vanskeligheder (jf. statsstøtteordningen), der kan være forbundet med den positive forskelsbehandling til fordel for ITI'ens objektive og subjektive anvendelsesområde, f.eks. i forhold til principperne om udbud;

23. anbefaler endvidere, at udpegelsen af ITI-områder, gennemførelsesbestemmelserne, målsætningerne og budgetbevillingerne tydeligt defineres på forhånd i partnerskabsaftalen (eller lignende dokumenter, der definerer forholdet mellem medlemsstaterne og EU i den kommende programmeringsperiode) og de operationelle programmer og i de tilsvarende operationelle programmer, som de bør være et fast element i. Samtidig bør hvert enkelt organ, der gennemfører en ITI, når det relevante operationelle program er blevet godkendt, sammen med forvaltningsmyndigheden for det operationelle program forhandle om og godkende en aftale med Kommissionen (direkte trepartsaftaler mellem de organer, der gennemfører ITI, de operationelle programmeres forvaltningsmyndighed og Kommissionen er nødvendige for en vellykket gennemførelse). Heri fastlægges betingelserne for gennemførelsen og indikatorer indrettet efter den reelle effekt af ITI-strategien i det pågældende område. I lande, hvor partnerskabsprincippet ikke fungerer tilfredsstillende og kun er overfladisk, bør Kommissionen bidrage til at skabe forbindelser baseret på reelle partnerskaber — også med henblik på at gennemføre ITI;

24. påpeger, at de seneste erfaringer fra gennemførelsen af ikke alene ITI, men også EFSI på regionalt niveau viser, at det for at sikre stabilitet og effekt er nødvendigt, at forvaltningen og finansieringen af de integrerede territoriale investeringer foregår på basis af en global støtte, som præcist definerer målsætninger, indikatorer, ressourcer og ansvar for gennemførelsen. Denne globale støtte skal imidlertid ikke opfattes som en finansieringskilde, der kan anvendes efter forgodtbefindende, men bør tydeligt forbindes med opnåelsen af de mål og indikatorer, der er angivet separat for den enkelte ITI-strategi som en del af forhandlingerne om det relevante operationelle program. Den globale støtteordning bør

garantere forudsigelighed og sikkerhed af ressourcer til gennemførelsen af ITI-strategier og på den måde også muliggøre en fleksibel kombination af dette finansieringsmiddel med andre EU-redskaber og nationale redskaber (f.eks. EFSI og Horisont) og egne indtægter. Dette skal sikre, at en ægte strategisk tilgang kan antages at være en del af gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer, og at den maksimalt mulige integration af ressourcer og de største synergier i underregionerne samt i en regions territorier kan opnås;

25. gennemførelsen af en ITI bør føre til bedre økonomisk forvaltning af de operationelle programmer. Komplementariteten indebærer ikke øget finansiering i forbindelse med iværksættelsen af dette programmeringsinstrument. Man bør have princippet om »gulerod fremfor pisk« i mente med henblik på at forbedre medfinansieringsniveauerne for investeringsudgifter, som er direkte relateret til ITI'ens mål;

26. anbefaler også, at de gennemførelsesinstanser, der leverer integrerede territoriale investeringer, udelukkende bør drives af lokale og regionale myndigheder på forskellige niveauer, af sammenslutninger af kommuner og af lokale udviklingsråd, som er oprettet ved lov, af euroregioner og interregionale samarbejdsorganer, da de som de eneste kan sikre gennemførelse af strategierne. De bør udstyres med maksimal fleksibilitet både med hensyn til udvælgelse af aktiviteter og nødvendige indgreb for at nå målsætningerne og med hensyn til størrelse og målretning af støtten, så de på passende vis kan kombinere deres egne midler med EU's, medlemsstaternes og den private sektors midler med henblik på at opnå størst mulig synergieffekt for strategien. De bør endvidere i løbet af strategiens gennemførelse have mulighed for at ændre størrelsen og målretningen af støtten afhængigt af ændrede socioøkonomiske betingelser i det pågældende område, således at målene kan indfries så effektivt som muligt, og den europæiske merværdi bliver så høj som mulig. I den forbindelse opfordres Kommissionen til at opstille klare regler for at skabe retssikkerhed, når det gælder ansvarsforhold i forbindelse med anvendelsen af ITI;

27. mener, det er afgørende at gå længere end til blot at gruppere projekter, der samfinansieres af forskellige fonde, og tværtimod skabe en egentlig strategi for integreret forvaltning. I den forbindelse påpeger udvalget, at det med henblik på at gøre ITI'erne mere effektive er nødvendigt med mere støtte og praktiske retningslinjer for bedre at forstå instrumentet og udforme og gennemføre strategierne og dermed udnytte instrumentets potentiale maksimalt. Det anbefales derfor, at man overvejer at oprette en permanent støttestruktur for regioner, som er interesserede i at anvende dette instrument. Denne struktur skal også omfatte informationsaktiviteter, rådgivning og fremme udveksling af bedste praksis;

28. påpeger afslutningsvist, at forberedelserne til gennemførelsen af ITI-redskabet for programmeringsperioden efter 2020 bør iværksættes straks efter offentliggørelsen af det kommende forslag til lovgivning om ESI-fondene efter 2020, så der laves udkast til individuelle ITI-strategier, der drøftes i enkeltheder med borgere og andre interessenter forud for de første drøftelser med Kommissionen vedrørende de operationelle programmer. Dette er fordi en bundstyret tilgang giver mulighed for langt mere individuel deltagelse og er langt mere kompliceret og kræver langt mere tid at forhandle end en topstyret tilgang. Gennemførelsen af ITI-redskabet bør indarbejdes i lovgivningsforslaget om ESI-fondene efter 2020 og i budgetforslagene, som udgør de centrale søjler i den fremtidige samhørighedspolitik.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

127. RU-PLENARFORSAMLING, 31.1.2018-1.2.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Initiativ vedrørende bæredygtig udvikling af den blå økonomi i det vestlige Middelhavsområde

(2018/C 176/11)

Ordfører: Samuel Azzopardi (MT/EPP), medlem af kommunalbestyrelsen i Rabat Citta Victoria, Gozo

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Initiativ vedrørende bæredygtig udvikling af den blå økonomi i det vestlige Middelhavsområde

COM(2017) 183 final, SWD(2017) 130 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over meddelelsen og den ledsagende handlingsplan — Initiativ vedrørende bæredygtig udvikling af den blå økonomi i det vestlige Middelhavsområde, som blev vedtaget af Kommissionen den 19. april 2017;
2. støtter de foreslåede foranstaltninger, der skal sørge for et sikkert og rent havområde, bedre havforvaltning og have, som forvaltes på en bæredygtig måde;
3. minder om Middelhavsunionens ministererklæring om den blå økonomi, som udvalget støtter fuldt ud, og i forbindelse med hvilken de deltagende lande blev opfordret og opmuntret til at undersøge merværdien i og gennemførligheden af passende maritime strategier på subregionalt niveau og bygge videre på erfaringerne med 5+5-dialogen. I oktober 2016 opfordrede udenrigsministrene fra Algeriet, Frankrig, Italien, Libyen, Malta, Marokko, Mauretanien, Portugal, Spanien og Tunesien til, at der blev arbejdet videre med et initiativ vedrørende bæredygtig udvikling af den blå økonomi i samarbejde med Middelhavsunionens sekretariat ⁽¹⁾;
4. noterer sig, at man i forbindelse med initiativet erkender, at samarbejdet mellem landene på begge sider af Middelhavet stadig er begrænset, og fastholder, at der er plads til forbedringer;
5. anerkender, at det vestlige Middelhavsområde byder på betragtelige økonomiske muligheder og er kendt for sine aktive havne og mange turister som følge af sin rige kulturarv, der kan udnyttes yderligere på en bæredygtig måde;

⁽¹⁾ Middelhavsunionens ministererklæring om den blå økonomi.

6. konstaterer, at Middelhavet har en strategisk beliggenhed, da det geografisk er beliggende der, hvor tre vigtige kontinenter, nemlig Europa, Afrika og Asien, mødes. Middelhavet har altid været et knudepunkt for kultur og handel mellem nabolandene, men også med lande længere borte;
7. anerkender, at området er kendt for sin biodiversitet og mange beskyttede havområder;
8. minder bl.a. om sine tidligere udtalelser om Kommissionens meddelelse »På vej mod en integreret tilgang til havpolitikken«⁽²⁾, om »Maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning«⁽³⁾ samt om »Bedre beskyttelse af havmiljøet« og »En ny fase i EU's politik for blå vækst«⁽⁴⁾;
9. er bekymret over, at Middelhavsregionen er så stærkt påvirket af klimaforandringerne⁽⁵⁾;
10. erkender, at regionen også forbindes med høj ungdomsarbejdsløshed, politisk ustabilitet og alvorlige problemer med migration, hvilket påvirker perspektiverne for regionens økonomi i negativ retning;
11. påpeger, at selv om initiativet primært fokuserer på den vestlige del af Middelhavsområdet, hvilket udvalget støtter, udelukker det på ingen måde muligheden for at udvide dets potentiale og mål til andre dele af Middelhavsområdet;
12. bemærker, at selv om der er en reel politisk vilje til at løse udfordringerne på miljø-, fiskeri- og akvakulturområdet, er oplysningsniveauet, formidlingen og den tværsektorielle evidensbaserede politiske beslutningstagning ikke tilstrækkelig. Der er også fortsat en lang række mangler i gennemførelsen og håndhævelsen, navnlig på nationalt og lokalt plan⁽⁶⁾;
13. understreger, at regionen til stadighed er genstand for humanitære udfordringer som følge af tilstrømningen af irregulære migranter, der kommer fra Afrika og Mellemøsten og krydser Middelhavet for at nå frem til de sydeuropæiske lande, hvilket direkte påvirker de maritime grænseområder;
14. erkender, at også skibstrafikken i visse dele af området er en udfordring, som ikke kan ignoreres, da initiativet under hensyntagen til miljø- og biodiversitetskriterier, bekæmpelse af klimaændringer og bæredygtighed efterlyser mere økonomisk aktivitet, hvilket kan føre til øget skibsfart;
15. konstaterer, at det vestlige Middelhavsområde lider under høj ungdomsarbejdsløshed, og samtidig har mange industrisektorer vanskeligt ved at finde medarbejdere med de ønskede kvalifikationer og færdigheder;
16. glæder sig over Kommissionens henvisning til en bottom-up-tilgang, som er den bedst egnede til at fremme de lokale og regionale myndigheders deltagelse i de planlagte foranstaltninger i forbindelse med dette initiativ.

Mål 1 — Et sikrere havområde

17. Det Europæiske Regionsudvalg mener ikke, at den blå økonomi kan fungere hverken bæredygtigt eller effektivt, med mindre der er sikkerhedsforanstaltninger på plads i området, som håndhæves behørigt. Udvalget anbefaler derfor, at de regionale myndigheder på begge sider af Middelhavet bestræber sig på at samarbejde og gøre en reel indsats for at forbedre den nuværende situation;
18. er bekymret over, at »samarbejdet mellem kystvagterne på begge sider af det vestlige Middelhavsområde (...) fortsat [er] begrænset, og der (...) fortsat [er] behov for at forbedre den øjeblikkelige reaktion på maritime nødsituationer«⁽⁷⁾. Udvalget bifalder derfor de foranstaltninger, som har til hensigt at fremme samarbejdet mellem kystvagterne på begge sider af det vestlige Middelhavsområde, navnlig ved at forsøge at afhjælpe de eksisterende kompetencegab inden for sikkerheden til søs. Udvalget finder det anbefalelsesværdigt at udveksle viden og data, navnlig om skibstrafikken;

⁽²⁾ Ordfører: Michael Cohen, CdR 126/2010.

⁽³⁾ Ordfører: Paul O'Donoghue, CdR 3766/2013.

⁽⁴⁾ Ordfører: Hermann Kuhn, CdR 07256/2014, og ordfører: Christophe Clergeau, NAT-VI/019.

⁽⁵⁾ <http://www.cmcc.it/publications/regional-assessment-of-climate-change-in-the-mediterranean-climate-impact-assessments>

⁽⁶⁾ SWD(2017) 130 final.

⁽⁷⁾ SWD(2017) 130 final.

19. støtter de foranstaltninger, der skal opmuntre parterne til at intensivere deres bestræbelser på at forbedre deres eksisterende kapacitet til at bekæmpe havforurening i området og gribe ind over for ulovlige menneskelige aktiviteter såsom smugling af migranter og ulovligt fiskeri. RU er også enig i, at der bør udvikles værktøjer med henblik på at forbedre bekæmpelsen af havforurening. Udvalget er bekymret over, at lokale og regionale økonomier af økonomiske årsager måske ikke vil være i stand til at opbygge en passende kapacitet;

20. minder om de nylige konklusioner fra Rådet ⁽⁸⁾ vedrørende international havforvaltning, som udvalget støtter fuldt ud, og som slår til lyd for, at de forskellige regioner anvender mere ensartede strategier.

Mål 2 — En intelligent og modstandsdygtig blå økonomi

21. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at en intelligent og modstandsdygtig blå økonomi kun kan opnås gennem anvendelse af konstant innovation og videndeling og fremme af en bæredygtig konkurrenceevne og bæredygtige økonomiske aktiviteter. Middelhavsområdet er især kendt for sin blomstrende havturismesektor, som har brug for støtte fra innovation og diversificeringsstrategier, idet der bør knyttes særlig opmærksomhed til den kulturelle og arkæologiske arv i kystområder, inde i landet og under vandet;

22. er enig i anbefalingen om at opfordre interessenter fra den sydlige del af Middelhavsområdet til at deltage i BLUEMED-initiativet, da udvalget **ser** BLUEMED-initiativet **som** et vigtigt værktøj, der i alt væsentligt fremmer samarbejde om forskning og innovation. Udvalget opfordrer til koordinering af havforskning og maritim forskning samt innovationsaktiviteter og til, at der skabes synergier mellem regionale, nationale og EU-investeringer, idet man sørger for at undgå overlapninger og reducere fragmenteringen;

23. støtter udviklingen af nye teknologier og biobaserede innovative industrier, navnlig hvis sådanne bestræbelser primært fokuserer på udvikling af bæredygtige produkter. Udvalget opmuntrer til udvikling af teknologier og skræddersyede løsninger til at modvirke klimaforandringerne. Det gælder ikke mindst inden for vedvarende havenergi og flydende vindmøller, som er særligt velegnede til Middelhavet;

24. støtter udviklingen af nationale og regionale maritime klynger, som kan danne en ideel platform for, at økonomien kan blomstre gennem udvikling af innovative løsninger. Udvalget mener, at klynger danner grobund for og fremmer samarbejde, videndeling og iværksætterkultur blandt små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder;

25. gentager ⁽⁹⁾ sin opfordring til etablering af et specifikt viden- og innovationsfællesskab for den blå økonomi som en yderligere foranstaltning til udvikling af kvalifikationer og overførsel af idéer fra havforskning til den private sektor. Også det virtuelle videncenter ⁽¹⁰⁾ kan i denne sammenhæng tilføre en merværdi, idet det som et videndelingsværktøj fremmer udviklingen af den blå økonomi og kan defineres som en »one-stop-shop/onlinewebportal, der gør det muligt at konsolidere og udveksle generel, teknisk og sektorspecifik information om marine og marittime spørgsmål i Middelhavsområdet«;

26. minder om forslaget i udvalgets udtalelse CdR 6622/2016 om at oprette regionale eller interregionale platforme for den blå økonomi. Udvalget understreger, at flere regioner i middelhavsområdet med fordel kunne komme i betragtning ved oprettelsen af sådanne platforme, som kunne udgøre en mekanisme til at samordne projekter, støtte deres gennemførelse og mobilisere lokale, nationale og europæiske finansielle værktøjer. De skulle styres af regionerne, og der bør være mulighed for at finansiere deres udvalgte projekter inden for rammerne af Juncker 2.0-planen;

27. opfordrer til, at tværregionale, nationale og overnationale projekter, der er i overensstemmelse med den strategiske ramme for initiativet og strategierne for intelligent specialisering, skal kunne finansieres ved fælles udnyttelse af regionale og nationale fonde samt EU-fonde under en forenklet ramme og tildeles EU-støtte uden at skulle deltage i nye projektindkaldelser;

28. understreger, at iværksætterkultur i den blå økonomi ikke udelukkende vedrører aktiviteter, der foregår på selve Middelhavet. Det er derfor vigtigt, at der lægges planer for en passende støtte til landbaserede virksomheder i den blå økonomi såsom fiskeforarbejdningsvirksomheder, skibsbygningsindustrien, onshore-vindkraft og solcelleanlæg;

⁽⁸⁾ Rådets konklusioner af 3. april 2017.

⁽⁹⁾ NAT-V-044.

⁽¹⁰⁾ <http://www.med-vkc.eu/2016/>

29. understreger, at de mangler, der findes med hensyn til uddannelse og færdigheder, bør afhjælpes hurtigst muligt. Økonomisk udvikling og uddannelse hænger uløseligt sammen, og derfor er partnerne nødt til at tage hensyn til begge disse socioøkonomiske aspekter for at sikre, at initiativet bliver en succes. Det har afgørende betydning at skabe øget bevidsthed om de maritime erhverv, hvis man skal gøre borgerne interesserede i at undersøge mulighederne på det maritime og marine område, så man kan få rettet op på det misforhold mellem efterspørgslen efter og udbuddet af arbejdskraft, der præger sektoren, og bidrage til at nedbringe ledigheden. I Middelhavsområdet, hvor ungdomsarbejdsløsheden er blandt Europas højeste, kan de maritime virksomheder i både nye og traditionelle sektorer paradoksalt nok ikke finde kvalificeret arbejdskraft;

30. bifalder de modeller, som støtter udviklingen og brugen af rene energikilder, herunder innovation af havenergi og bæredygtig energianvendelse til afsaltning af havvand baseret på en praksis, der minimerer indvirkningen på havbunden. Udvalget bakker op om forslagene til fremme af energieffektivitet og tilpasning til klimaforandringer i kystbyer, grøn shipping- og havneinfrastruktur baseret på alternative brændstoffer og udvikling af nye turistprodukter og -tjenester samt udvikling af fælles tekniske standarder for bæredygtig marin akvakultur i de enkelte lande ⁽¹¹⁾. Det skal påpeges, at selv om disse tiltag grundlæggende er positive med hensyn til målsætninger og mål, bør der tages hensyn til kriseramte og små økonomier.

Mål 3 — Bedre havforvaltning

31. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at kyst- og havområderne længe har været yderst konkurrencedygtige og alsidige, hvilket har afstedkommet en række udfordringer for så vidt angår arealfordeling og knappe ressourcer. De miljøproblemer, der som følge af øget pres på naturressourcerne dominerer vores samtid, skaber behov for øget viden. En integreret strategi for fremme af anvendelse af fælles ressourcer vil uden tvivl skabe nye muligheder;

32. tilskynder til at fremme udviklingsmodeller, der baserer sig på nedbringelse af emissioner, forbrug og energiomkostninger samt på større fleksibilitet og pålidelighed i energiforsyningen. Det er i denne forbindelse afgørende at udvikle energi fra biogene brændstoffer, organiske restprodukter og affald;

33. anerkender og erklærer sig helt og aldeles enig i betydningen af effektiv maritim fysisk planlægning, når det gælder menneskelige aktiviteter til havs, idet en sådan fører til en koordineret indsats og modvirker mulige konflikter mellem forskellige aktiviteter;

34. fremhæver og støtter de forskellige **foranstaltninger**, som understreger betydningen af videnskabelige havdata og viden om havet som en af grundpillerne i en modstandsdygtig og innovativ økonomi. Udvalget anerkender samtidig vigtigheden af at opdatere de eksisterende data om miljøproblemer og klimaforandringer og stille disse til rådighed for den internationale forskningsverden og de offentlige forvaltninger;

35. støtter fuldt ud de **foranstaltninger**, der skal beskytte havmiljøet og marine levesteder mod alle former for forurening, samtidig med at der proaktivt udpeges områder, der skal bevares, som f.eks. de beskyttede havområder. Oplysningskampagner er uden tvivl et skridt i den rigtige retning;

36. støtter samarbejde og koordinering på regionalt plan ved at gennemføre GFCM's (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) mellemlangsigtede strategi (2017-2020) hen imod bæredygtigt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet. Dette vil også sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres mere konsekvent på underområdeplan ⁽¹²⁾;

37. er helt og aldeles enig i den **foranstaltning**, der fremmer udviklingen af fiskeri og akvakultur af mindre omfang og udbredelse af bedste praksis med henblik på at styrke fiske- og akvakulturindustrien og samtidig sikre passende regional dataindsamling og videnskabelig evaluering i fuld overensstemmelse med international lovgivning.

⁽¹¹⁾ SWD(2017) 130 final.

⁽¹²⁾ SWD(2017) 130 final.

Forvaltning og gennemførelse

38. Det Europæiske Regionsudvalg støtter oprettelsen af WestMED-taskforcen i samarbejde med Middelhavsunionen, som vil være sammensat af nationale fokuspunkter fra landene og Kommissionen, og som sikrer, at de regionale og lokale myndigheder deltager;

39. anerkender tilstedeværelsen af forskellige finansieringskilder, navnlig EU-finansieringsprogrammer, som støtter forskellige initiativer, afhængig af arten af det indleverede projekt, dets omfang og prioriteter.

Afsluttende anbefalinger

40. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til udveksling af bedste praksis, kapacitetsopbygning og grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder fra alle sider af Middelhavet;

41. anbefaler alle parter at fremme udveksling af viden og politisk ekspertise mellem de lokale og regionale myndigheder, idet man fremmer flerniveaustyring ved forvaltningen af det vestlige Middelhavsområdes ressourcer og udfordringer;

42. anbefaler fremme af økonomisk bæredygtige projekter på lokalt og regionalt niveau og fremme af adgangen til kapital;

43. understreger, at det er nødvendigt at fremme uddannelses- og omskolingsprojekter og foranstaltninger rettet mod at mindske ungdomsarbejdsløsheden i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, idet man fremmer arbejdsmobiliteten mellem den blå økonomis forskellige sektorer. Udvalget peger i den forbindelse på den rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med at foregribe kvalifikationsbehovet og matche kvalifikationer med behovene på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på denne rolle og give de lokale og regionale myndigheder tilstrækkelige ressourcer til at lette velkvalificerede unge arbejdstageres overgang fra uddannelse til job.

Bruxelles, den 31. januar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Endelige konklusioner og henstillinger fra Gruppen på Højt Niveau om Forenkling for perioden efter 2020

(2018/C 176/12)

Ordfører: Oldřich Vlasák (CZ/ECR), medlem af byrådet i Hradec Králové

Basisdokument: Endelige konklusioner og anbefalinger fra Gruppen på Højt Niveau om Forenkling for perioden efter 2020

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger vigtigheden af EU's samhørighedspolitik for Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Skønt en tredjedel af EU's budget er blevet afsat til denne målsætning, jf. EUF-traktatens artikel 174-178, har politikken endnu ikke nået sit fulde potentiale. Forenklingen af fondene skal være en del af en reformeret og forbedret samhørighedspolitik for det fremtidige Europa;
2. glæder sig over den konstruktive karakter af anbefalingerne om forenkling af ESI-fonden efter 2020 fra Gruppen på Højt Niveau og den klare tilkendegivelse af, at forenklinger er en opgave for alle parter, der er involveret i implementering og administration af fondene — Kommissionen, medlovgiverne, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;
3. glæder sig over, at mange af henstillingerne fra Gruppen på Højt Niveau for perioden efter 2020 er på linje med de holdninger, som Det Europæiske Regionsudvalg (RU) tidligere har givet udtryk for⁽¹⁾. RU gentager, at lokale og regionale myndigheder er direkte berørt af gennemførelsen af samhørighedspolitikken både som de vigtigste støttemodtagere og i mange tilfælde også som de myndigheder, der er direkte involveret i forvaltningen af dens gennemførelse;
4. peger på, at på trods af de mange positive forslag, der indgår i konklusionerne og henstillingerne fra Gruppen på Højt Niveau om Forenkling, kan det på ingen måde hævdes, at den praktiske gennemførelse af forslagene vil sikre fuldførelse af forenklingsprocessen. Der er stadig en lang række områder af stor betydning og delproblemer, som ikke eller kun delvist behandles i højniveaugruppens konklusioner. RU henviser i den forbindelse til sin udtalelse fra oktober 2016 om »Forenkling af de europæiske struktur- og investeringsfonde set i de lokale og regionale myndigheders perspektiv«, som omfatter en detaljeret behandling af denne problematik;
5. gentager opfordringen til en ny territorial vision, der kan ajourføre Det Europæiske Fysiske og Funktionelle Udviklingsperspektiv fra 1999. Med en stedbaseret tilgang vil denne strategi i programmeringsperioden efter 2020 kunne bidrage til, at EU-fondene leverer konkrete resultater i lokalområderne;
6. understreger vigtigheden af at bygge på den erfaring og kapacitet, der er udviklet frem til nu, og vigtigheden af at lette gennemførelsen af den fælles forvaltningsmodel efter 2020 ved at anvende partnerskabsprincippet. Partnerskabsprincippet, der er fastlagt i den europæiske adfærdskodeks om partnerskab, forbliver et afgørende middel til at sikre, at alle partnere, herunder lokale og regionale myndigheder, er involverede i alle programmeringsstadier. Gennemførelsessystemet skal også være baseret på større tillid blandt alle involverede aktører (myndigheder på EU-plan, nationalt, lokalt og regionalt plan);
7. opfordrer til en ny og fælles strategisk ramme, der omfatter samtlige EU-politikker og -fonde med en territorial dimension, og støtter målet om fælles horisontale regler for at fremme interaktionen mellem ESI-fonde (»fælles regelsæt«). Udvalget gør opmærksom på, at en ramme, der udelukkende omfatter ESI-fonde og ikke andre fonde med en territorial dimension, som det i dag er tilfældet, gør gennemførelsen mere udfordrende for slutbrugerne, hvilket betyder, at rammen

⁽¹⁾ COR-2016-01814-00-00-AC-TRA; COR-2016-05838-00-00-AC-TRA; COR-2016-00008-00-01-AC-TRA; COR-2015-04285-00-00-AC-TRA; COR-2014-06248-00-01-AC-TRA; COR-2015-00487-00-00-AC-TRA; COR-2015-04287-00-00-AC-TRA; CDR2027-2012_00_00_TRA_AC; CDR1683-2012_00_00_TRA_AC; CDR4-2012_FIN_AC; COR-2017-01527-00-00-AC-TRA.

ikke er helt så nyttig, som den kunne have været. Midler, der bevilges til en begrænset liste af politiske områder, bør vælges inden for en fælles europæisk menu, som kan variere fra region til region afhængigt af regionens udviklingsbehov og EU's målsætninger;

8. er enig i, at det er nødvendigt at sikre lige vilkår mellem ESI-midler og centralt administrerede midler. Regionsudvalget støtter eksplicit behovet for at undersøge muligheden for en standardfritagelse fra statsstøtteregler for alle eller en del af ESI-midlerne, og minder om sine tidligere konklusioner, navnlig hvad angår proportionalitetsprincippet;

9. støtter målet om bredere anvendelse af differentieringsprincippet med henblik på en reduktion af byrderne, mere effektiv udnyttelse af midlerne og fremme af den stedbaserede tilgang;

10. opfordrer til mere skræddersyede løsninger for de enkelte programmer under hensyntagen til institutionernes kapacitet inden og uden for ESIF-gennemførelsessystemet, de bevilgede støttetyper samt andre faktorer;

11. foreslår at intensivere dialogen mellem Kommissionen, medlemsstaterne og byer og regioner om forenklingsforanstaltninger, der sigter på at opnå en effektiv og let anvendelig udformning af næste generation af ESIF efter 2020;

12. opfordrer til at bruge territoriale konsekvensanalyser på europæisk plan som værktøj til at måle fordelene ved forenklingen af ESIF.

Styrkelse af den fælles forvaltningsmodel efter 2020

13. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter sin stærke støtte til analysen fra Gruppen på Højt Niveau af de betydelige fordele ved den fælles forvaltningsmodel med hensyn til at opnå en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken ved at tilskynde til, at nationale, regionale og lokale myndigheder tager ejerskab, og ved at muliggøre anerkendelse af regionale særpræg og en stedbaseret tilgang. En fælles forvaltningsmodel har ligeledes en positiv indvirkning på andre politikområder ud over ESIF, herunder en positiv afsmittende virkning for så vidt angår fremme af god forvaltningsskik og et større medborgerligt og demokratisk engagement;

14. støtter målet om at sikre en effektiv brug af principperne om subsidiaritet og proportionalitet for at muliggøre og støtte ægte forvaltning på flere niveauer i denne sammenhæng, som kræver passende indflydelse til både lokale og regionale myndigheder samt Kommissionen og medlemsstaterne i form af et ægte partnerskab;

15. understreger, at tilliden til støttemodtagernes og de regionale og nationale forvaltningers evne til at forvalte og anvende midlerne på en fornuftig og effektiv måde bør styrkes. Fælles forvaltning bringer Europa tættere på borgerne og knytter lokale behov sammen med europæiske mål;

16. understreger, at succesen med fælles forvaltning delvist afhænger af alle de involverede parter fulde engagement i partnerskabsprincippet. RU støtter henstillingerne fra Gruppen på Højt Niveau om det vigtige i en effektiv brug af partnerskaber, der bør forstærkes efter 2020;

17. mener, at en bredere partnerskabstilgang er nødvendig og bør indarbejdes i det europæiske semester — den europæiske ramme for økonomisk styring. Udvalget gentager opfordringen til indførelse af en adfærdskodeks for inddragelse af lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽²⁾ og opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at principperne for adfærdskodeksen for partnerskab inden for rammerne af ESI-fondene gøres juridisk bindende i lovgivningen efter 2020 for således at skabe større juridisk klarhed om deres status. Det opfordrer desuden til mere formelle gennemførelsesforpligtelser for de involverede parter;

18. fremhæver konklusionerne fra Gruppen på Højt Niveau om at tendensen til at gøre samhørighedspolitikken ansvarlig for gennemførelsen af mange andre af EU's politiske mål er problematisk og resulterer i en situation, hvor forvaltningsmyndighederne bliver de reelle håndhævere af en række andre EU-politikker;

19. støtter forslaget fra Gruppen på Højt Niveau om revision af ESIF's forvaltnings- og kontrolsystems rolle i håndhævelsen af andre regler end ESIF-regler.

⁽²⁾ COR-2016-05386-00-00-AC.

ESI-fondenes komplementære karakter

20. Det Europæiske Regionsudvalg tilslutter sig Gruppen på Højt Niveau i dens fokusering på ESI-fondenes indbyrdes komplementære karakter, hvorfor de kun i fællesskab kan nå samhørighedspolitikens mål, som de er nedfældet i traktaterne;

21. understreger betydningen af at sikre, at de eksisterende ESI-midler (EFRU, ESF, ELFUL, Samhørighedsfonden, Fiskerifonden) ikke opdeles, da hver enkelt ESI-fond bidrager til de andre fondes opgaver og koordineres gennem fælles regler og bestemmelser efter 2020;

22. opfordrer til udvikling af en ny fælles strategisk ramme, der dækker alle EU-politikker og fonde, som har en territorial dimension. En sådan ramme vil sikre strategisk sammenhæng, synergier og ligebehandling af finansieringsinstrumenter og forhindre overflødig administration;

23. gentager sine anbefalinger om, at der bør gælde de samme regler for de forskellige ESI-fonde, og understreger, at alle generelle betingelser bør være nedskrevet i et fælles generelt regelsæt, mens fondsspecifikke regler bør begrænses til bestemmelser om programindhold og rapportering;

24. glæder sig over anbefalingerne fra Gruppen på Højt Niveau om at overveje en særskilt forordning for forvaltning af ESI-fonde (»fælles regelsæt«) og noterer sig den foreslåede anvendelse på tværs af finansieringsperioder med henblik på at opnå en forbedret reguleringsmæssig sikkerhed og stabilitet;

25. støtter behovet for yderligere at lette anvendelsen af flerfondsprogrammer og integrerede tilgange (f.eks. integrerede territoriale investeringer) set i lyset af de gennemførelsesvanskeligheder, som er opstået i forbindelse med den eksisterende forordning om fælles bestemmelser. Udvalget henviser i den sammenhæng til sin udtalelse om integrerede territoriale investeringer ⁽³⁾, hvori deres positive resultater på lokalt plan, når de udnyttes fuldt ud, fremhæves;

26. glæder sig over anerkendelsen af behovet for en bedre afbalancering og tilpasning af de europæiske finansieringsregler og behovet for at give mere plads til tilpasning til nationale regler, sådan som det blev fremhævet i RU's udtalelse om forenkling af ESIF;

27. mener, at EU-fonde bør udbetales igennem eksisterende nationale forvaltningsmekanismer. Nationale regler og systemer (herunder nationale revisionsmyndigheder og nationale konkurrencemyndigheder) bør inddrages i videst muligt omfang, fordi de enkleste regler er dem, der er få i antal, og helst de samme som dem, der finder anvendelse i medlemsstaterne.

Lige vilkår mellem ESI-fonde og centralt administrerede fonde

28. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin støtte til det overordnede mål som beskrevet af Gruppen på Højt Niveau om at sikre ligebehandling og lige vilkår for ESIF-programmer og centralt administrerede fonde;

29. tilslutter sig det synspunkt, der er udtrykt af Gruppen på Højt Niveau, om at den nuværende forskel i behandlingen af ESI-fondene med hensyn til statsstøtte og offentlige kontrakter ikke er en naturlig konsekvens af den fælles forvaltningsmetode. Det vejledende princip bør være, at ESIF-finansierede projekter ikke behandles mere restriktivt end andre tilsvarende projekter under EU's centrale forvaltning;

30. understreger behovet for at fremme synergien mellem ESI-fondene og centralt forvaltede programmer i rammen for perioden efter 2020, også i forbindelse med interregionalt samarbejde. RU fremhæver den positive virkning, som en effektiv forenkling og en smidiggørelse af forvaltningen af ESI-fondene vil have på gennemførelsen af intelligente specialiseringsstrategier. Samarbejdet på tværs af regionerne kunne i denne sammenhæng fremmes gennem foranstaltninger såsom anvendelse af forenklede begrundelsesmetoder, der fokuserer på resultater, og brug af enhedsomkostninger som anført i RU's udtalelse om »Intelligente specialiseringsstrategier (RIS3): konsekvenser for regionerne og det interregionale samarbejde« ⁽⁴⁾;

31. understreger behovet for tilpasning af reglerne om statsstøtte og offentlige kontrakter for ESI-fonde til reglerne for centralt forvaltede programmer. RU gentager sin anmodning om en vurdering af muligheden for fritagelse af dele af eller alle ESIF-udgifter fra statsstøtteprocedurer efter 2020, og glæder sig i den forbindelse over, at Gruppen på Højt Niveau har taget hensyn til udvalgets anbefalinger om behovet for fælles definitioner, som gør det muligt at sammenligne og kombinere fonde.

⁽³⁾ COR-2017-03554-00-00-AC.

⁽⁴⁾ COR-2016-06963-00-00-AC.

Strømlining af ESIF-programmeringen efter 2020

32. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Gruppen på Højt Niveau lægger vægt på, hvor vigtigt det er at sikre, at Kommissionens lovgivningsforslag om ESI-rammerne for perioden efter 2020, herunder en klar og ensartet fortolkning heraf, præsenteres og vedtages mindst seks måneder før starten på den nye programmeringsperiode. Udvalget minder også om de betydelige operationelle vanskeligheder for de lokale og regionale myndigheder og den lære, som alle involverede parter kan drage af forsinkelserne ved starten på den nuværende programmeringsperiode. Forslag til ESIF skal forelægges formelt så hurtigt som muligt;

33. anbefaler med hensyn til den fremtidige udformning af partnerskabsaftaler, at behovet for og formålet med en partnerskabsaftale eller et tilsvarende dokument på nationalt niveau bør tages op til revision, og at sådanne aftaler i fremtiden skal fokusere på en overordnet strategi (uden overlapning mellem programmer), generelle forhåndsbetingelser samt betingelser, der er forbundet med landespecifikke henstillinger (som henhører under medlemsstaternes kompetenceområde), og en definition af den tematiske koncentration og de koordinerende organers rolle på nationalt niveau, hvor de skal medvirke til gennemførelsen i en given medlemsstat;

34. efterlyser en strømlining af de strategiske programmeringsdokumenter efter 2020 og bemærker, at mange af de specifikke henstillinger i RU's udtalelse om resultatet af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operative programmer er blevet taget op i henstillingerne for perioden efter 2020. Regionsudvalget støtter Gruppen på Højt Niveau i dens efterlysning af større fleksibilitet i planlægningen for at muliggøre en hurtigere tilpasning af de operationelle programmer;

35. foreslår, det skal være muligt at flytte en del af de tildelte midler mellem prioritetsakserne (f.eks. 10 % som tilladt ved afslutningen af programperioden 2007-2013) uden Kommissionens forudgående tilladelse;

36. bekræfter, at princippet om tematisk koncentration er vigtigt for at sikre sammenhængende og strategisk programmering, og bemærker, at et overordnet, sammenhængende tematisk koncentrationssystem efter 2020 også bør tillade en effektiv udnyttelse af integrerede løsninger på regionalt og lokalt plan. Partnere, herunder lokale myndigheder, bør have mulighed for at komme til orde i programmeringsfasen, også om de integrerede værktøjer, der benyttes til gennemførelsen af strategierne for bæredygtig udvikling af byer og regioner;

37. bakker op om, at der lægges vægt på større indflydelse til lokale og regionale myndigheder i denne sammenhæng, og understreger nødvendigheden af at forene princippet om tematisk koncentration med gunstige vilkår for integrerede løsninger på lokalt og regionalt niveau. Sammenhængen mellem tematisk koncentration og samhørighedspolitikens fokus på resultater samt behovet for at sikre, at samhørighedspolitikken kan tilbyde integrerede, fleksible og differentierede løsninger efter 2020, blev allerede behandlet i RU's udtalelse om samhørighedspolitikens fremtid efter 2020, hvor udvalget ligeledes efterlyste en dialog om samarbejde mellem de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af regionale og sektorspecifikke politikker, i god tid før starten på næste finansieringsperiode, for dermed at kunne styrke den territoriale synsvinkel i overensstemmelse med princippet om forvaltning på flere niveauer;

38. glæder sig over det mål, der er sat af Gruppen på Højt Niveau, om at strømline det fælles sæt af indikatorer efter 2020, og understreger nødvendigheden af en harmoniseret terminologi og fælles definitioner for at muliggøre vurdering og sammenligning af resultaterne på tværs af forskellige fonde;

39. fremhæver sit forslag til specifikke foranstaltninger for at lette overgangen til den nye programmeringsperiode og give forvaltningsmyndighederne bedre sikkerhed. RU støtter Gruppen på Højt Niveau i dens anbefaling om at genoverveje behovet for udpegning for perioden efter 2020 og efterlyser som et minimum en strømlining af processen for at sikre, at allerede foretagne udpegninger føres videre til næste programmeringsperiode.

Differentieringsprincippet — bør styrkes på en række områder

40. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over princippet om større differentiering efter 2020, som ved at muliggøre en mere skræddersyet og effektiv udnyttelse af ESI-midler nok vil få afgørende betydning i det mulige scenarie efter 2020 med generelt reducerede budgetmæssige ressourcer, bl.a. som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU. En differentieret tilgang, der bygger på nærhedsprincippet, betyder ikke, at man forsøger at definere alle detaljer i forordningens betalingssystem på EU-plan. I stedet skal den være baseret på tillid blandt de involverede aktører og dermed en konkret anvendelse af partnerskabsprincippet;

41. peger på, at lignende ideer også er blevet fremsat af den østrigske forbundsregering og kan blive et vigtigt element i det kommende østrigske EU-formandsskab i det sidste halvår af 2018. Derfor foreslår udvalget, at det østrigske EU-formandsskab opfordres til at indlede et tidligt samarbejde med RU for at videreudvikle disse ideer;

42. lægger vægt på vigtigheden af at sikre fuld inddragelse af lokale og regionale myndigheder som ligeværdige partnere i denne sammenhæng og i alle faser i forhandlingsprocessen. En styrket anvendelse af den stedbaserede tilgang til mere effektiv skræddersyning af fondene i forhold til de forskellige behov i Unionens områder og tildeling af ressourcer til regionerne, så de kan reagere hurtigere på uforudsete udfordringer eller nødsituationer, vil være stadig mere afgørende.

Revision, rapportering og kontrol

43. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler gradvist at overgå til en mere differentieret tilgang til revision, rapportering og kontrol ved at lægge større vægt på nationale regler og mere fleksibilitet til imødekommelse af eksisterende nationale kontroller og procedurer;

44. henviser til sit forslag om, at differentieret revision kunne lettes og understøttes gennem tillidsaftaler mellem EU og de nationale revisions- og forvaltningsmyndigheder. På nuværende tidspunkt er det grundlæggende problem, at der som reaktion på tidligere gennemførelsesproblemer er opstået risikoaversion, og frygt for sanktioner vejer tungere end en reel forbedringskultur;

45. gentager sin holdning til, hvad der er en acceptabel fejlmargen (tærskelværdi), hvor erfaringen viser, at en sådan tærskel ikke er hensigtsmæssig, når det drejer sig om samhørighedspolitiske projekter. RU mener, at det, eftersom de internationale revisionsstandarder ikke fastsætter nogen numeriske krav, bør være muligt at forhøje tærsklen til 5 %. Det nuværende strenge kontrolsystem, som gør enhver fejl mere synlig, kan forlede til at tro, at en delt forvaltningsmodel giver større risiko for fejl.

Kombination af ESI-fonde med finansielle instrumenter

46. Det Europæiske Regionsudvalg er glad for, at princippet om en differentieret tilgang også planlægges anvendt, da udvalget tidligere har efterspurgt en forudgående evaluering af en kombineret gennemførelse af ESI-fonde og EFSI på ad hoc-basis. En sådan tilgang skal muliggøre en betydelig byrdereduktion, kan bedre tage hensyn til de særlige implementeringsforhold i de pågældende regioner og kan derfor lette en stedbaseret tilgang og fremme skræddersyet investering;

47. foreslår etablering af one-stop-shops på nationalt/regionalt niveau til at hjælpe støttemodtagere til at håndtere ESI- og ikke-ESI-fonde samlet.

Forenkling af det europæiske territoriale samarbejde

48. Det Europæiske Regionsudvalg støtter højniveaugruppens anerkendelse af det europæiske territoriale samarbejdes specifikke karakter og understregningen af, at den nuværende separate ramme for Interreg-programmerne skal opretholdes efter 2020;

49. bekræfter sin støtte til en særskilt forordning om specifikke gennemførelsesbestemmelser for det europæiske territoriale samarbejde, og understreger, at overregulering som følge af den nuværende juridiske og reguleringsmæssige jungle har været en stor hindring for effektiv implementering af det europæiske territoriale samarbejde;

50. opfordrer til, at forudgående betingelser undgås på dette område i betragtning af den multilaterale karakter af programmerne for europæiske territorielt samarbejde;

51. understreger den europæiske merværdi, der kan opnås ved styrket territorielt samarbejde, og henviser til de seneste konklusioner om de mellem- til langsigtede konsekvenser for den overordnede økonomiske, sociale og territoriale vækst og for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, hvis et sådant samarbejde i fremtiden svækkes i stedet for at styrkes;

52. fremhæver det grænseoverskridende samarbejdes vigtige rolle og europæiske merværdi med hensyn til at overvinde grænsernes segregerende effekt og fjerne eksisterende hindringer, som påvirker tilværelsen for befolkningen i grænseregionerne. RU understreger igen mellemfolkelige projekters centrale rolle især med hensyn til at skabe gensidig tillid og foreslår i den forbindelse, at »fondene for små projekter« integreres legitimt i de fremtidige programmer for grænseoverskridende samarbejde, så de i kraft af deres enkelhed og decentrale forvaltning bliver tilgængelige for støttemodtagere på det laveste niveau;

53. glæder sig over forslaget om, at programmer for europæisk territorielt samarbejde fritages for krav om anmeldelse af statsstøtte. RU har tidligere understreget, at den påkrævede indsats for at efterleve reglerne for statsstøtte i forbindelse med programmer for europæisk territorielt samarbejde er ude af proportioner med risikoen for konkurrenceforvrængning. Udvalget har også peget på de problemer, der er i forhold til restriktioner ved medfinansieringssatser og ansvarsordninger (da sådanne programmer involverer mere end en medlemsstat), og fremhævet den indbyrdes modstrid mellem samarbejdstankegangen og konkurrenceprincippet, og har derfor opfordret til, at det europæiske territoriale samarbejde falder helt uden for statsstøttereglerne, som det allerede er tilfældet for samarbejdsprogrammer forvaltet af Kommissionen (f.eks. Horisont 2020).

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et mobilt Europa: arbejdsretlige aspekter af godstransport ad landevej

(2018/C 176/13)

Ordfører: Spyros Spyridon (EL/EPP), medlem af kommunalrådet på Poros

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 for så vidt angår minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid og forordning (EU) nr. 165/2014 for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer

COM(2017) 277 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskravene og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren

COM(2017) 278 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i sektoren

COM(2017) 281 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/1/EF om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej

COM(2017) 282 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2017) 277 final — del 1

Artikel 1, stk. 5, litra c)

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) følgende indsættes som stk. 8a og 8b:	c) følgende indsættes som stk. 8a, 8b og 8c :
»8a. De regulære ugentlige hviletider og ugentlige hvil på mere end 45 timer, der tages som kompensation for tidligere reducerede ugentlige hvil, må ikke tages i et køretøj. De skal tages i egnet indkvartering med passende sovefaciliteter og sanitære forhold:	»8a. De regulære ugentlige hviletider og ugentlige hvil på mere end 45 timer, der tages som kompensation for tidligere reducerede ugentlige hvil, må ikke tages i et køretøj. De skal tages i egnet indkvartering med passende sovefaciliteter og sanitære forhold:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) enten stillet til rådighed eller betalt af arbejdsgiveren, eller b) på bopælen eller på en anden privat beliggenhed, der vælges af føreren. 8b. Vejtransportvirksomheden organiserer førerens arbejde, således at føreren kan tilbringe mindst én regulær ugentlig hviletid eller ét ugentligt hvil på mere end 45 timer, der tages som kompensation for reduceret ugentlig hviletid, på sin bopæl i løbet af hver tre på hinanden følgende uger.»	a) enten stillet til rådighed eller betalt af arbejdsgiveren, eller b) på bopælen eller på en anden privat beliggenhed, der vælges af føreren. 8b. Stk. 8a behøver ikke at finde anvendelse i tilfælde, hvor den regulære ugentlige hviletid og anden hvile på mere end 45 timer, der tages som kompensation for tidligere reducerede ugentlige hvil, sker på et sted, som er tilstrækkeligt sikkert og har passende sanitære forhold, og hvor førerhuset lever op til de specifikationer, der er fastsat af det udvalg, der henvises til i artikel 24, stk. 1, af den nuværende forordning. 8c. Vejtransportvirksomheden organiserer førerens arbejde, således at føreren kan tilbringe mindst én regulær ugentlig hviletid eller ét ugentligt hvil på mere end 45 timer, der tages som kompensation for reduceret ugentlig hviletid, på sin bopæl i løbet af hver tre på hinanden følgende uger.»

Begrundelse

Langs mange motorveje mangler der både indkvartering til førerne og sikre holdepladser, som forudsat i stk. 8a.

Den oprindelige bestemmelse vil være til ulempe for førere fra lande i EU's periferi, som nødvendigvis er på vej i flere dage sammenlignet med chauffører fra centrale EU-lande. Gennemførelse af denne bestemmelse vil føre til øgede omkostninger for operatører fra mere perifert beliggende dele af Europa.

Anbefalet ændring 2

COM(2017) 277 final — del 1

Artikel 2

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I forordning (EU) nr. 165/2014 foretages følgende ændringer: 1) I artikel 8, stk. 1, affattes andet led således: — hver tredje times kumulerede køretid og hver gang køretøjet krydser grænsen».	I forordning (EU) nr. 165/2014 foretages følgende ændringer: 1) I artikel 8, stk. 1, affattes andet led således: — hver tredje times kumulerede køretid og hver gang køretøjet krydser grænsen».

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2) I artikel 34, stk. 7, affattes første afsnit således: »7. Ved ankomst til den egnede holdeplads indlæser føreren i den digitale takograf nationalitetsmærket for de lande, hvori den daglige arbejdsperiode begyndte og sluttede, samt hvor og hvornår føreren krydsede grænsen i køretøjet. En medlemsstat kan pålægge førerne af køretøjer, der udfører indlandstransport på landets område, ud over landets nationalitetsmærke at tilføje mere detaljerede geografiske betegnelser, hvis medlemsstaten inden den 1. april 1998 har underrettet Kommissionen om disse detaljerede geografiske betegnelser.«.	2) I artikel 34, stk. 7, affattes første afsnit således: »7. Ved ankomst til den egnede holdeplads indlæser føreren i den digitale takograf nationalitetsmærket for de lande, hvori den daglige arbejdsperiode begyndte og sluttede, samt hvor og hvornår føreren krydsede grænsen i køretøjet. En medlemsstat kan pålægge førerne af køretøjer, der udfører indlandstransport på landets område, ud over landets nationalitetsmærke at tilføje mere detaljerede geografiske betegnelser, hvis medlemsstaten inden den 1. april 1998 har underrettet Kommissionen om disse detaljerede geografiske betegnelser.«. 3) Artikel 3, stk. 4, affattes således: <i>Fem år efter, at nyregistrerede køretøjer pålægges at have en takograf som fastsat i artikel 8, 9 og 10, skal køretøjer, der anvendes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har indregistreret dem, udstyres med en sådan takograf.</i> 4) Artikel 9, stk. 2, affattes således: <i>Fem år efter, at nyregistrerede køretøjer pålægges at have en takograf, jf. nærværende artikel og artikel 8 og 10, udstyrer medlemsstaterne i behørigt omfang deres kontrolmyndigheder med udstyr til tidlig fjernafsløring, der er nødvendigt for at muliggøre den i nærværende artikel omhandlede datakommunikation, idet der tages højde for medlemsstaternes specifikke håndhævelseskrav og -strategier. Indtil da kan medlemsstaterne selv vælge, hvorvidt de udstyrer deres kontrolmyndigheder med sådant udstyr til tidlig fjernafsløring.</i>

Begrundelse

Intelligente takografer muliggør hurtige, interoperable digitale kontroller og håndhævelse af reglerne. En frist i 2034 er ikke acceptabel. Det foreslås derfor, at »Femten år« erstattes med »Fem år« for at indrømme vejtransportoperatørerne en rimelig overgangsperiode.

Anbefalet ændring 3

COM(2017) 278 final — del 1

Artikel 2

Stk. 4 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne må kun indføre følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:	Medlemsstaterne må kun indføre følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:
a) en forpligtelse for vejtransportoperatører, der er etableret i en anden medlemsstat, om senest ved udstationeringens begyndelse at sende en udstationeringserklæring i elektronisk form til de nationale kompetente myndigheder på et af værtsmedlemsstatens officielle sprog eller på engelsk indeholdende følgende oplysninger:	a) en forpligtelse for vejtransportoperatører, der er etableret i en anden medlemsstat, om senest ved udstationeringens begyndelse at sende en udstationeringserklæring i elektronisk form til de nationale kompetente myndigheder på et af værtsmedlemsstatens officielle sprog eller på engelsk indeholdende følgende oplysninger:
i) vejtransportoperatørens identitet	i) vejtransportoperatørens identitet
ii) kontaktoplysninger på transportlederen eller andre kontaktpersoner i etableringsmedlemsstaten, som kan træde i kontakt med de kompetente myndigheder i den værtsmedlemsstat, hvor tjenesterne ydes, og som kan fremsende og modtage dokumenter eller meddelelser	ii) kontaktoplysninger på transportlederen eller andre kontaktpersoner i etableringsmedlemsstaten, som kan træde i kontakt med de kompetente myndigheder i den værtsmedlemsstat, hvor tjenesterne ydes, og som kan fremsende og modtage dokumenter eller meddelelser
iii) det forventede antal af og identiteten på de udstationerede førere	iii) det forventede antal af og identiteten på de udstationerede førere
iv) udstationeringens forventede varighed og planlagte begyndelses- og slutdato	iv) udstationeringens forventede varighed og planlagte begyndelses- og slutdato
v) nummerpladerne på det køretøj, der bruges ved udstationeringen	v) nummerpladerne på det køretøj, der bruges ved udstationeringen
vi) typen af transporttjeneste, dvs. befordring af gods, befordring af passagerer, international transport, cabotagekørsel	vi) typen af transporttjeneste, dvs. befordring af gods, befordring af passagerer, international transport, cabotagekørsel
b) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af udstationeringserklæringen, på papir eller elektronisk, samt bevis på, at transporten finder sted i værtsmedlemsstaten som eksempelvis et elektronisk fragtbrev (e-CMR) eller beviser som omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009	b) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af udstationeringserklæringen, på papir eller elektronisk, samt bevis på, at transporten finder sted i værtsmedlemsstaten som eksempelvis et elektronisk fragtbrev (e-CMR) eller beviser som omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, data fra takografen og navnlig landekoderne på de medlemsstater, hvor føreren har opholdt sig i forbindelse med internationale transporter eller cabotagekørsel	c) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, data fra takografen og navnlig landekoderne på de medlemsstater, hvor føreren har opholdt sig i forbindelse med internationale transporter eller cabotagekørsel
d) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af ansættelseskontrakten, på papir eller elektronisk, eller et tilsvarende dokument som omhandlet i artikel 3 i Rådets direktiv 91/533/EØF, oversat til et af værtsmedlemsstatens officielle sprog eller engelsk	d) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af ansættelseskontrakten, på papir eller elektronisk, eller et tilsvarende dokument som omhandlet i artikel 3 i Rådets direktiv 91/533/EØF, oversat til et af værtsmedlemsstatens officielle sprog eller engelsk
e) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af de seneste to måneders lønsedler på papir eller elektronisk; ved kontrollen på vejene har føreren lov til at kontakte hovedkontoret, transportlederen eller enhver anden person eller enhed, som kan fremskaffe denne kopi	e) en forpligtelse for føreren til at have eller tilgængeliggøre, hvis der anmodes herom i forbindelse med kontrol på vejene, en kopi af de seneste to måneders lønsedler på papir eller elektronisk; ved kontrollen på vejene har føreren lov til at kontakte hovedkontoret, transportlederen eller enhver anden person eller enhed, som kan fremskaffe denne kopi
f) en forpligtelse for operatøren til inden for en rimelig tidsfrist efter udstationeringsperioden at forelægge kopier af de i litra b), c), og e), nævnte dokumenter, på papir eller elektronisk, på anmodning af værtsmedlemsstatens myndigheder.	f) en forpligtelse for operatøren til inden for en rimelig tidsfrist efter udstationeringsperioden at forelægge kopier af de i litra b), c), og e), nævnte dokumenter, på papir eller elektronisk, på anmodning af værtsmedlemsstatens myndigheder
	g) en forpligtelse for vejtransportoperatøren til at give føreren adgang til en kopi af de dokumenter, på papir eller elektronisk, der henvises til i artikel 4, litra b), d) og e), inden føreren udstationeres.

Begrundelse

Det bør være vejtransportoperatørens ansvar, at der er adgang til de nødvendige dokumenter forbundet med udstationering, og som skal kunne fremvises ved vejkontroller.

Anbefalet ændring 4

COM(2017) 281 final — del 1

Artikel 1

Stk. 1, litra (b), ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) Følgende stk. 6 tilføjes	b) Følgende stk. 6 tilføjes
»6. Artikel 3, stk. 1, litra b) og d), og artikel 4, 6, 8, 9, 14, 19 og 21 finder ikke anvendelse på virksomheder, der udøver godskørselserhvervet udelukkende med motorkøretøjer med en tilladt totalmasse på højst 3,5 ton eller med vogntog med en tilladt totalmasse på højst 3,5 ton.	»6. Artikel 4, 9 og 14 finder ikke anvendelse på virksomheder, der udøver godskørselserhvervet udelukkende med motorkøretøjer med en tilladt totalmasse på højst 3,5 ton eller med vogntog med en tilladt totalmasse på højst 3,5 ton, bortset fra hvor disse køretøjer udfører international befordring som defineret i forordning (EF) nr. 1072/2009.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan dog:	Medlemsstaterne kan dog:
a) pålægge disse virksomheder at anvende nogle af eller alle de bestemmelser, der er nævnt i første afsnit	(a) pålægge disse virksomheder at anvende nogle af eller alle de bestemmelser, der er nævnt i første afsnit
b) sænke den grænse, der er nævnt i første afsnit, for alle eller visse vejtransportkategorier.«.	(b) sænke den grænse, der er nævnt i første afsnit, for alle eller visse vejtransportkategorier.«.

Begrundelse

For at mindske den administrative byrde for små virksomheder, der kun beskæftiger sig med national befordring eller transport for egen regning, foreslås det, at de fire kriterier for adgang til erhvervet kun udvides til lette erhvervskøretøjer, der bruges til international transport.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg lykønsker Kommissionen med dens arbejde for at uddybe det indre marked for den internationale vejtransportsektor på grundlag af forudsætninger som social retfærdighed og konvergens af arbejdsordninger som en væsentlig faktor for økonomisk, social og territorial samhørighed. Udvalget er dog forbeholdent over for, at internationale transporttjenester over en bred kam medtages i anvendelsesområdet for udstationeringsdirektivet;
2. bemærker, at vejtransport er en drivkraft for EU's økonomi og også fremover skal vise vejen med hensyn til at skabe yderligere økonomisk vækst og beskæftigelse, men at der samtidig fortsat skal være lige vilkår, og konkurrenceevnen og den territoriale samhørighed fremmes;
3. gør opmærksom på, at vejtransportsektoren i alle medlemsstater er kendetegnet ved meget store forskelle i lønninger og mere generelt i den arbejdsmarkedslovgivning, der anvendes. Mange lande pålægger supplerende lovbestemte begrænsninger. Forskelle i arbejdsvilkår kan resultere i konkurrenceforvridning og bringe vejsikkerheden i fare. Problemet er særligt udtalt i grænseoverskridende regioner, hvor der er betydelige forskelle i levestandard på de to sider af grænsen;
4. fremhæver derfor behovet for ikke blot at sikre transportsektorens bæredygtighed og konkurrencedygtighed i det indre marked, men også for at garantere anstændige arbejdsvilkår og et højt trafiksikkerhedsniveau. Lige løn for lige arbejde på samme sted bør også finde anvendelse i den europæiske transportsektor, og i den forbindelse bør der også tages højde for behovene i de mere afsidesliggende regioner;
5. påpeger, at de største problemer på transportområdet, som søges løst med den foreslåede lovgivning, overvejende skyldes, at der mellem regioner ikke er et tilstrækkeligt niveau af social samhørighed. Øget samhørighed vil mindske det anseelige løngab og overflødig gøre mange arbejdsmarkeds- og cabotageregler og dermed mindske risikoen for social dumping og forhindre konkurrenceforvridninger;
6. konstaterer, at der med de påtænkte bestemmelser i bund og grund tilstræbes en balance mellem kravet fra en gruppe af lande om at opretholde status quo med hensyn til en række procedurer og beslutninger vedrørende transportsektoren og behovet for en yderligere uddybning af det indre marked gennem harmonisering af reguleringsrammerne for sektoren, hvor de eneste sikringsforanstaltninger er vejsikkerhed, anstændige arbejdsvilkår og sikkerheden for førerne og de varer, der transporteres. På den baggrund anfører udvalget, at de sociale standarder må respekteres fuldt ud, og at social dumping på lastbilchaufførernes bekostning ikke er acceptabel;
7. understreger i den forbindelse, at der i en konkurrencebaseret og dereguleret sektor skal være gennemsigtighed med hensyn til regler, kontrolprocedurer og sanktioner, og at brugerne skal tilbydes den bedst mulige service. Udveksling af information skal være obligatorisk, og det samme gælder brugen af den nyeste teknologi såsom indførelsen af intelligente takografer, som stadig er betydeligt forsinket;
8. understreger, at medlemsstater i udkanten af EU har større vanskeligheder med at nå frem til hjertet af EU's indre marked. Det kan være nødvendigt at køre igennem en eller måske endda to tredjelande med alle de nødvendige grænse- og toldkontroller, hvilket forøger den samlede transporttid og dermed også omkostningerne. Irland kan også komme til at stå over for denne type vanskeligheder, når Det Forenede Kongerige forlader EU. Kommissionen opfordres til at tage initiativet og træffe særlige foranstaltninger for at løse dette specifikke problem;

9. glæder sig over anstrengelserne for at indføre klarere regler for cabotagekørsel og udstationering af førere i en sektor af økonomien, der er afgørende for at realisere et indre marked med stor mobilitet. Eftersom cabotagekørsel og udstationering af førere er tæt forbundne, skal drøftelserne og vedtagelsen af nye regler herom foregå parallelt;

10. advarer om risikoen for unfair konkurrence fra transportvirksomheder uden for EU og henstiller til, at der indføres en særlig ramme for kontrol;

11. opfordrer til systematiske og automatiserede kontroller ved hjælp af obligatoriske, intelligente digitale takografer som en grundlæggende forudsætning for, at det indre marked bliver velfungerende med eller uden ændringer af den institutionelle ramme;

12. peger samtidig på behovet for en grundig konsekvensanalyse af de foreslåede regler for SMV'er i EU og mener, at omkostningerne til overholdelse vil blive højere.

Forslag for så vidt angår minimumskraverne for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid og [om ændring af] forordning (EU) nr. 165/2014 for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer (COM(2017) 277 final)

13. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at der med forslaget til forordning vil blive indført større fleksibilitet for så vidt angår førernes hviletid, og at hviletidsvilkårene forbedres;

14. mener, at de foreslåede ændringer af førernes hviletid og hviletidsvilkår, hvis de gennemføres og i betragtning af de positive virkninger for førerne, vil kunne forbedre betingelserne for førernes udøvelse af deres erhverv og dermed forøge den generelle transportsikkerhed;

15. er på den anden side bekymret for, at den foreslåede fleksibilitet, hvis den bruges af arbejdsgiverne som et pressionsmiddel, vil kunne være til skade for trafiksikkerheden og førernes arbejdsvilkår;

16. bemærker endvidere, at der er en risiko for misbrug, da det stadig vil være muligt kun at betale førerne for de timer, de rent faktisk kører, og ikke for hviletid. Det opfordrer til, at førerne betales efter det antal timer, de arbejder, også uden for køretøjet;

17. gør opmærksom på behovet for klare definitioner af begreberne køretid og hviletid for at afklare gråzoner, som f.eks. hvornår ventetid ved grænsekontrol begynder;

18. peger på manglen på sikre parkeringsarealer og rastepladser langs Europas motorveje og på, at det vil være umuligt at gennemføre den foreslåede lovgivning, før der er etableret sådanne områder, hvilket vil kræve lang tid og betydelige investeringer;

19. beklager, at man har forpasset muligheden for at fremskynde indførelsen af intelligente takografer, og advarer om, at indgivelse af håndskrevne kørselsoplysninger er med til at forlænge en situation, hvor det er umuligt at udføre omfattende kontrol, og at det kan forventes at føre til trafikophobning ved grænserne, hvor parkeringsfaciliteterne måske ikke er indrettet til dette formål;

20. henstiller til en fremskyndelse af transportvirksomhedernes indførelse af intelligente takografer og håndhævelsesmyndighedens indførelse af teknologien til at fjernaflæse dem.

Forslag til ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskraverne og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren (COM(2017) 278 final) og forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i sektoren (COM(2017) 281 final)

21. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at tærsklen på tre dage, inden udstationeringen begynder, baner vej for hindringsfri international transport. Samtidig skaber den øjeblikkelige start på udstationeringen, hvis der er tale om cabotagekørsel, en ramme, der kan sikre mod yderligere unfair konkurrence. Det gør opmærksom på, at ulovlig cabotagekørsel skaber konkurrenceforvridning og ubalancer mellem medlemsstater og regioner med store forskelle i lønomkostninger;

22. konstaterer, at de nye regler for cabotagekørsel styrker det indre marked og tillige vil indebære færre lovovertrædelser, gøre kontrol lettere og have positive virkninger for vejtransportens samlede miljøaftryk, da antallet af tomme kørsler vil blive drastisk reduceret;

23. formoder dog, at de foreslåede udstationeringsregler vil øge de administrative omkostninger for såvel virksomhederne som medlemsstaternes myndigheder, idet førerne nemt vil kunne overskride grænsen, og der derfor ofte vil være behov for administrative procedurer til gennemførelse af og tilsyn med værtslandets arbejdsmarkedslovgivning;

24. forventer, at det vil kunne mærkes på priserne på transporterede varer, idet de tomme kørsler med aflæssede køretøjer nok vil blive færre, men stigningen i de administrative omkostninger til overholdelse af reglerne samtidig vil have den modsatte virkning, og en del af de deraf følgende omkostninger vil muligvis blive lagt over på forbrugerne;

25. gør opmærksom på de mange forskellige regler for kørsel med tunge godskøretøjer i medlemsstaterne, som f.eks. love om brugen af motorveje i weekenden, og opfordrer til, at der indføres fælles retningslinjer på området i et tæt samarbejde med lokale myndigheder;

26. bemærker, at de foreslåede regler gør det særligt svært at forudsige arbejdskraftomkostningerne, hvilket vil påvirke karakteren af transport, f.eks. de tidsmæssige kriterier;

27. forventer, at det i praksis vil være særligt vanskeligt at foretage kontrol af overholdelsen af arbejdsmarkedslovgivningen ved vejsiden. Førerne vil være udsat for risikoen for nemt at kunne begå fejl og dermed blive pålagt sanktioner. Udvalget finder det derfor vigtigt, at der sendes en advarsel, inden der pålægges egentlige sanktioner;

28. foreslår, at vægtede dagpenge overvejes som en mulig løsning, der vil forenkle proceduren. Disse dagpenge skulle betales til førerne under hensyntagen til det land, hvori transportarbejdet udføres, og det land, hvor transportvirksomheden har hovedkontor. Disse dagpenge kunne beregnes på grundlag af den dokumenterede klassificering af medlemsstater på basis af BNP pr. indbygger på nøjagtig samme måde som ved gennemførelsen af samhørighedspolitikken;

29. er tilfreds med, at Kommissionen fremmer elektronisk registrering og elektroniske kontrolforanstaltninger i hele transportkæden såsom intelligente takografer og elektroniske fragtbreve (e-CMR) tillige med standardisering af dokumenter og procedurer for at forbedre overvågningen af lovgivningens anvendelse og samtidig i et vist omfang holder de administrative omkostninger nede;

30. glæder sig over, at betingelserne for adgang til transporterhvervet præciseres, og over foranstaltningerne for at mindske risikoen for oprettelse af skuffeselskaber. Man bør overveje foranstaltninger, der kan sikre bevis for placeringen af en virksomheds faktiske økonomiske aktivitet;

31. bemærker, at den foreslåede revision af lovgivningen vedrørende lette erhvervskøretøjer (under 3,5 tons) er et skridt i den rigtige retning for at hindre disse køretøjer i at omgå sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder;

32. foreslår, at der så vidt muligt indføres ensartede regler for denne kategori af køretøjer, hvilket vil indskrænke fleksibiliteten for medlemsstaterne, men samtidig er en anerkendelse af, at der for lette godskøretøjer bør være en mere enkel ramme;

33. mener, at Kommissionens anstrengelser for at identificere typer af overtrædelser og grovhedsgrad er et skridt i den rigtige retning, da det giver nationale myndigheder og operatører i sektoren et referencepunkt og bidrager til konvergens med hensyn til håndteringen af overtrædelser;

34. anfører, at det forventede fokus på kontrol med virksomheder, der begår flere overtrædelser, vil medvirke til at mindske den administrative byrde og være en faktor i, at indsatsen over for overtrædelser bliver vellykket. Udvalget opfordrer til indførelse af fælles kontrolprocedurer på EU-niveau. Det bifalder endvidere forslaget om, at overtrædelser af direktivet om udstationering af arbejdstagere medtages i vandelskravet til en transportleder eller transportvirksomhed. Listen over overtrædelser, der kan medføre, at vejtransportoperatører ikke opfylder vandelskravet (forordning (EF) 1071/2009) bør også omfatte ulovlig cabotagekørsel;

35. advarer mod risikoen for gentagen cabotagekørsel ved grænserne i lande med forskellige lønomkostninger;
36. beklager, at den fulde drift af det europæiske register over vejtransportvirksomheder (ERRU) på ny forsinkes, og opfordrer medlemsstaterne til så hurtigt som muligt at efterleve deres endnu ikke opfyldte forpligtelser. Det henstiller samtidig til Kommissionen, at den undersøger, om det kan lade sig gøre at integrere eksisterende databaser som TACHOnet, ERRU og databasen over teknisk kontrol med køretøjer.

Forslag til ændring af direktiv 2006/1/EF om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej (COM(2017) 282 final)

37. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslaget til fuld liberalisering af anvendelsen af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport for egen regning i hele EU, uanset hvor køretøjet er lejet, som en vigtig liberalisering af markedet og opfatter det som en foranstaltning, der vil føre til skabelsen af nye jobs og medvirke til at forbedre miljøet;
38. bifalder tillige den delvise liberalisering af køretøjer lejet uden fører i en anden medlemsstat til kommercielle aktiviteter som en mulig løsning på den nuværende situation, hvor betingelserne for transportaktiviteter i EU-landene varierer.

Sammenfatning

39. Det Europæiske Regionsudvalg gør gældende, at faktorer som miljøkrav, økonomisk konvergens, de enkelte medlemsstaters lovgivning og skabelsen af sund konkurrence alle bør tages i betragtning i bestræbelserne for at fuldføre det indre marked for international vejtransport;
40. opfordrer i betragtning af udsigterne til fremtidig digital og teknologisk udvikling inden for transport til aktiv tilskyndelse til opkvalificering af arbejdsstyrken ved f.eks. at gøre dette område berettiget til støtte fra midlerne til samhørighedspolitikken;
41. bifalder Kommissionens arbejde for at pålægge ensartede regler for regelmæssig indberetning om medlemsstaternes kontrol- og tilsynsaktiviteter, og henstiller, at den optrapper sin kontrol af især det tværnationale administrative samarbejde og fortolkningen og den korrekte og ikkediskriminerende håndhævelse af den eksisterende lovgivning;
42. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre den foreslåede lovgivning systematisk og uden undtagelser, øge antallet af kontroller af bl.a. køretøjer fra tredjelande og pålægge passende sanktioner, således at en reel harmonisering af reglerne vil blive fremmet. Dette vil uddybe det indre marked og skabe jobs, vækst og investeringer, hvorved EU's og EU's regioners konkurrenceevne vil blive styrket;
43. imødeser en generel forbedring af kvaliteten af de transportydelser, der leveres, hvilket vil bidrage til den territoriale samhørighed og til at øge borgernes livskvalitet.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et mobilt Europa: fremme af gnidningsfri mobilitetsløsninger

(2018/C 176/14)

Ordfører: Ivan Žagar (SI/EPP), borgmester i Slovenska Bistrica**Basisdokumenter:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Et mobilt Europa — En dagsorden for en socialt retfærdig omstilling til ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle

COM(2017) 283 final

Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — Commission Staff Working Document accompanying the document Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions — Europe on the Move: An agenda for a socially fair transition towards clean, competitive and connected mobility for all (foreligger ikke på dansk)

SWD(2017) 177 final

Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — Towards clean, competitive and connected mobility: the contribution of Transport Research and Innovation to the Mobility package (foreligger ikke på dansk)

SWD(2017) 223 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer

COM(2017) 275 final

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer for så vidt angår visse bestemmelser om afgifter på køretøjer

COM(2017) 276 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (omarbejdning)

COM(2017) 280 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2017) 275 final — del 1

Artikel 1

Stk. 3

Teksten ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre vejafgifter og/eller brugsafgifter på det transeuropæiske vejnet eller på visse afsnit af dette net og på alle andre yderligere afsnit af deres motorvejsnet, der ikke indgår i det transeuropæiske vejnet, på de betingelser, der er fastsat i stk. 3-9 og i artikel 7a-7k, jf. dog artikel 9, stk. 1a. 2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ret til under overholdelse af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anvende vejafgifter og/eller brugsafgifter på andre veje, forudsat at opkrævning af afgifter og/eller brugsafgifter for disse andre veje ikke indebærer forskelsbehandling af den internationale trafik og ikke medfører konkurrenceforvridning mellem virksomheder. Vejafgifter og brugsafgifter på andre veje end veje, der udgør en del af det transeuropæiske vejnet, og andre veje end motorveje skal opfylde betingelserne i denne artikels stk. 3 og 4, artikel 7a og artikel 7j, stk. 1, 2 og 4.	1. Medlemsstaterne og kompetente lokale og regionale myndigheder kan opretholde eller indføre vejafgifter og/eller brugsafgifter på det transeuropæiske vejnet eller på visse afsnit af dette net og på alle andre yderligere afsnit af deres motorvejsnet, der ikke indgår i det transeuropæiske vejnet, på de betingelser, der er fastsat i stk. 3-9 og i artikel 7a-7k, jf. dog artikel 9, stk. 1a. 2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes og de kompetente lokale eller regionale myndigheders ret til under overholdelse af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anvende vejafgifter og/eller brugsafgifter på andre veje, forudsat at opkrævning af afgifter og/eller brugsafgifter for disse andre veje ikke indebærer forskelsbehandling af den internationale trafik og ikke medfører konkurrenceforvridning mellem virksomheder. Vejafgifter og brugsafgifter på andre veje end veje, der udgør en del af det transeuropæiske vejnet, og andre veje end motorveje skal opfylde betingelserne i denne artikels stk. 3 og 4, artikel 7a og artikel 7j, stk. 1, 2 og 4.

Begrundelse

Eksisterende og nuværende vejafgiftssystemer administreres overvejende af lokale og regionale myndigheder, som fortsat bør have ansvaret for fastlæggelse af niveau og andre detaljer vedrørende afgifter. Dette gælder navnlig kunstig omladning af trafikken til det sekundære vejnet som følge af vejafgifter på det centrale vejnet.

Anbefalet ændring 2

COM(2017) 275 final — del 1

Artikel 1

Stk. 14

Litra b)

Teksten ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»3. Indtægter fra trængselsafgifter eller den tilsvarende finansielle værdi af disse indtægter anvendes til at afhjælpe problemet med trafikoverbelastning ved at	»3. Indtægter fra trængselsafgifter eller den tilsvarende finansielle værdi af disse indtægter anvendes til at afhjælpe problemet med trafikoverbelastning ved at

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) støtte kollektiv transportinfrastruktur og kollektive transporttjenester b) fjerne flaskehalse på det transeuropæiske transportnet c) udbygge alternativ infrastruktur til transportbrugere.«	a) støtte kollektiv transportinfrastruktur og kollektive transporttjenester b) fjerne flaskehalse på det transeuropæiske transportnet c) udbygge alternativ infrastruktur til transportbrugere d) støtte udviklingen af lokale og regionale transportsystemer. <i>Medlemsstaterne anses for at anvende denne bestemmelse, hvis de gennemfører en støttepolitik, der sikrer, at udviklingen af et lokalt og regionalt transportnet med henblik på at håndtere og afhjælpe årsagerne til trafikoverbelastning finansieres for et beløb, der svarer til mindst 15 % af indtægterne fra trængselsafgifter.»</i>

Begrundelse

Det Europæiske Regionsudvalg mener, at direktivets tekst bør være mere eksplicit, derved at de instanser, der modtager indtægterne, forpligtes til at kanalisere en del af indtægterne til perifert beliggende regioner og regioner, der ligger langt fra det europæiske net.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Centrale budskaber

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at et effektivt bæredygtigt transportsystem har stor betydning for byernes og regionernes konkurrenceevne og for en styrkelse af den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed i EU. De lokale og regionale myndigheder har ansvaret for udformningen og gennemførelsen af den regionale og bymæssige transportpolitik og for at sikre den offentlige personbefordring i deres område. Imidlertid hænger beslutningstagningen på lokalt niveau tæt sammen med de rammer, der fastsættes af de nationale politikker og EU's politikker;
2. er klar over, at transportens eksterne omkostninger såsom trængsel, luft- og støjforurening har alvorlige følgevirkninger for miljøet, sundheden og økonomien som helhed. I dag betales omkostningerne i begrænset grad af dem, der forårsager dem, mens samfundet betaler resten. Transport står for næsten en femtedel af alle drivhusgasemissioner i Europa. Der er et akut behov for tiltag, som kan dekarbonisere transporten;
3. bemærker, at opbygningen af infrastruktur kan styrke den territoriale samhørighed, og at infrastrukturvedligeholdelsen i mange regioner i dag er på et så lavt niveau, at der er en risiko for, at det vil gå ud over den territoriale og sociale samhørighed. I områder, hvor der opkræves vejafgifter, er det nødvendigt, at de penge, der på den måde kommer ind, geninvesteres i lokal og regional infrastruktur, først og fremmest på en sådan måde, at forskellene i graden og kvaliteten af regionernes forbindelser til de europæiske transportnet mindskes. Udvalget opfordrer til, at alle geninvesteringer i transportsystemerne har som et af hovedformålene at sikre disse systemers bæredygtighed;
4. understreger, at vejafgifter først og fremmest skal baseres på den tilbagelagte distance og bør fremme brugen af infrastruktur uden for spidsbelastningsperioderne. Der kan desuden tages hensyn til yderligere kriterier som trafikintensitet, afstande til erhvervscentre og afstande mellem økonomiske kraftcentre. Høje eller stigende omkostninger for adgang til det europæiske net er diskriminerende for perifert eller fjerntliggende regioner og beskadiger den territoriale og sociale samhørighed yderligere;
5. bifalder dagsordenen for en socialt retfærdig omstilling til ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle, hvor det bemærkes, at der er behov for en endnu bredere tilgang med hensyn til niveau (nationalt, regionalt og lokalt) og politikområder. Udvalget deler overbevisningen om, at der for at kunne indfri de fastsatte målsætninger er behov for mere målrettede regler og standarder samt mange støtteforanstaltninger;

6. understreger behovet for mere sammenbundet og automatiseret mobilitet og for at være på omgangshøjde med aktuelle udviklingstendenser såsom elektromobilitet og køretøjer, der kommunikerer med andre køretøjer og med omgivelserne (V2X-teknologi);

7. er af den faste overbevisning, at en digitalisering af transporten, f.eks. via trafikantoplysningssystemer, kan optimere trafikstrømmene og brugen af transportinfrastruktur. Udvalget opfordrer derfor alle medlemsstater og regioner til at udvikle og gennemføre planer for en interoperabel digitalisering af deres transportsystemer.

Tendensen i retning af dekarbonisering af transport

8. Det Europæiske Regionsudvalg gentager nødvendigheden af **dekarbonisering af transport**.

I øjeblikket er transport den eneste sektor, hvor CO₂-udslippet fortsat ligger over 1990-niveauet, og det stiger fortsat i mange medlemsstater. Politikdokumentet *Et mobilt Europa* og den lovgivning, der er foreslået om afgifter på brugen af infrastruktur, er de to første skridt i retning af et kulstoffattigt transportsystem. Vejafgifter som afskrækkende middel mod uhensigtsmæssig anvendelse af vejtransport har uden tvivl en central rolle at spille for dekarboniseringen;

9. henviser til de udfordringer og muligheder, der er forbundet med »grøn mobilitet«.

I forbindelse med implementering af de restriktive tiltag til fremme af miljøvenlig transport bør man have transportsektorens økonomiske betydning i mente. Eftersom transportsektoren er en af de største sektorer med hensyn til jobs og økonomisk aktivitet, vil dekarboniseringen af transport medføre visse problemer. Imidlertid kan man med en miljøvenlig og kulstoffattig transport skabe nye og innovative økonomiske aktivitetsområder, og Europa kunne her spille en ledende rolle. Udvalget opfordrer Kommissionen til at støtte den gradvise omstilling til »grøn mobilitet« med henblik på at mildne de negative effekter heraf;

10. bifalder afgiftsændringerne for tunge godskøretøjer som anført i direktivforslaget om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, for så vidt angår visse bestemmelser om afgifter på køretøjer, eftersom de ikke forhindrer, at medlemsstaterne kan fastholde eller endog hæve afgifterne for tunge godskøretøjer, hvis de ønsker det;

11. pointerer, at de medlemsstater og regioner, som ændrer principperne for vejafgifter (brugeren betaler, forureneren betaler), uundgåeligt vil opleve flere køretøjer på det lokale vejnet med negative konsekvenser for sikkerheden, miljøet og vedligeholdelsesomkostningerne. Samtidig vil der være uudnyttet motorvejsinfrastrukturkapacitet. Det vil helt sikkert blive mere udtalt i EU-regioner, hvor tid betyder mindre, hvilket forskellige regioners analyseresultater bekræfter. En udfasning af vignetter, der hvor de anvendes i sådanne regioner, vil have en række negative følgevirkninger.

Spørgsmålet om markedsforvridning og diskrimination inden for transport

12. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver spørgsmålet om markedsforvridning som følge af illoyal konkurrence mellem specifikke transportformer.

Dette er særlig udtalt mellem jernbanetransport og vejtransport, men reducerer tillige indirekte konkurrenceevnen for transport ad vandvejen. Mens togoperatører betaler for benyttelse af infrastrukturen på hele nettet, og eksterne transportomkostninger er inkluderet i prisen, er kun vejgodstransport i øjeblikket omfattet af direktivet, som ikke dækker transportens samlede eksterne omkostninger. Dette skaber en urimelig fordel for transportformer, der er mindre miljøvenlige;

13. bemærker, at de, der anvender vejnettet, er i en ulige position, og at **princippet om ikkediskriminering mellem de forskellige former for vej køretøjer** bør implementeres. Princippet om, at forureneren betaler, gælder ikke for personbiler, varevogne, busser og rutebiler, selv om disse køretøjer i betydelig grad bidrager til forureningen af miljøet (13,5 % af EU's samlede drivhusgasemissioner) og beskadiger infrastrukturen;

14. hilser overgangen til afgifter baseret på **den tilbagelagte distance** velkommen, da de er mere retfærdige end en fast afgift for anvendelse af vejene. Hvis man opkræver afgifter på et grundlag, der er koordineret, digitalt og brugbart i hele EU, skaber man lige konkurrencevilkår på det indre marked, og sikrer man, at **der ikke diskrimineres mellem EU-borgere og transportoperatører** fra de forskellige medlemsstater;

15. påpeger, at **beregningen af afgifter** skal tage hensyn til **forskellene regionerne imellem** med hensyn til trafiktæthed og afstande mellem erhvervs- og boligområder;

16. **efterlyser rimelighed i afgiftsopkrævningen** for benyttelse af vejene og større harmonisering af priserne i forhold til længden af benyttelsen. Der skal sikres et passende forhold mellem prisen for kortvarig eller lejlighedsvis benyttelse og for permanent og langvarig benyttelse;

17. mener, at anvendelsen af forurenere betaler-princippet kræver en mere systematisk inklusion af busser og rutebiler i vejafgiftssystemet, hvilket ville mindske de konkurrencemæssige ulemper for jernbanetransporten, som skal betale sporadgangsafgifter. Udvalget bemærker dog, at i områder, hvor rejse med jernbane ikke er et reelt transportalternativ, er stigende omkostninger for operatører af busser og rutebiler ikke ønskeligt.

Udfordringerne med hensyn til territorial og social samhørighed

18. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at udfordringerne med hensyn til **territorial og social samhørighed** skal tages i betragtning. Indførelsen af vejafgiftsordninger må ikke føre til nogen form for udelukkelse på grundlag af geografisk placering eller socioøkonomisk situation. Der skal tages særligt hensyn til sårbare samfundsgrupper og regioner, hvor der ikke er noget alternativ til individuel vejtransport. Lavindkomstgrupper må ikke lide under afgifterne, når de kører til og fra arbejde i personbil, hvis dette er deres eneste reelle mulighed;

19. opfordrer til, at solidaritetsprincippet (fra regioner, der genererer indtægter, til regioner, hvis udvikling halter bagefter) anvendes, når afgiftsindtægterne fordeles, således at indtægterne føres tilbage til lokale vejinfrastrukturer og krydsfinansierer mere miljøvenlige transportformer;

20. understreger, at byer og regioner bør **tage ideen om vejafgifter til sig** og se dem som et redskab til at nå deres udviklingsmål. Allokeringen af afgiftsindtægterne spiller en afgørende rolle i denne henseende. For at opnå accept af afgiftsopkrævningen for vejinfrastrukturen vil det være nødvendigt at finde en balance mellem forventningerne hos dem, der ønsker indtægten herfra geninvesteret i den lokale vejinfrastruktur, og det overordnede mål om investering i langsigtede og bæredygtige alternative transportløsninger;

21. bemærker, at **kvaliteten af vejinfrastrukturen** generelt er **faldende**, og at der skal træffes investeringsbeslutninger i regioner, der genererer indtægter. Vejafgifter og afgifter for eksterne omkostninger, der opkræves i en region, skal i princippet geninvesteres i regionens transportinfrastrukturer i tæt samarbejde med de kompetente lokale og regionale myndigheder. Undtagelsesvis kan visse indtægter fra områder med trængsel omfordeles til områder med lavt trafikvolumen;

22. bifalder muligheden for at pålægge infrastrukturafgifter, der er fastsat forholdsmæssigt efter kvaliteten af den pågældende vej (målt på kapacitet og teknik), som en effektiv og egnet foranstaltning til at rette op på vejinfrastrukturens dårlige vedligeholdelsesmæssige stand;

23. betoner det akutte behov for **investeringer i mere miljøvenlige transportformer**. Med hensyn til den sociale og territoriale samhørighed kan afgiftsindtægterne også investeres i mere miljøvenlige transportformer og en udvidelse af den offentlige transport til vanskeligt tilgængelige regioner;

24. mener, at det kan være vanskeligt at gennemføre **investeringer i tyndtbefolkede og afsidesliggende regioner** i form af offentlig-private partnerskaber. Muligheden for at betro anlæg og vedligeholdelse til et privat firma mod de opkrævede afgifter er ikke en attraktiv mulighed i regioner, som ikke har tilstrækkeligt med trafik for den private koncessionshaver. Derfor bør et offentlig-privat partnerskab for operationelle aktiviteter overvejes som en egnet model under visse omstændigheder i visse regioner, men det må ikke forhindre offentlige investeringer i mindre befolkede eller afsidesliggende regioner;

25. **henleder opmærksomheden** på forskellene i forventninger og standarder mellem medlemsstaterne og regionerne. Det fælles europæiske afgiftssystem for eksterne omkostninger fastsætter tærskler og minimumsstandarder. Imidlertid burde medlemsstaterne (eller regionerne) have mulighed for at gå videre og indføre **mere ambitiøse ordninger**, der hvor dette kan begrundes i særlige omstændigheder, som forårsager høje eksterne omkostninger. Høje eksterne miljøomkostninger (f. eks. i bjergregioner) skal tackle problemerne i den pågældende region.

Grænseoverskridende og fælleseuropæisk interoperabilitet for elektroniske bompengesystemer

26. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i den betragtning, at der trods direktivet om den europæiske bompengetjeneste (2004) og gennemførelsesbeslutningen for samme (2009) bortset fra enkelte undtagelser ikke findes nogen grænseoverskridende interoperabilitet. Omkostningerne og ulemperne påhviler således brugerne og de instanser, der etablerer og vedligeholder disse systemer. Udvalget støtter derfor de planlagte ændringer for at arbejde henimod opnåelsen på længere sigt af et interoperabelt system, der dækker hele Europa;

27. pointerer, at der skal findes en enkel og prisoverkommelig løsning. Det kunne gøres obligatorisk, at nye biler udstyres med denne løsning, eller at en unik interoperabel boks installeres i andre køretøjer. I det fælles europæiske transportområde må elektronisk udstyr til opkrævning af transportafgifter ikke diskriminere på grundlag af forskellig national eller regional oprindelse. Det skal sikres, at elektroniske bompengesystemer er interoperable på tværs af grænserne og i hele EU, og at omkostningerne til deres brug på kort og lang sigt er proportionelle. Udvalget understreger endvidere behovet for en yderligere standardisering af vejafgiftssystemerne i forbindelse med udviklingen af EU-omfattende standarder for opladning af elektriske køretøjer;

28. understreger **behovet for databeskyttelse**. Der skal etableres en robust retlig ramme med henblik på at beskytte personoplysninger, idet et minimum af oplysninger viderebringes til afgiftsoperatøren;

29. støtter indsatsen for en effektiv forfølgelse af overtrædere på tværs af grænserne og i hele EU. I denne forbindelse må princippet om databeskyttelse ikke benyttes som begrundelse for ikke at agere over for overtrædere.

Bruxelles, den 1. februar 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA